

Dziennik Urzędowy L 330

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

16 grudnia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1226/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustalające uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na Morzu Bałtyckim w 2010 r. 1

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE z dnia 30 listopada 2009 r. odnosząca się do urządzeń spalających paliwa gazowe ⁽¹⁾ 10
- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/148/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy ⁽¹⁾ 28

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/954/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie podpisania i zawarcia przez Wspólnotę Europejską „Zakresu zadań dla międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC)” oraz „Protokołu dotyczącego przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez Międzynarodową Agencję Energetyczną” 37

V Akty przyjęte od dnia 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu EURATOM

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA JEST OBOWIĄZKOWA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1227/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. uchylające rozporządzenie (WE) nr 1859/2005 nakładające pewne środki ograniczające w stosunku do Uzbekistanu 48
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1228/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 dotyczące środków ograniczających wobec Iranu 49
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1229/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 61
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10 63
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1231/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2009 r. 65
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1232/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Wiśnia nadwiślańska (ChNP)] 68

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1226/2009

z dnia 20 listopada 2009 r.

ustalające uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na Morzu Bałtyckim w 2010 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 i art. 8 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zobowiązuje Radę do przyjęcia środków niezbędnych do zapewnienia dostępu do wód i zasobów oraz zrównoważonego

prowadzenia działalności połowowej z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, a w szczególności sprawozdania opracowanego przez Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa, oraz wszelkich opinii uzyskanych od Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego.

(2) Na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 obowiązkiem Rady jest ustanowienie ograniczeń uprawnień do połowów w podziale na łowiska lub grupy łowisk oraz przydzielenie tych uprawnień państwom członkowskim.

(3) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania uprawnieniami do połowów należy określić szczegółowe warunki prowadzenia działań połowowych.

(4) Aby umożliwić państwom członkowskim zarządzanie statkami pływającymi pod ich banderą, należy ustanowić na szczeblu Wspólnoty zasady i pewne procedury w zakresie zarządzania rybołówstwem.

(5) W art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 ustanowiono definicje mające znaczenie dla przydziału uprawnień do połowów.

(6) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 konieczne jest określenie stad podlegających środkom, o których mowa we wspomnianym rozporządzeniu.

(7) Uprawnienia do połowów należy stosować zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającym

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.

szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 r. określającym parametry statków rybackich⁽²⁾, rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1381/87 z dnia 20 maja 1987 r. ustanawiającym szczegółowe zasady dotyczące oznakowania i dokumentacji statków rybackich⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3880/91 z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych⁽⁴⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽⁵⁾, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków⁽⁶⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych⁽⁷⁾, rozporządzeniem (WE) nr 1098/2007 oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁽⁸⁾.

- (8) Aby zagwarantować, że roczne uprawnienia do połowów ustalane są na poziomie proporcjonalnym do zrównoważonej eksploatacji zasobów ze środowiskowego, ekonomicznego i społecznego punktu widzenia, uwzględniono zasady ustalania całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) przedstawione w komunikacie Komisji „Konsultacje w sprawie uprawnień do połowów na 2010 r.”.
- (9) W celu ograniczenia odrzutów należy ustanowić zakaz selekcji jakościowej jakichkolwiek gatunków objętych kwotami, oznaczający zakaz odrzutów gatunków objętych kwotami, które można legalnie połowić i wyładowywać na podstawie prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego rybołówstwa.
- (10) Aby przyczynić się do zachowania stad ryb, należy w 2010 r. wdrożyć pewne środki uzupełniające dotyczące technicznych warunków połowów.
- (11) W celu zapewnienia rybakom wspólnotowym środków utrzymania ważne jest otwarcie odnośnych połowów w dniu 1 stycznia 2010 r. Z uwagi na pilność tej sprawy konieczne jest odstępnie od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w pkt I.3 Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie,

(1) Dz.U. L 276 z 10.10.1983, s. 1.

(2) Dz.U. L 274 z 25.9.1986, s. 1.

(3) Dz.U. L 132 z 21.5.1987, s. 9.

(4) Dz.U. L 365 z 31.12.1991, s. 1.

(5) Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

(6) Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.

(7) Dz.U. L 16 z 20.1.2005, s. 184.

(8) Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa uprawnienia do połowów na 2010 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz związane z nimi warunki korzystania z takich uprawnień do połowów.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wspólnotowych statków rybackich (statków wspólnotowych) prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim.

Artykuł 3

Definicje

Poza definicjami zawartymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) obszary Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) są obszarami geograficznymi określonymi w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2187/2005;
- b) „Morze Bałtyckie” oznacza podrejon ICES 22–32;
- c) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza ilość ryb, która może zostać odłowiona co roku w ramach każdego stada;
- d) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Wspólnocie, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- e) „dzień przebywania poza portem” oznacza dowolny nieprzerwany okres 24 godzin lub jego część, podczas którego statek przebywa poza portem.

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW ORAZ ZWIĄZANE Z NIMI WARUNKI

Artykuł 4

Limity połowowe i przydziały

Limity połowowe, przydziały tych limitów państwom członkowskim oraz związane z nimi warunki określone zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5**Przepisy szczególne dotyczące przydziałów**

1. Przydział limitów połowowych państwom członkowskim zgodnie z załącznikiem I pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- b) ponownych przydziałów dokonywanych na mocy art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 oraz art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93;
- c) dodatkowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- d) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- e) potrąceń dokonywanych na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz art. 2 rozporządzenia (WE) nr 338/2008.

2. W drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 847/96 w odniesieniu do wszystkich stad objętych analitycznym TAC można stosować art. 4 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia do celów zatrzymania kwot, które mają zostać przeniesione na 2011 r.

Artykuł 6**Warunki dotyczące połowów i przyłowów**

1. Ryby ze stad, dla których ustalono limity połowowe, są zatrzymywane na statku lub wyładowywane wyłącznie wtedy, gdy:

- a) połowy zostały dokonane przez statki państwa członkowskiego dysponującego daną kwotą i kwota ta nie została wyczerpana; lub
- b) gatunki inne niż śledź i szprot są zmieszane z innymi gatunkami i nie są sortowane ani na statku, ani przy wyładunku, a połowów dokonano włokami, niewodami duńskimi lub podobnymi narzędziami o rozmiarze oczek mniejszym niż 32 mm.

2. Wszystkie wyładunki wliczane są do kwoty lub, jeśli część należąca do Wspólnoty nie została przydzielona państwom członkowskim w formie kwot, wliczane są do części należącej do Wspólnoty, z wyjątkiem połowów dokonanych na mocy ust. 1 lit. b).

3. W przypadku wyczerpania kwoty połowowej śledzia przydzielonej państwu członkowskiemu statki pływające pod banderą tego państwa członkowskiego zarejestrowane we Wspólnocie i dokonujące połowów, do których odnośna kwota ma zastosowanie, nie dokonują wyładunku połowów niesortowanych i zawierających śledzia.

4. W przypadku wyczerpania kwoty połowowej szprota przydzielonej państwu członkowskiemu statki pływające pod banderą tego państwa członkowskiego zarejestrowane we Wspólnocie i dokonujące połowów, do których odnośna kwota ma zastosowanie, nie dokonują wyładunków połowów niesortowanych i zawierających szprota.

Artykuł 7**Zakaz selekcji jakościowej**

Wszelkie gatunki objęte kwotą, złowione podczas działań połowowych, są przyjmowane na pokład statku i następnie wyładowywane, chyba że byłoby to sprzeczne z zobowiązaniami przewidzianymi we wspólnotowych przepisach dotyczących rybołówstwa ustanawiających środki techniczne, kontrolne i ochronne, w szczególności w niniejszym rozporządzeniu i rozporządzeniu (WE) nr 2187/2005, rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93 i rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 8**Ograniczenia nakładu połowowego**

1. Ograniczenia nakładu połowowego określono w załączniku II.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do podrejonów ICES 27 i 28.2, dopóki Komisja nie podejmie decyzji zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007 o wyłączeniu tych podrejonów z ograniczeń, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 3, 4 i 5 oraz art. 13 wymienionego rozporządzenia.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do podrejonu ICES 28.1, dopóki Komisja nie podejmie decyzji zgodnie z art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007 o stosowaniu ograniczeń, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007, do tego podrejonu.

Artykuł 9**Przejęciowe środki techniczne**

Przejęciowe środki techniczne określono w załączniku III.

ROZDZIAŁ III**PRZEPISY KOŃCOWE****Artykuł 10****Przekazywanie danych**

Przesyłając Komisji, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, dane dotyczące wyładunków ilości odłowionych ryb ze stad, państwa członkowskie stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 11***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2009 r.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

LIMITY POŁOWOWE I ZWIĄZANE Z NIMI, USTALANE CO ROKU, WARUNKI ZARZĄDZANIA LIMITAMI POŁOWOWYMI, MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO STATKÓW WSPÓLNOTOWYCH NA OBSZARACH OBJĘTYCH LIMITAMI POŁOWOWYMI, W PODZIALE NA GATUNKI I OBSZARY

W poniższych tabelach określono TAC i kwoty (w tonach wagi w relacji pełnej z wyjątkiem przypadków, w których zastosowano inne określenia) według stad, przydziały dla poszczególnych państw członkowskich oraz związane z nimi, ustalane co roku, warunki zarządzania kwotami.

W granicach każdego obszaru stada ryb określa się zgodnie z kolejnością alfabetyczną łacińskich nazw gatunków. Do celów niniejszych tabel zastosowano następujące kody gatunków:

Nazwa systematyczna	Kod alfa-3	Nazwa zwyczajowa
<i>Clupea harengus</i>	HER	Śledź
<i>Gadus morhua</i>	COD	Dorsz
<i>Platichthys flesus</i>	FLX	Stornia
<i>Pleuronectes platessa</i>	PLE	Gładzica
<i>Psetta maxima</i>	TUR	Skarp
<i>Salmo salar</i>	SAL	Łosoś atlantycki
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Szprot

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>	Obszar: Podrejony 30–31 HER/3D30; HER/3D31
---	--

Finlandia	84 721	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> TAC analityczny. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96. </div>
Szwecja	18 615	
WE	103 336	
TAC	103 336	

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>	Obszar: Podrejony 22–24 HER/3B23; HER/3C22; HER/3D24
---	--

Dania	3 181	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> TAC analityczny. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96. </div>
Niemcy	12 519	
Finlandia	2	
Polska	2 953	
Szwecja	4 037	
WE	22 692	
TAC	22 692	

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Podrejon 25–27, 28.2, 29 i 32 HER/3D25; HER/3D26; HER/3D27; HER/3D28; HER/3D29; HER/3D32
Dania	2 780	
Niemcy	737	
Estonia	14 198	
Finlandia	27 714	
Łotwa	3 504	
Litwa	3 689	
Polska	31 486	
Szwecja	42 268	TAC analityczny. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
WE	126 376	
TAC	nd	
Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Podrejon 28.1 HER/03D.RG
Estonia	16 809	
Łotwa	19 591	
WE	36 400	TAC analityczny. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
TAC	36 400	
Gatunek: Dorsz <i>Gadus morhua</i>		Obszar: Wody WE podrejonów 25–32 COD/3D25; COD/3D26; COD/3D27; COD/3D28; COD/ 3D29; COD/3D30; COD/3D31; COD/3D32
Dania	11 777	
Niemcy	4 685	
Estonia	1 148	
Finlandia	901	
Łotwa	4 379	
Litwa	2 885	
Polska	13 561	
Szwecja	11 932	TAC analityczny. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
WE	51 267	
TAC	nd	

Gatunek: Dorsz <i>Gadus morhua</i>		Obszar: Wody WE podrejonów 22–24 COD/3B23; COD/3C22; COD/3D24
Dania	7 726	
Niemcy	3 777	
Estonia	171	
Finlandia	152	
Łotwa	639	
Litwa	415	
Polska	2 067	
Szwecja	2 753	TAC analityczny. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
WE	17 700	
TAC	17 700	
Gatunek: Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i>		Obszar: Wody WE podrejonów 22–32 PLE/3B23; PLE/3C22; PLE/3D24; PLE/3D25; PLE/3D26; PLE/3D27; PLE/3D28; PLE/3D29; PLE/3D30; PLE/3D31; PLE/3D32
Dania	2 179	
Niemcy	242	
Polska	456	
Szwecja	164	
WE	3 041	TAC przezornościowy. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
TAC	3 041	
Gatunek: Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>		Obszar: Wody WE podrejonów 22–31 SAL/3B23; SAL/3C22; SAL/3D24; SAL/3D25; SAL/3D26; SAL/3D27; SAL/3D28; SAL/3D29; SAL/3D30; SAL/3D31
Dania	60 975 ⁽¹⁾	
Niemcy	6 784 ⁽¹⁾	
Estonia	6 197 ⁽¹⁾	
Finlandia	76 031 ⁽¹⁾	
Łotwa	38 783 ⁽¹⁾	
Litwa	5 594 ⁽¹⁾	
Polska	18 497 ⁽¹⁾	
Szwecja	82 420 ⁽¹⁾	TAC analityczny. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
WE	294 246 ⁽¹⁾	
TAC	nd	

⁽¹⁾ Wyrażona liczbą sztuk ryb.

Gatunek: Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>		Obszar: Wody WE podrejonu 32 SAL/3D32
Estonia	1 581 ⁽¹⁾	TAC analityczny. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Finlandia	13 838 ⁽¹⁾	
WE	15 419 ⁽¹⁾	
TAC	nd	
⁽¹⁾ Wyrażona liczbą sztuk ryb.		

Gatunek: Szprot <i>Sprattus sprattus</i>		Obszar: Wody WE podrejonów 22–32 SPR/3B23; SPR/3C22; SPR/3D24; SPR/3D25; SPR/3D26; SPR/3D27; SPR/3D28; SPR/3D29; SPR/3D30; SPR/3D31; SPR/3D32
Dania	37 480	TAC analityczny. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Niemcy	23 745	
Estonia	43 522	
Finlandia	19 620	
Łotwa	52 565	
Litwa	19 015	
Polska	111 552	
Szwecja	72 456	
WE	379 955	
TAC	nd.	

ZAŁĄCZNIK II

Ograniczenia nakładu połowowego

- Państwa członkowskie zapewniają w odniesieniu do statków pływających pod ich banderą, aby połowy z użyciem włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi o rozmiarze oczek równym co najmniej 90 mm lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających lub sieci trójściennych o rozmiarze oczek równym co najmniej 90 mm, za pomocą sznurów stawnych dennych kotwiczonych, takli (z wyjątkiem takli dryfujących), węd ręcznych oraz węd ciągnionych były dozwolone maksymalnie przez:
 - 181 dni przebywania poza portem w podrejonach 22–24, z wyjątkiem okresu od dnia 1 do 30 kwietnia, kiedy ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007; oraz
 - 160 dni przebywania poza portem w podrejonach 25–28, z wyjątkiem okresu od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia, kiedy ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007.
- Roczna maksymalna liczba dni przebywania poza portem, kiedy statek może być obecny na dwóch obszarach określonych w pkt 1 lit. a) i b) z narzędziami połowowymi, o których mowa w pkt 1, nie może przekraczać maksymalnej liczby dni przyznanej dla jednego z tych dwóch obszarów.

ZAŁĄCZNIK III

PRZEJŚCIOWE ŚRODKI TECHNICZNE

A. Ograniczenia połowów storni i skarpa

1. Zabrania się zatrzymywania na statku następujących gatunków ryb złowionych w obszarach geograficznych i w okresach podanych poniżej:

Gatunek	Obszar geograficzny	Okres
Stornia (<i>Platichthys flesus</i>)	Podrejon 26, 27, 28 i 29 na południe od 59°30' N Podrejon 32	od 15 lutego do 15 maja od 15 lutego do 31 maja
Skarp (<i>Psetta maxima</i>)	Podrejon 25, 26 i 28 na południe od 56°50' N	od 1 czerwca do 31 lipca

2. W drodze odstępstwa od pkt 1 w przypadku połowów z użyciem włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi o rozmiarze oczek równym co najmniej 105 mm lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających lub sieci trójściennych o rozmiarze oczek równym co najmniej 100 mm, przyłowy storni i skarpa mogą w okresach obowiązywania zakazu, o którym mowa w pkt 1, być zatrzymywane na statku i wyładowywane w ilości do 10 % wagi w relacji pełnej całkowitego połowu zatrzymywanego na statku i wyładowywanego.

B. Specyfikacje worka włoka z górnym oknem wyjściowym „BACOMA”

1. W drodze odstępstwa od pkt 1 lit. e) ppkt (i) dodatku 1 do załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2187/2005 minimalny rozmiar okna oczek wynosi 120 mm od dnia 1 stycznia w podrejonach 22–24 i od dnia 1 marca w podrejonach 25–32.
2. W drodze odstępstwa od pkt 1 lit. d) ppkt (ii) dodatku 1 do załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2187/2005 długość okna wynosi co najmniej 5,5 m od dnia 1 stycznia w podrejonach 22–24 i od dnia 1 marca w podrejonach 25–32.
3. W drodze odstępstwa od pkt 2 długość okna wynosi co najmniej 6 m, jeżeli czujnik mierzący wielkość połowów jest przymocowany do okna od dnia 1 stycznia w podrejonach 22–24 i od dnia 1 marca w podrejonach 25–32.

C. Specyfikacja włoka T90

W drodze odstępstwa od lit. b) dodatku 2 do załącznika II rozporządzenia (WE) nr 2187/2005 rozmiar oczek wynosi co najmniej 120 mm od dnia 1 stycznia w podrejonach 22–24 i od dnia 1 marca w podrejonach 25–32.

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/142/WE

z dnia 30 listopada 2009 r.

odnosząca się do urządzeń spalających paliwa gazowe

(wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-
Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Trak-
tatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych ⁽³⁾ została znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości dyrektywa ta powinna zostać skodyfikowana.

(2) Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie na swoim terytorium zdrowia i bezpieczeństwa swoich obywateli oraz, w odpowiednich przypadkach, zwierząt domowych i mienia, w związku z zagrożeniami wynikającymi z użytkowania urządzeń spalających paliwa gazowe.

(3) W niektórych państwach członkowskich przepisy bezwzględnie obowiązujące określają w szczególności poziom bezpieczeństwa wymagany w stosunku do urządzeń spalających paliwa gazowe poprzez wyszczególnianie budowy, właściwości działania i procedur inspekcyjnych. Te przepisy bezwzględnie obowiązujące nie prowadzą koniecznie do różnic w poziomie bezpieczeństwa w poszczególnych państwach członkowskich, jednak różnice między nimi utrudniają wymianę handlową we Wspólnocie.

(4) W państwach członkowskich obowiązują różne warunki w odniesieniu do rodzajów gazu i ciśnień zasilających. Warunki te nie są zharmonizowane, ponieważ sytuacja w zakresie zaopatrzenia w energię i jej dystrybucję jest specyficzna dla każdego państwa członkowskiego.

(5) Prawo wspólnotowe przewiduje, jako odstępstwo od jednej z fundamentalnych zasad wspólnotowych, a mianowicie swobodnego przepływu towarów, że przeszkody w przepływie we Wspólnocie wynikające z różnic w ustawodawstwach krajowych dotyczących obrotu produktami są dopuszczalne, o ile przeszkody takie mogą być uznane za niezbędne w celu spełnienia wymogów obowiązkowych. Harmonizacja prawa powinna być w tym przypadku ograniczona do przyjęcia przepisów niezbędnych w celu spełnienia obowiązkowych i zasadniczych wymagań dotyczących bezpieczeństwa, zdrowia i oszczędności energii w odniesieniu do urządzeń gazowych. Wymagania te powinny zastąpić w tym zakresie przepisy krajowe, ponieważ są zasadniczymi wymaganiami.

(6) Utrzymanie lub podniesienie poziomu bezpieczeństwa osiągniętego w państwach członkowskich stanowi jeden z głównych celów niniejszej dyrektywy i bezpieczeństwa zdefiniowanego przez zasadnicze wymagania.

(7) Zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia powinny być przestrzegane w celu zapewnienia bezpiecznego działania urządzeń spalających paliwa gazowe. Oszczędność energii uważana jest za sprawę istotną. Wymagania te powinny być stosowane z uwzględnieniem aktualnego poziomu techniki w chwili konstruowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 17.6.2008, s. 12.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 listopada 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 196 z 26.7.1990, s. 15.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik VI, część A.

(8) Niniejsza dyrektywa powinna zatem zawierać tylko zasadnicze wymagania. W celu ułatwienia dowodzenia zgodności z zasadniczymi wymaganiami, konieczne jest istnienie norm zharmonizowanych na poziomie wspólnotowym, w szczególności w zakresie projektowania, wytwarzania i instalowania urządzeń spalających paliwa gazowe tak, aby produkty spełniające te normy mogły być uznane za spełniające te zasadnicze wymagania. Normy te, zharmonizowane na poziomie wspólnotowym, są opracowywane przez instytucje prywatne i powinny pozostać niewiążące. W tym celu, Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) oraz Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) zostały uznane za instytucje kompetentne w zakresie przyjmowania norm zharmonizowanych zgodnie z ogólnymi wytycznymi w sprawie współpracy między Komisją, Europejskim Stowarzyszeniem Wolnego Handlu (EFTA) i tymi instytucjami, podpisanymi dnia 28 marca 2003 r. ⁽¹⁾ „Norma zharmonizowana” oznacza specyfikację techniczną (normę europejską lub dokument harmonizacyjny) przyjętą przez CEN, CENELEC lub (ETSI) lub przez dwa z tych organów albo wszystkie te organy na podstawie upoważnienia Komisji zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽²⁾, oraz wyżej wymienionymi ogólnymi wytycznymi w sprawie współpracy.

(9) Rada przyjęła serię dyrektyw mających na celu usuwanie barier technicznych w handlu zgodnie z zasadami ustanowionymi w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej oraz normalizacji ⁽³⁾; a każda z tych dyrektyw przewiduje wymóg umieszczenia oznakowania CE. Komisja, w swoim komunikacie z dnia 15 czerwca 1989 r. w sprawie globalnego podejścia do badań i certyfikacji ⁽⁴⁾, zaproponowała opracowanie wspólnych reguł dotyczących oznakowania CE według jednego wzoru. W swojej rezolucji z dnia 21 grudnia 1989 w sprawie globalnego podejścia do oceny zgodności ⁽⁵⁾ Rada zatwierdziła jako wiodącą zasadę przyjęcia spójnego podejścia w zakresie stosowania oznakowania CE. Dwoma podstawowymi elementami nowego podejścia, które powinny być stosowane, są zasadnicze wymagania i procedury oceny zgodności.

(10) Sprawdzenie zgodności z odpowiednimi wymaganiami technicznymi jest konieczne w celu zapewnienia skutecznej ochrony użytkowników i osób trzecich. Istniejące procedury certyfikacyjne różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. W celu uniknięcia wielokrotnych kontroli, które w rezultacie stanowią przeszkody w swobodnym przepływie urządzeń spalających paliwa gazowe, należy przyjąć ustalenia

w celu wzajemnego uznawania procedur certyfikacyjnych przez państwa członkowskie. W celu ułatwienia wzajemnego uznawania procedur certyfikacyjnych, należy ustanowić zharmonizowane procedury wspólnotowe oraz kryteria wyznaczania jednostek odpowiedzialnych za stosowanie tych procedur.

- (11) Odpowiedzialność państw członkowskich na ich terytorium za bezpieczeństwo, zdrowie i oszczędność energii objęte zasadniczymi wymaganiami powinna być potwierdzona w klauzuli ochronnej, zapewniającej zastosowanie odpowiedniej procedury wspólnotowej.
- (12) Adresaci decyzji podjętych na podstawie niniejszej dyrektywy powinni być informowani o przyczynach podjęcia tych decyzji i przysługujących im środkach prawnych.
- (13) Niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku VI, część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES, DEFINICJE, WPROWADZANIE DO OBROTU I SWOBODNY PRZEPIŁYW

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do urządzeń i osprzętu:

Urządzenia specjalnie zaprojektowane do stosowania w procesach przemysłowych prowadzonych w obiektach przemysłowych są wyłączone z jej zakresu.

2. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „urządzenia” oznaczają urządzenia spalające paliwa gazowe używane do gotowania, ogrzewania, przygotowywania gorącej wody, chłodzenia, oświetlenia lub prania, w których, gdzie stosowne, temperatura wody nie przekracza 105 °C. Za urządzenia uważa się również palniki z wymuszonym nadmuchem oraz urządzenia grzewcze wyposażone w takie palniki;
- b) „osprzęt” oznacza urządzenia zabezpieczające, urządzenia sterujące lub urządzenia regulacyjne i podzespoły, z wyłączeniem palników z wymuszonym nadmuchem i urządzeń grzewczych przeznaczonych do wyposażenia w takie palniki, wprowadzanych do obrotu oddzielnie w celach handlowych i zaprojektowanych w celu wbudowania do urządzenia spalającego paliwa gazowe lub zmontowania w celu utworzenia takiego urządzenia;

- c) „paliwo gazowe” oznacza każde paliwo, które znajduje się w stanie gazowym w temperaturze 15 °C pod ciśnieniem 1 bar.

⁽¹⁾ Dz.U. C 91 z 16.4.2003, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

⁽³⁾ Dz.U. C 136 z 4.6.1985, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 231 z 8.9.1989, s. 3 i Dz.U. C 267 z 19.10.1989, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 10 z 16.1.1990, s. 1.

3. Do celów niniejszej dyrektywy, urządzenie uważa się za „normalnie użytkowane”, jeżeli jest ono:

- a) prawidłowo zainstalowane i regularnie konserwowane zgodnie z instrukcjami producenta;
- b) użytkowane w granicach normalnych zmian jakości gazu i normalnych wahań ciśnienia zasilającego; oraz
- c) użytkowane zgodnie z przeznaczeniem lub w sposób, który można racjonalnie przewidzieć.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie podejmują wszystkie niezbędne kroki, aby zapewnić, że urządzenia są wprowadzane do obrotu i oddane do użytku, o ile podczas normalnego użytkowania nie naruszają bezpieczeństwa ludzi, zwierząt domowych i mienia.

2. Państwa członkowskie powiadamiają w odpowiednim czasie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zmianach w rodzajach używanego gazu i odpowiadających im ciśnieniach zasilania na ich terytoriach, które zostały przekazane zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy 90/396/EWG.

Komisja zapewnia, aby informacje te zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Urządzenia i osprzęt spełniają stosowane do nich zasadnicze wymagania wymienione w załączniku I.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu i oddawania do użytku urządzeń, które są zgodne z niniejszą dyrektywą i które mają oznakowanie CE przewidziane w art. 10.

2. Państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu osprzętu, któremu towarzyszy świadectwo, określone w art. 8 ust. 4.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie uznają, że spełnione zostały zasadnicze wymagania, określone w załączniku I, w odniesieniu do urządzeń i osprzętu, jeżeli spełniają one:

- a) normy krajowe, mające do nich zastosowanie, wdrażające normy zharmonizowane, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

- b) normy krajowe, mające do nich zastosowanie, o ile w obszarach objętych tymi normami nie ma norm zharmonizowanych.

2. Państwa członkowskie publikują numery referencyjne norm krajowych, określone w ust. 1 lit. a).

Przekazują one Komisji teksty norm krajowych, określone w ust. 1 lit. b), które uważają za zgodne z zasadniczymi wymaganiami, określonymi w załączniku I.

Komisja przekazuje te normy krajowe pozostałym państwom członkowskim. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 6 ust. 2, powiadamia ona państwa członkowskie o tych normach krajowych, w stosunku do których domniemywa się zgodność z zasadniczymi wymaganiami, określonymi w załączniku I.

Artykuł 6

1. W przypadku, gdy państwo członkowskie lub Komisja uzna, że normy, o których mowa w art. 5 ust. 1 nie w pełni spełniają zasadnicze wymagania określone w załączniku I, Komisja lub państwo członkowskie przekazują sprawę do Stałego Komitetu, ustanowionego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE, zwanego dalej „komitetem”, podając swoje uzasadnienie.

Komitet wydaje opinię bezzwłocznie.

W świetle opinii komitetu, Komisja powiadamia państwa członkowskie o tym, czy jest czy nie jest konieczne wycofanie takich norm z publikacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy.

2. Po przekazaniu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 akapit drugi, Komisja konsultuje się z komitetem.

Po uzyskaniu opinii komitetu, Komisja w przeciągu jednego miesiąca powiadamia państwa członkowskie o tym, czy rozpatrywanej normie krajowej (normom krajowym) przysługuje domniemanie zgodności. Jeżeli tak, państwa członkowskie publikują numery referencyjne takich norm.

Komisja publikuje je również w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7

1. W przypadku, gdy państwo członkowskie stwierdzi, że normalnie użytkowane urządzenia noszące oznakowanie CE mogłyby zagrozić bezpieczeństwu ludzi, zwierząt domowych lub mienia, podejmuje ono wszelkie właściwe środki w celu wycofania takich urządzeń z obrotu i zakazania lub ograniczenia wprowadzania ich do obrotu.

Zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o podjęciu takich środków, wskazując powody swojej decyzji, w szczególności, czy niezgodność spowodowana jest przez:

- a) niespełnienie zasadniczych wymagań, określonych w załączniku I, jeżeli urządzenie nie jest zgodne z normami, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- b) niewłaściwe zastosowanie norm, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- c) wady w normach, o których mowa w art. 5 ust. 1.

2. Komisja przystępuje do konsultacji z zainteresowanymi stronami tak szybko, jak to możliwe. Jeżeli po konsultacjach Komisja stwierdzi, że podjęcie któregośkolwiek ze środków, o których mowa w ust. 1 było uzasadnione, niezwłocznie powiadamia o tym państwo członkowskie, które podjęło taki środek, jak również pozostałe państwa członkowskie.

W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1 przypisana jest wadom w normach, Komisja, po konsultacjach z zainteresowanymi stronami, przedstawia sprawę komitetowi w terminie dwóch miesięcy, jeżeli państwo członkowskie, które podjęło środki, ma zamiar je podtrzymać, oraz rozpoczyna procedurę, o której mowa w art. 6.

3. W przypadku gdy urządzenie niezgodne z wymaganiami nosi oznakowanie CE, właściwe państwo członkowskie podejmuje odpowiednie działania przeciw temu, kto umieścił oznakowanie CE, oraz powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

4. Komisja zapewnia aby państwa członkowskie były stale informowane o postępach i wyniku tych procedur.

ROZDZIAŁ 2

PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI

Artykuł 8

1. Procedury oceny zgodności urządzeń produkowanych seryjnie są:

- a) badanie typu WE, określone w załączniku II pkt 1; oraz
- b) przed wprowadzeniem tych urządzeń do obrotu, do wyboru przez producenta:
 - (i) deklaracja zgodności WE z typem, określona w załączniku II pkt 2; lub
 - (ii) deklaracja zgodności WE z typem (zapewnienie jakości wytwarzania), określona w załączniku II pkt 3; lub
 - (iii) deklaracja zgodności WE z typem (zapewnienie jakości wytwarzania), określona w załączniku II pkt 4; lub

(iv) weryfikacja WE, określona w załączniku II pkt 5.

2. W przypadku produkcji urządzenia pojedynczego lub produkcji w małych ilościach, producent może wybrać weryfikację jednostkową WE, określoną w załączniku II pkt 6.

3. Po zakończeniu procedur, o których mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2, na urządzeniach spełniających wymagania umieszcza się oznakowanie CE zgodnie z art. 10.

4. Procedury oceny zgodności, o których mowa w ust. 1, stosuje się w odniesieniu do osprzętu, z wyjątkiem umieszczenia oznakowania CE oraz, odpowiednich przypadkach, sporządzenia świadectwa zgodności.

Wystawia się świadectwo zaświadczające o zgodności osprzętu z przepisami niniejszej dyrektywy, mającymi do nich zastosowanie i określającymi charakterystykę osprzętu oraz sposób jego wbudowania w urządzenie lub zmontowania, w celu zapewnienia spełnienia zasadniczych wymagań mających zastosowanie do gotowych urządzeń określonych w Załączniku I.

Świadectwo dostarcza się wraz z osprzętem.

5. W przypadku, gdy urządzenia podlegają przepisom innych dyrektyw dotyczących innych aspektów, które także nakładają wymóg umieszczenia oznakowania CE, oznakowanie to wskazuje, że istnieje domniemanie spełnienia przez te urządzenia przepisów zawartych w tych dyrektywach.

Jednakże, jeżeli co najmniej jedna z tych dyrektyw pozwala producentowi w okresie przejściowym na wybór regulacji, oznakowanie CE wskazuje zgodność tylko z dyrektywami zastosowanymi przez producenta. W takim przypadku, szczegółowe dane o zastosowanych dyrektywach, zgodnie z ich publikacją w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, muszą zostać podane w dokumentacji, napisach ostrzegawczych lub instrukcjach wymaganych przez dyrektywy i dołączonych do tych wyrobów.

6. Zapisy i korespondencja dotycząca środków certyfikacji zgodności jest redagowana w języku urzędowym (językach urzędowych) państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka odpowiedzialna za zastosowanie tej procedury, lub w języku zaakceptowanym przez tę jednostkę.

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie notyfikują Komisji oraz innym państwom członkowskim jednostki wyznaczone do przeprowadzania procedur, o których mowa w art. 8, łącznie z zadaniami szczególnymi, do których przeprowadzenia jednostki te zostały wyznaczone, wraz z ich numerami identyfikacyjnymi przyznanymi im wcześniej przez Komisję.

Komisja, w celach informacyjnych, publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wykaz jednostek zawierający numery identyfikacyjne przyznane przez nią wcześniej tym jednostkom i zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.

2. Państwa członkowskie stosują kryteria wymienione w załączniku V do oceny tych jednostek, które mają być notyfikowane.

Jednostki, które spełniają kryteria oceny, ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych, uznaje się za spełniające kryteria wymienione w tym załączniku.

3. Państwo członkowskie, które notyfikowało jednostkę, musi odwołać jej zatwierdzenie, jeżeli stwierdzi, że jednostka ta przestała spełniać kryteria określone w załączniku V. Niezwłocznie powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ 3

OZNAKOWANIE CE

Artykuł 10

1. Oznakowanie CE i napisy identyfikacyjne określone w załączniku III umieszcza się na urządzeniu lub na tabliczce znamionowej przymocowanej do urządzenia tak, aby były one wyraźne, łatwe do odczytania i nieusuwalne. Tabliczkę znamionową projektuje się w taki sposób, aby niemożliwe było jej powtórne wykorzystanie.

2. Zakazuje się umieszczania na urządzeniach oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd strony trzecie co do oznakowania CE pod względem znaczenia i formy. Wszelkie inne oznaczenia mogą być umieszczane na urządzeniach lub tabliczkach znamionowych, pod warunkiem, że nie zmniejszają widoczności i czytelności oznakowania CE.

Artykuł 11

Bez uszczerbku dla przepisów art. 7:

- a) w przypadku, gdy państwo członkowskie stwierdza, że oznakowanie CE zostało umieszczone bezpodstawnie, producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie jest zobowiązany doprowadzić produkt do zgodności w zakresie przepisów dotyczących oznakowania CE oraz zaprzestać naruszania prawa na warunkach określonych przez to państwo członkowskie;
- b) w przypadku dalszego braku zgodności, państwo członkowskie musi podjąć wszelkie właściwe środki w celu ograniczenia lub zakazu wprowadzania do obrotu przedmiotowego

wego urządzenia, lub zapewnienia wycofania go z obrotu, zgodnie z procedurą określoną w art. 7.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Każda decyzja podjęta zgodnie z niniejszą dyrektywą, która skutkuje ograniczeniem dotyczącym wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku urządzenia, zawiera dokładne uzasadnienie. Taką decyzję bezzwłocznie notyfikuje się zainteresowanej stronie, którą informuje się jednocześnie o dostępnych jej środkach prawnych, przysługujących jej zgodnie z prawem obowiązującym w danym państwie członkowskim, oraz o ograniczeniach czasowych, którym takie środki podlegają.

Artykuł 13

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Dyrektywa 90/396/EWG, zmieniona dyrektywą wymienioną w załączniku VI, część A zostaje uchylona, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku VI, część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VII.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
B. ASK
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZASADNICZE WYMAGANIA

UWAGA WSTĘPNA

Zobowiązania wynikające z zasadniczych wymagań, określonych w niniejszym załączniku w odniesieniu do urządzeń, odnoszą się również do osprzętu, jeśli istnieje odpowiadające im zagrożenie.

1. OGÓLNE WARUNKI

1.1. Urządzenia muszą być zaprojektowane i zbudowane tak, aby bezpiecznie działały i nie stanowiły niebezpieczeństwa dla ludzi, zwierząt domowych lub mienia, w przypadku gdy są normalnie użytkowane, jak określono w art. 1 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

1.2. W chwili wprowadzania do obrotu wszystkie urządzenia muszą:

- być zaopatrzone w instrukcje techniczne przeznaczone dla instalującego,
- być zaopatrzone w instrukcje użytkowania i konserwacji, przeznaczone dla użytkownika,
- mieć naniesione odpowiednie napisy ostrzegawcze, które umieszcza się również na opakowaniu.

Instrukcje i napisy ostrzegawcze muszą być sporządzone w języku urzędowym lub językach urzędowych państw członkowskich przeznaczenia.

1.2.1. Instrukcje techniczne przeznaczone dla instalującego muszą zawierać wszystkie instrukcje dotyczące instalowania, regulacji i konserwacji, wymagane w celu zapewnienia prawidłowego wykonania tych czynności i bezpiecznego użytkowania urządzenia. W szczególności instrukcje muszą określać:

- rodzaj używanego gazu,
- stosowane ciśnienie zasilające gaz,
- wymagany dopływ świeżego powietrza:
 - potrzebnego do spalania,
 - w celu zapobieżenia tworzeniu się niebezpiecznych mieszanin niespalonego gazu w przypadku urządzeń niewyposażonych w urządzenie, o którym mowa w ppkt 3.2.3,
- warunki odprowadzania produktów spalania,
- w przypadku palników ze sztucznym ciągiem i urządzeń grzewczych wyposażonych w takie palniki, ich charakterystyki, wymagania dotyczące montażu służące zapewnieniu zgodności z zasadniczymi wymogami odnoszącymi się do gotowego urządzenia, gdzie stosownie, wykaz kombinacji zalecanych przez producenta.

1.2.2. Instrukcje użytkowania i serwisowania przeznaczone dla użytkownika muszą zawierać wszystkie informacje wymagane dla bezpiecznego użytkowania, w szczególności wskazywać użytkownikowi wszystkie ograniczenia użytkowania.

1.2.3. Napisy ostrzegawcze na urządzeniu i jego opakowaniu muszą wyraźnie określać rodzaj stosowanego gazu, ciśnienie gazu zasilającego i wszystkie ograniczenia użytkowania, w szczególności ograniczenie dotyczące przypadku, gdy urządzenie musi być instalowane wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją.

1.3. Osprzęt mający stanowić część urządzenia musi być zaprojektowany i zbudowany tak, aby prawidłowo służył zamierzonemu celowi po wbudowaniu w urządzenie zgodnie z instrukcjami instalacyjnymi.

Instrukcje dotyczące instalacji, regulacji, działania i utrzymania muszą być dostarczane wraz z właściwym osprzętem.

2. MATERIAŁY

2.1. Materiały muszą być odpowiednie do przewidywanego dla nich przeznaczenia i muszą być odporne na oddziaływanie warunków technicznych, chemicznych i termicznych, na jakie przewidywalnie będą narażone.

2.2. Własności materiałów ważne dla bezpieczeństwa muszą być gwarantowane przez producenta lub dostawcę urządzenia.

3. PROJEKT I BUDOWA
- 3.1. Przepisy ogólne
- 3.1.1. Urządzenia muszą być skonstruowane tak, aby przy normalnym ich użytkowaniu nie występowała niestabilność, zakłócenia, zepsucie lub zużycie mogące spowodować pogorszenie ich bezpieczeństwa.
- 3.1.2. Kondensacja zachodząca przy uruchamianiu lub podczas użytkowania nie może wpływać na bezpieczeństwo urządzeń.
- 3.1.3. Urządzenia muszą być zaprojektowane i skonstruowane tak, aby ryzyko wybuchu w przypadku pojawienia się zewnętrznego źródła ognia było jak najmniejsze.
- 3.1.4. Urządzenia muszą być skonstruowane tak, aby do układu gazowego nie wnikała niepożądana woda i powietrze.
- 3.1.5. W przypadku normalnych wahań energii pomocniczej urządzenia muszą nadal pracować bezpiecznie.
- 3.1.6. Nienormalne wahania lub zanik energii pomocniczej lub jej ponowne włączenie nie mogą prowadzić do niebezpiecznych sytuacji.
- 3.1.7. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i skonstruowane, aby zostały wyeliminowane zagrożenia o charakterze elektrycznym. W zakresie, w jakim ma to zastosowanie, zgodność z warunkami bezpieczeństwa w odniesieniu do zagrożeń elektrycznych, sformułowanymi w dyrektywie 2006/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, jest równoważna spełnieniu tego wymagania.
- 3.1.8. Wszystkie części urządzenia pracujące przy podwyższonym ciśnieniu muszą wytrzymywać naprężenia mechaniczne i termiczne, na które są narażone, bez jakichkolwiek odkształceń wpływających na bezpieczeństwo.
- 3.1.9. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i skonstruowane, aby awaria urządzeń zabezpieczających, kontrolujących lub regulacyjnych, nie mogła prowadzić do niebezpiecznych sytuacji.
- 3.1.10. Jeżeli urządzenie wyposażone jest w urządzenia zabezpieczające i sterujące, działanie urządzeń zabezpieczających nie może być blokowane przez działanie urządzeń sterujących.
- 3.1.11. Wszystkie części urządzeń, które są ustawiane lub regulowane na etapie wytwarzania i które nie mogą być ustawiane przez użytkownika lub instalującego, muszą być odpowiednio zabezpieczone.
- 3.1.12. Dźwignie i pozostałe urządzenia sterujące i nastawcze muszą być wyraźnie oznakowane i wyposażone w odpowiednie wskazówki w celu uniknięcia jakichkolwiek błędów w obsłudze. Ich konstrukcja musi zapobiegać przypadkowemu ustawianiu.
- 3.2. Uwalnianie się niespalonego gazu
- 3.2.1. Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby stopień wycieku gazu przez nieszczelności nie stanowił niebezpieczeństwa.
- 3.2.2. Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby uwalnianie się gazu podczas zapalania i ponownego zapalania oraz po zgaszeniu płomienia był ograniczony w celu uniknięcia niebezpiecznego gromadzenia się niespalonego gazu w urządzeniu.
- 3.2.3. Urządzenia przeznaczone do użytku we wnętrzach budynków i w pomieszczeniach użytkowych muszą być wyposażone w specjalne urządzenie, które zapobiega niebezpiecznemu nagromadzeniu się niespalonego gazu w takich wnętrzach i pomieszczeniach.
- Urządzenia, które nie są wyposażone w takie urządzenia specjalne, muszą być użytkowane tylko w miejscach, gdzie istnieje odpowiednia wentylacja zapobiegająca niebezpiecznemu gromadzeniu się niespalonego gazu.
- Państwa członkowskie mogą określić na swoim terytorium odpowiednie warunki dla wentylacji pomieszczeń przy instalowaniu urządzeń tego typu, uwzględniając ich indywidualne cechy.
- Urządzenia kuchenne o znacznej wielkości oraz zasilane gazami zawierającymi składniki toksyczne muszą być wyposażone w wyżej wymienione urządzenie zabezpieczające.
- 3.3. Zapalanie
- Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby w przypadku normalnego użytkowania:
- zapalenie i ponowne zapalenie przebiegało płynnie,
 - było zapewnione rozprzestrzenianie się płomienia.

(¹) Dz.U. L 374 z 27.12.2006, s. 10.

3.4. Spalanie

- 3.4.1. Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby podczas normalnego użytkowania była zapewniona stabilność płomienia, a produkty spalania nie zawierały niedopuszczalnych stężeń substancji szkodliwych dla zdrowia.
- 3.4.2. Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby podczas normalnego użytkowania nie zachodziło przypadkowe uwalnianie się produktów spalania.
- 3.4.3. Urządzenia połączone z przewodem odprowadzającym produkty spalania muszą być tak skonstruowane, aby w nietypowych warunkach ciągu nie zachodziło uwalnianie się produktów spalania w niebezpiecznych ilościach do danego pomieszczenia.
- 3.4.4. Niezależne domowe urządzenia grzewcze oraz przepływowe podgrzewacze wody pozbawione przewodów odprowadzających produkty spalania nie mogą powodować w danych pomieszczeniach i przestrzeniach takiego stężenia tlenu węgla, które mogłyby stanowić niebezpieczeństwo dla zdrowia narażonych osób, uwzględniając przewidywany czas trwania narażenia.

3.5. Racjonalne zużycie energii

Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby zapewnić racjonalne zużycie energii, przy odzwierciedleniu stopnia nowoczesności oraz uwzględnieniu aspektów bezpieczeństwa.

3.6. Temperatury

- 3.6.1. Części urządzenia, które mają być umieszczone w bezpośredniej bliskości podłóg lub innych powierzchni, nie mogą osiągać temperatur, które mogą stanowić niebezpieczeństwo dla otoczenia.
- 3.6.2. Temperatura powierzchni ustawianych pokręteł i dźwigni urządzeń nie może stanowić niebezpieczeństwa dla użytkownika.
- 3.6.3. Temperatury powierzchni zewnętrznych części urządzeń przeznaczonych do użytku domowego, z wyjątkiem powierzchni lub części, które związane są z przekazywaniem ciepła, nie mogą w warunkach pracy stanowić niebezpieczeństwa dla użytkownika, w szczególności dzieci, w stosunku do których należy uwzględnić odpowiedni czas reakcji.

3.7. Środki spożywcze i woda używane do celów sanitarnych

Bez uszczerbku dla istniejących w tej dziedzinie reguł wspólnotowych, materiały i elementy składowe stosowane do konstruowania urządzenia, które mogą stykać się z żywnością lub wodą używaną do celów sanitarnych, nie mogą obniżać jej jakości.

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA CERTYFIKACJI ZGODNOŚCI

1. BADANIE TYPU WE
 - 1.1. Badanie typu WE jest tą częścią procedury, w której ramach jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że urządzenie reprezentatywne dla przewidywanej produkcji, spełnia wymagania niniejszej dyrektywy, które mają do niego zastosowanie.
 - 1.2. Wniosek o badanie typu musi być wniesiony do jednej jednostki notyfikowanej przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela prowadzącego działalność gospodarczą we Wspólnocie.
 - 1.2.1. Wniosek musi zawierać:
 - nazwę i adres producenta oraz, jeżeli wniosek składa upoważniony przedstawiciel, jego nazwę i adres,
 - pisemną deklarację, że wniosek nie został złożony do żadnej innej jednostki notyfikowanej,
 - dokumentację projektową, określoną w załączniku IV.
 - 1.2.2. Producent musi przekazać do dyspozycji jednostce notyfikowanej urządzenie reprezentatywne dla zamierzonej produkcji, zwane dalej „typem”. Jednostka notyfikowana może wnioskować o dalsze egzemplarze typu, jeśli będą one niezbędne dla programu badań.

Typ może dodatkowo obejmować warianty produktu, pod warunkiem, że warianty te nie mają różnych charakterystyk w odniesieniu do rodzajów ryzyka.
 - 1.3. Jednostka notyfikowana musi:
 - 1.3.1. zbadać dostarczoną dokumentację projektową i stwierdzić, czy typ został wyprodukowany zgodnie z tą dokumentacją, oraz zidentyfikować elementy, które zostały zaprojektowane zgodnie z wymaganiami określonymi w normach, o których mowa w art. 5 oraz zasadniczymi wymaganiami niniejszej dyrektywy;
 - 1.3.2. przeprowadzić lub zlecić przeprowadzenie odpowiednich badań lub prób w celu sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają zasadnicze wymagania, jeżeli nie zostały zastosowane normy, o których mowa w art. 5;
 - 1.3.3. przeprowadzić lub zlecić przeprowadzenie odpowiednich badań lub prób w celu sprawdzenia, czy odpowiednie normy zostały efektywnie zastosowane, w przypadku gdy producent wybrał taką drogę zapewnienia zgodności z zasadniczymi wymaganiami.
 - 1.4. Jeżeli typ spełnia przepisy niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana musi wydać wnioskodawcy certyfikat badania typu WE. Certyfikat musi zawierać wyniki badania oraz warunki jego ważności, jeżeli takie istnieją, i dane niezbędne do identyfikacji zatwierzonego typu, a także, jeżeli ma to znaczenie, opis jego działania. Odpowiednie dokumenty techniczne, takie jak rysunki i wykresy, muszą być załączone do certyfikatu.
 - 1.5. Jednostka notyfikowana musi bezzwłocznie poinformować pozostałe jednostki notyfikowane o wydaniu certyfikatu badania typu WE oraz wszelkich uzupełnieniach do tego certyfikatu, określonych w pkt 1.7. Jednostki te mogą otrzymać kopię certyfikatu badania typu WE lub jego uzupełnień oraz, na uzasadniony wniosek, kopie załączników do certyfikatu i protokołów z przeprowadzonych badań i prób.
 - 1.6. Jednostka notyfikowana, która odmawia wydania lub wycofuje wydany certyfikat badania typu WE, musi poinformować o tym państwo członkowskie, które ją notyfikowało, oraz odpowiednio pozostałe jednostki notyfikowane, wraz z uzasadnieniem swojej decyzji.
 - 1.7. Wnioskodawca musi informować jednostkę notyfikowaną, która wydała certyfikat badania typu WE, o wszystkich zmianach zatwierzonego typu, które mogą mieć wpływ na jego zgodność z zasadniczymi wymaganiami.

Wprowadzenie zmian do zatwierzonego typu wymaga dodatkowego zatwierdzenia przez jednostkę notyfikowaną, która wydała certyfikat badania typu WE, jeżeli zmiany takie wpłyną na zgodność z zasadniczymi wymaganiami lub na określone uprzednio warunki użytkowania urządzenia. Dodatkowe zatwierdzenie wydaje się w formie uzupełnienia do wydanego certyfikatu badania typu WE.

2. DEKLAROWANIE ZGODNOŚCI WE Z TYPEM

- 2.1. Deklaracja zgodności WE z typem jest tą częścią procedury, w której ramach producent deklaruje, że dane urządzenia są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają zasadnicze wymagania niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym urządzeniu i wystawia pisemną deklarację zgodności. Deklaracja zgodności może dotyczyć jednego lub kilku urządzeń i musi być przechowywana przez producenta. Oznakowaniu CE musi towarzyszyć numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole wrywkowe określone w pkt 2.3.
- 2.2. Producent musi podjąć wszelkie niezbędne działania, aby proces wytwarzania obejmujący kontrolę końcową i badania produktu ostatecznego zapewnił jednorodność produkcji i zgodność urządzeń z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz wymaganiami niniejszej dyrektywy, stosowanymi do tych urządzeń. Wybrana przez producenta jednostka notyfikowana musi przeprowadzać wrywkowe kontrole urządzeń określone w pkt 2.3.
- 2.3. Badanie urządzeń u producenta musi być wykonywane wrywkowo przez jednostkę notyfikowaną nie rzadziej niż raz w roku. W celu zapewnienia zgodności z właściwymi zasadniczymi wymaganiami niniejszej dyrektywy należy sprawdzić dostateczną liczbę urządzeń oraz przeprowadzić odpowiednie badania określone w mających zastosowanie normach, o których mowa w art. 5, lub wykonać badania równoważne. Jednostka notyfikowana każdorazowo określa, czy istnieje potrzeba wykonywania tych badań w całości czy w części. Jeżeli odrzucono jedno urządzenie lub więcej, to jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania zapobiegające wprowadzeniu tych urządzeń do obrotu.

3. DEKLARACJA ZGODNOŚCI Z TYPEM (zapewnienie jakości wytwarzania)

- 3.1. Deklaracja zgodności WE z typem (zapewnienie jakości wytwarzania) jest procedurą, za której pomocą producent wypełniający zobowiązania podane w pkt 3.2 deklaruje, że dane urządzenia są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają zasadnicze wymagania niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie musi umieścić na każdym urządzeniu oznakowanie CE i wystawić pisemną deklarację zgodności. Deklaracja ta może dotyczyć jednego lub wielu urządzeń i musi być przechowywana przez producenta. Oznakowanie CE musi być umieszczone wraz z numerem identyfikacyjnym jednostki notyfikowanej za nadzór WE.
- 3.2. Producent stosuje system jakości, który zapewnia zgodność urządzeń z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymaganiami niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent podlega nadzorowi WE zgodnie z pkt 3.4.
- 3.3. System jakości
 - 3.3.1. Producent musi złożyć w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o zatwierdzenie swojego systemu jakości w zakresie danych urządzeń.

Wniosek musi zawierać:

 - dokumentację systemu jakości,
 - zobowiązanie do wypełniania obowiązków wynikających z zatwierzonego systemu jakości,
 - zobowiązanie do utrzymywania zatwierzonego systemu jakości w celu zapewnienia jego ciągłej odpowiedniości i skuteczności,
 - dokumentację dotyczącą zatwierzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu WE.
 - 3.3.2. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w sposób systematyczny i logiczny w formie opisanych środków, procedur i pisemnych instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać spójną interpretację programów jakości, planów, ksiąg i zapisów dotyczących jakości. W szczególności musi ona zawierać odpowiedni opis:
 - celów dotyczących jakości, struktury organizacyjnej oraz odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości urządzenia,
 - procesów wytwarzania, technik sterowania jakością i technik zapewnienia jakości oraz działań systematycznych, które będą stosowane,
 - badań i prób, które będą wykonywane przed wytwarzaniem urządzenia, w trakcie wytwarzania i po jego zakończeniu oraz częstości ich przeprowadzania,
 - metod monitorowania osiągnięcia wymaganej jakości urządzenia i skuteczności działania systemu jakości.

- 3.3.3. Jednostka notyfikowana bada i ocenia system jakości pod względem spełnienia wymagań ppkt 3.3.2. Domniemywa się zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do systemów jakości stosujących odpowiednie normy zharmonizowane.

Jednostka notyfikowana musi przekazać swoją decyzję producentowi i poinformować o tym pozostałe jednostki notyfikowane. Zawiadomienie dla producenta musi zawierać wnioski z badania, nazwę i adres jednostki notyfikowanej oraz uzasadnioną decyzję wynikającą z oceny badanych urządzeń.

- 3.3.4. Producent musi informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszystkich uaktualnieniach systemu jakości związanych ze zmianami wniesionymi przez np. nowe technologie i koncepcje dotyczące jakości.

Jednostka notyfikowana musi badać proponowane zmiany i zdecydować, czy zmieniony system jakości jest zgodny z odpowiednimi przepisami lub czy konieczna jest jego powtórna ocena. Jednostka notyfikowana musi powiadomić producenta o podjętej decyzji. Powiadomienie to musi zawierać wnioski z wykonanej inspekcji wraz z uzasadnieniem decyzji wynikającej z oceny.

- 3.3.5. Jednostka notyfikowana, która cofa zatwierdzenie systemu jakości, musi powiadomić o tym inne jednostki notyfikowane, podając powody swojej decyzji.

3.4. Nadzór WE

- 3.4.1. Celem nadzoru WE jest zapewnienie, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierzonego systemu jakości.

- 3.4.2. Producent musi umożliwić jednostce notyfikowanej dostęp w celu inspekcji do miejsca wytwarzania, kontroli, badań i magazynowania oraz musi udostępnić wszystkie niezbędne informacje, w szczególności:

- dokumentację systemu jakości,
- zapisy dotyczące jakości, takie jak protokoły inspekcji i wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania, protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników.

- 3.4.3. Jednostka notyfikowana musi przeprowadzać u producenta audyty nie rzadziej niż raz na dwa lata w celu upewnienia się, czy producent utrzymuje i stosuje zatwierdzony system jakości i musi doręczać producentowi raport z audytu.

- 3.4.4. Ponadto jednostka notyfikowana może przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje u producenta, w czasie których może wykonywać badania urządzeń lub zlecić ich wykonanie. Musi ona przekazać producentowi raport z wizytacji oraz, gdy ma to zastosowanie, protokół badań.

- 3.4.5. Producent może na wniosek dostarczyć raport jednostki notyfikowanej.

4. DEKLARACJA ZGODNOŚCI WE TYPU (zapewnienie jakości produktu)

- 4.1. Deklaracja zgodności WE typu (zapewnienie jakości produktu) jest procedurą, za której pomocą producent wypełniający zobowiązania podane w pkt 4.2 deklaruje, że dane urządzenia są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają zasadnicze wymagania niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie musi umieścić oznakowanie CE na każdym urządzeniu i sporządzić pisemną deklarację zgodności. Deklaracja ta może obejmować jedno urządzenie lub więcej i musi być przechowywana przez producenta. Oznakowanie CE musi być umieszczone wraz z numerem identyfikacyjnym jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór WE.

- 4.2. Producent stosuje zatwierdzony system jakości w kontroli końcowej urządzeń i badaniach określonych w pkt 4.3 oraz podlega nadzorowi WE zgodnie z pkt 4.4.

4.3. System jakości

- 4.3.1. Zgodnie z tą procedurą producent musi przedłożyć wniosek o zatwierdzenie swojego systemu jakości w odniesieniu do danych urządzeń wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.

Wniosek zawiera:

- dokumentację systemu jakości,
- zobowiązanie do wypełniania obowiązków wynikających z zatwierzonego systemu jakości,
- zobowiązanie do utrzymywania zatwierzonego systemu jakości w celu zapewnienia jego ciągłej odpowiedniości i skuteczności,
- dokumentację dotyczącą zatwierzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu WE.

- 4.3.2. W ramach systemu jakości należy sprawdzić każde urządzenie i przeprowadzić odpowiednie badania określone w mających zastosowanie normach (normie), o których mowa w art. 5, lub badania równoważne, w celu sprawdzenia zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w sposób systematyczny i logiczny w formie opisanych środków, procedur i pisemnych instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać spójną interpretację programów jakości, planów, ksiąg i zapisów dotyczących jakości.

W szczególności dokumentacja systemu jakości zawiera odpowiedni opis:

- celów dotyczących jakości, struktury organizacyjnej oraz zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości urządzenia,
- badań i prób, które mają być wykonane po zakończeniu wytwarzania,
- metod sprawdzenia skutecznego działania systemu jakości.

- 4.3.3. Jednostka notyfikowana bada i ocenia system jakości pod względem spełniania wymagań, określonych w pkt 4.3.2. Domniemywa się zgodność badanego systemu jakości w zakresie tych wymagań, które spełniono stosując odpowiednie normy zharmonizowane. Jednostka notyfikowana musi powiadomić producenta i inne jednostki notyfikowane o podjętej decyzji. Powiadomienie dla producenta musi zawierać wnioski z badania, nazwę i adres jednostki notyfikowanej oraz uzasadnienie podjętej decyzji wynikającej z oceny badanych urządzeń.

- 4.3.4. Producent musi poinformować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zmianach systemu jakości, które stały się niezbędne na skutek np. nowych technologii i koncepcji dotyczących jakości.

Jednostka notyfikowana musi zbadać proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości jest zgodny z odpowiednimi postanowieniami lub czy konieczna jest jego powtórna ocena. Musi powiadomić ona producenta o swojej decyzji. Powiadomienie musi zawierać wnioski z przeprowadzonej inspekcji i uzasadnienie decyzji wynikającej z dokonanej oceny.

- 4.3.5. Jednostka notyfikowana, która cofa zatwierdzenie systemu jakości, musi poinformować inne jednostki notyfikowane, podając powody swej decyzji.

4.4. Nadzór WE

- 4.4.1. Celem nadzoru WE jest zapewnienie, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierzonego systemu jakości.

- 4.4.2. Producent musi umożliwić jednostce notyfikowanej dostęp w celu inspekcji do miejsca kontroli, badań i magazynowania oraz udostępnić wszystkie niezbędne informacje, w szczególności:

- dokumentację systemu jakości,
- dokumentację jakości, taką jak sprawozdania z kontroli i wyniki badań, dane z kalibracji, protokoły dotyczące kwalifikacji personelu.

- 4.4.3. Jednostka notyfikowana musi przeprowadzić u producenta audyty nie rzadziej niż raz na dwa lata w celu upewnienia się, czy producent utrzymuje i stosuje zatwierdzony system jakości oraz musi dostarczyć producentowi raport z audytu.

- 4.4.4. Ponadto jednostka notyfikowana może przeprowadzać niezapowiedziane wizyty u producenta, podczas których może wykonywać badania urządzeń lub zlecić ich wykonanie. Musi ona dostarczyć producentowi protokół wizyty oraz, gdy ma to zastosowanie, z przeprowadzonych badań.

- 4.4.5. Producent może na wniosek osoby zainteresowanej udostępnić raport z audytu jednostki notyfikowanej.

5. WERYFIKACJA WE

- 5.1. Weryfikacja WE jest procedurą, według której producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie zapewnia i oświadcza, że urządzenia podlegające przepisom pkt 3 są zgodne z typem zatwierdzonym w certyfikacie badania typu WE i spełniają stosujące się do nich wymagania niniejszej dyrektywy.

- 5.2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie muszą przyjąć wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że w procesie wytwarzania zapewniona będzie zgodność urządzeń z typem jaki opisano w certyfikacie badania typu WE oraz mającymi do nich zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie muszą umieścić oznakowanie CE na każdym urządzeniu i sporządzić pisemną deklarację zgodności. Deklaracja zgodności może dotyczyć jednego lub kilku urządzeń i musi być przechowywana przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę we Wspólnocie.
- 5.3. Jednostka notyfikowana musi wykonać odpowiednie badania i testy w celu sprawdzenia zgodności urządzenia z wymaganiami niniejszej dyrektywy, wykonując dla każdego urządzenia badania i testy wyszczególnione w ppkt 5.4, lub wykonując badania i testy według metody statystycznej, jak wyszczególniono w ppkt 5.5, według wyboru producenta.
- 5.4. Weryfikacja przez kontrolę i badanie każdego urządzenia
- 5.4.1. W odniesieniu do wszystkich urządzeń należy przeprowadzić indywidualne badania i odpowiednie testy ustanowione w odpowiednich normach, określonych w art. 5 lub testy równoważne, w celu sprawdzenia ich zgodności z typem zatwierdzonym w certyfikacie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.
- 5.4.2. Jednostka notyfikowana musi umieścić swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na każdym urządzeniu oraz wystawić pisemny certyfikat zgodności dotyczący wykonanych badań. Certyfikat zgodności może dotyczyć jednego lub kilku urządzeń.
- 5.4.3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel muszą zapewnić możliwość dostarczenia na wniosek certyfikatów zgodności wydanych przez jednostkę notyfikowaną.
- 5.5. Weryfikacja statystyczna
- 5.5.1. Producenci muszą przedstawić wyprodukowane urządzenia w postaci jednorodnych partii i muszą przyjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia w procesie produkcyjnym jednorodności każdej wyprodukowanej partii.
- 5.5.2. Kontrola statystyczna przebiega następująco:
- Urządzenia poddawane są kontroli statystycznej według oceny alternatywnej. Powinny one być pogrupowane w dające się zidentyfikować partie składające się z jednostek tego samego modelu, wyprodukowanych w tych samych warunkach. Partia badana jest w losowo wybranych odstępach czasu. W odniesieniu do urządzeń stanowiących próbkę przeprowadza się indywidualne badania i odpowiednie próby określone w odpowiednich normach, o których mowa art. 5 lub testy równoważne, w celu podjęcia decyzji o przyjęciu lub odrzuceniu partii.
- Stosuje się plany badania o następującej charakterystyce:
- poziom jakości odpowiadający prawdopodobieństwu przyjęcia 95 % o frakcji niezgodności między 0,5 i 1,5 %,
 - graniczna jakość odpowiadająca prawdopodobieństwu przyjęcia 5 %, o frakcji niezgodności między 5 i 10 %.
- 5.5.3. W przypadku przyjęcia partii jednostka notyfikowana musi umieścić swój numer identyfikacyjny lub zlecić jego umieszczenie na każdym urządzeniu oraz musi wystawić pisemny certyfikat zgodności dotyczący wykonanych badań. Wszystkie urządzenia w partii mogą być wprowadzone do obrotu z wyjątkiem produktów z tej próbki, co do której stwierdzono niezgodność.
- W przypadku odrzucenia partii jednostka notyfikowana musi podjąć właściwe środki w celu uniemożliwienia wprowadzenia tej partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną.
- Producent może, na odpowiedzialność organu notyfikowanego, umieścić numer identyfikacyjny tego organu podczas procesu produkcyjnego.
- 5.5.4. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel muszą zapewnić możliwość dostarczenia na wniosek certyfikaty zgodności wystawione przez jednostkę notyfikowaną.

6. WERYFIKACJA JEDNOSTKOWA WE

6.1. Weryfikacja WE jest procedurą, według której producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie, zapewnia i oświadcza, że dane urządzenie, dla którego został wydany certyfikat określony w pkt 2 jest zgodne z wymaganiami niniejszej dyrektywy, stosującymi się do tego urządzenia. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel musi umieścić oznakowanie CE na urządzeniu i sporządzić pisemną deklarację zgodności, którą musi przechowywać.

6.2. W celu zapewnienia zgodności urządzenia z wymaganiami określonymi w niniejszej dyrektywie, jednostka notyfikowana musi wykonać jego badania i odpowiednie próby, uwzględniając dokumentację projektową.

Jednostka notyfikowana musi umieścić swój numer identyfikacyjny lub zlecić jego umieszczenie na urządzeniu, którego zgodność z wymaganiami została potwierdzona i musi wystawić pisemny certyfikat zgodności dotyczący wykonanych prób.

6.3. Dokumentacja techniczna odnosząca się do projektu urządzenia, o której mowa w załączniku IV, ma umożliwić ocenę zgodności z wymaganiami określonymi w niniejszej dyrektywie, oraz zrozumienie projektu, procesu produkcyjnego oraz działania urządzenia.

Dokumentacja projektowa, o której mowa w załączniku IV musi być udostępniona jednostce notyfikowanej.

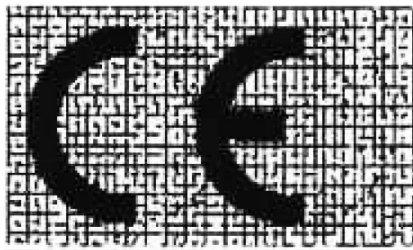
6.4. Jeżeli jednostka notyfikowana uzna to za niezbędne, badania i próby mogą zostać wykonane po zainstalowaniu urządzenia.

6.5. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel muszą zapewnić, że na wniosek dostarczą certyfikaty zgodności wydane przez jednostkę notyfikowaną.

ZAŁĄCZNIK III

OZNAKOWANIE CE ORAZ NAPISY IDENTYFIKACYJNE

1. Oznakowanie CE składa się z liter „CE” jak pokazano poniżej:

Za oznakowaniem CE następuje numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej uczestniczącej w fazie kontroli produkcji.

2. Urządzenie lub jego tabliczka znamionowa muszą mieć oznakowanie CE wraz z następującymi napisami:

- nazwa producenta lub jego symbol identyfikacyjny,
- nazwa handlowa urządzenia,
- w odpowiednich przypadkach, rodzaj stosowanego zasilania elektrycznego,
- kategoria urządzenia,
- dwie ostatnie cyfry roku, w którym umieszczono oznakowanie CE.

W zależności od charakteru urządzenia mogą być dodane informacje potrzebne do celów instalacyjnych.

3. W przypadku zmniejszania lub powiększania oznakowania CE proporcje powyższego rysunku muszą być zachowane.

Różne elementy oznakowania CE muszą mieć wyraźnie takie same wymiary pionowe, które nie mogą być mniejsze niż 5 mm.

ZAŁĄCZNIK IV

DOKUMENTACJA PROJEKTOWA

Dokumentacja projektowa musi zawierać następujące informacje w zakresie wymaganym do oceny przez jednostkę notyfikowaną:

- ogólny opis urządzenia,
- projekty koncepcyjne oraz rysunki wykonawcze i schematy elementów składowych, podzespołów, obwodów itp.,
- opisy i objaśnienia konieczne do zrozumienia powyższych dokumentów, łącznie z opisem działania urządzeń,
- wykaz norm, o których mowa w art. 5, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymogów w przypadkach, gdy nie zastosowano norm, o których mowa w art. 5,
- raporty z badań,
- instrukcje instalowania i użytkowania.

Dokumentacja projektowa musi zawierać, w miarę potrzeby, następujące elementy:

- zaświadczenia odnoszące się do wyposażenia wbudowanego w urządzenie,
- zaświadczenia i świadectwa odnoszące się do metod wytwarzania, kontroli lub monitorowania urządzenia,
- inne dokumenty umożliwiające jednostce notyfikowanej lepsze dokonanie oceny.

ZAŁĄCZNIK V

MINIMALNE KRYTERIA OCENY STOSOWANE DO JEDNOSTEK NOTYFIKOWANYCH

Jednostki notyfikowane wyznaczone przez państwa członkowskie muszą spełniać następujące warunki minimalne:

- dostępność personelu, koniecznych środków i wyposażenia,
- kompetencje techniczne i rzetelność zawodowa personelu,
- niezależność kierownictwa i personelu technicznego w prowadzeniu badań, sporządzaniu raportów, wystawianiu certyfikatów i sprawowaniu nadzoru, przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do wszystkich środowisk, grup i osób bezpośrednio lub pośrednio związanych z obszarem dotyczącym urządzeń,
- przestrzeganie tajemnicy zawodowej przez pracowników,
- posiadanie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, o ile taka odpowiedzialność nie jest ponoszona przez państwo na mocy prawa krajowego.

Spełnienie warunków określonych w pierwszych dwóch tiret musi być okresowo sprawdzane przez właściwe władze państw członkowskich lub przez organy wyznaczone przez państwa członkowskie.

ZAŁĄCZNIK VI

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej zmiana

(o których mowa w art. 14)

Dyrektywa Rady 90/396/EWG
(Dz.U. L 196 z 26.7.1990, s. 15)

Dyrektywa Rady 93/68/EWG
(Dz.U. L 220 z 30.8.1993, s. 1)

wyłącznie art. 10

CZĘŚĆ B

Lista terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania

(o których mowa w art. 14)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
90/396/EWG	30 czerwca 1991 r.	1 stycznia 1992 r.
93/68/EWG	30 czerwca 1994 r.	1 stycznia 1995 r.

ZAŁĄCZNIK VII

Tabela korelacji

Dyrektywa 90/396/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ust. 1, wyrażenie wprowadzające	art. 1 ust. 1, akapit pierwszy
art. 1 ust. 1, tiret pierwsze i drugie	art. 1 ust. 2 lit. a) i b)
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 1, akapit drugi
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 2 lit. d)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 3
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie	art. 2 ust. 2 akapit pierwszy
art. 2 ust. 2 zdanie trzecie	art. 2 ust. 2 akapit drugi
art. 3 i 4	art. 3 i 4
art. 5 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy	art. 5 ust. 1 lit. a)
art. 5 ust. 1 lit. a) akapit drugi	art. 5 ust. 2 akapit pierwszy
art. 5 ust. 1 lit. b)	art. 5 ust. 1 lit. b)
art. 5 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 5 ust. 2 akapit drugi
art. 5 ust. 2 zdanie trzecie	art. 5 ust. 2 akapit trzeci
art. 6 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 6 ust. 1 akapit pierwszy
art. 6 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie	art. 6 ust. 1 akapit drugi
art. 6 ust. 1 akapit drugi	art. 6 ust. 1 akapit trzeci
art. 6 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 6 ust. 2 akapit pierwszy
art. 6 ust. 2 zdanie drugie	art. 6 ust. 2 akapit drugi
art. 6 ust. 2 zdanie trzecie	art. 6 ust. 2 akapit trzeci
art. 7	art. 7
art. 8 ust. 1 lit. a)	art. 8 ust. 1 lit. a)
art. 8 ust. 1 lit. b) wyrażenie wprowadzające	art. 8 ust. 1 lit. b) wyrażenie wprowadzające
art. 8 ust. 1 lit. b) tiret od pierwszego do czwartego	art. 8 ust. 1 lit. b) ppkt od (i) do (iv)
art. 8 ust. 2 i 3	art. 8 ust. 2 i 3
art. 8 ust. 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 8 ust. 4 akapit pierwszy
art. 8 ust. 4 akapit pierwszy zdanie drugie	art. 8 ust. 4 akapit drugi
art. 8 ust. 4 akapit drugi	art. 8 ust. 4 akapit trzeci
art. 8 ust. 5 lit. a)	art. 8 ust. 5 akapit pierwszy
art. 8 ust. 5 lit. b)	art. 8 ust. 5 akapit drugi
art. 8 ust. 6	art. 8 ust. 6
art. od 9 do 12	art. od 9 do 12
art. 13	—
art. 14 ust. 1 i 2	—
art. 14 ust. 3	art. 13
—	art. 14
—	art. 15
art. 15	art. 16
załączniki I–V	załączniki I–V
—	załącznik VI
—	załącznik VII

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/148/WE**z dnia 30 listopada 2009 r.****w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy****(wersja ujednolicona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 137 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 83/477/EWG z dnia 19 września 1983 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG) ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy ją zatem ujednolicić.
- (2) Azbest jest czynnikiem szczególnie niebezpiecznym, mogącym powodować poważne choroby i często występującym w miejscu pracy, w związku z czym wielu pracowników narażonych jest potencjalnie na jego działanie. Za szczególnie niebezpieczną odmianę azbestu uważany jest krokidolit.
- (3) Aktualny stan wiedzy naukowej nie pozwala na ustalenie dopuszczalnej wartości, poniżej której zanika wszelkie ryzyko narażenia zdrowia, ale zmniejszenie narażenia na działanie azbestu zmniejszy również ryzyko występowania chorób wynikających z działania azbestu. Zachodzi konieczność zapewnienia w odniesieniu do azbestu szczegółowych, zharmonizowanych procedur ochrony pracowników. Niniejsza dyrektywa zawiera minimalne wymagania, które będą ponownie analizowane na podstawie nabytego doświadczenia oraz rozwoju technologii w tej dziedzinie.
- (4) Mikroskopia optyczna, mimo iż nie pozwala na policzenie najmniejszych włókien szkodliwych dla zdrowia, obecnie jest najnowocześniejszą metodą stosowaną do regularnych pomiarów występowania azbestu.
- (5) Ważne są środki zapobiegawcze w dziedzinie ochrony zdrowia pracowników narażonych na działanie azbestu

oraz obowiązek państw członkowskich w odniesieniu do nadzoru nad stanem zdrowia pracowników.

- (6) W celu zagwarantowania jednoznaczności w definicji włókien należy je definiować albo używając terminologii mineralogicznej, albo z uwzględnieniem ich numeru Chemical Abstracts Service (CAS).
- (7) Bez uszczerbku dla innych przepisów Wspólnoty dotyczących wprowadzania do obrotu i stosowania azbestu, ograniczenie działań wiążących się z narażeniem na działanie azbestu powinno odgrywać bardzo ważną rolę w prewencji chorób związanych z takim narażeniem.
- (8) System zgłaszania prac wiążących się z narażeniem na działanie azbestu powinien być dostosowany do nowych sytuacji w miejscu pracy.
- (9) Zakaz nakładania azbestu przez rozpylanie nie wystarczy dla uniemożliwienia uwalniania się włókien azbestu do atmosfery. Istotne jest również wyeliminowanie czynności narażających pracowników na działanie włókien azbestowych przy wydobywaniu azbestu lub przy produkcji i przetwarzaniu wyrobów azbestowych, lub przy produkcji i przetwarzaniu wyrobów zawierających celowo dodane włókna azbestowe, mając na uwadze wysoki i nieprzewidywalny poziom narażenia.
- (10) Biorąc pod uwagę najnowszą wiedzę techniczną, konieczne jest określenie metodologii pobierania próbek, stosowanej w pomiarze stężenia azbestu w powietrzu, oraz metody liczenia włókien.
- (11) Chociaż niemożliwe jest, jak na razie, określenie dopuszczalnej wartości narażenia, poniżej której azbest nie powoduje ryzyka powstania nowotworu, należy zmniejszyć do minimum dopuszczalną wartość narażenia zawodowego na działanie azbestu.
- (12) Pracodawcy powinni być zobowiązani do dokumentowania na piśmie, przed rozpoczęciem wszelkich projektów związanych z usuwaniem azbestu, obecności lub przypuszczalnej obecności azbestu w budynkach lub instalacjach oraz przekazywania tych informacji osobom, które mogą być narażone na działanie azbestu w wyniku używania, konserwacji lub innych prac prowadzonych w budynku lub na dachu budynku.
- (13) Należy zapewnić, aby prace rozbiórkowe lub usuwanie azbestu były prowadzone przez przedsiębiorstwa znajdujące wszystkie środki ostrożności, jakie trzeba podjąć w celu ochrony pracowników.
- (14) Aby w znaczącym stopniu przyczynić się do redukcji zagrożeń związanych z narażeniem na działanie azbestu, należy prowadzić specjalne szkolenia dla pracowników, którzy są lub mogą być narażeni na takie działanie.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 10 czerwca 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 26 listopada 2009 r.

⁽³⁾ Dz.Ú. L 263 z 24.9.1983, s. 25.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II część A.

- (15) Mając na uwadze wczesne wykrywanie schorzeń związanych z narażeniem na działanie azbestu, należy przewidzieć praktyczne rekomendacje w sprawie nadzoru klinicznego nad narażonymi pracownikami w świetle najnowszej wiedzy medycznej.
- (16) Ponieważ cel proponowanego działania, a mianowicie poprawa ochrony pracowników przed zagrożeniami związanymi z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy, nie może być w wystarczający sposób osiągnięty przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki działań może on być lepiej osiągnięty na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w wymienionym artykule, dyrektywa ta nie wychodzi poza to, co niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (17) Przepisy zawarte w niniejszej dyrektywie stanowią konkretny wkład w stworzenie społecznego wymiaru wspólnego rynku. Przepisy te są ograniczone do minimum, aby nie nakładać niepotrzebnych obciążeń na tworzenie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw.
- (18) Niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma na celu ochronę pracowników przed zagrożeniem dla zdrowia, łącznie z zapobieganiem takiemu zagrożeniu wynikającemu lub mogącemu wynikać z narażenia na działanie azbestu w miejscu pracy.

Określa ona dopuszczalną wartość tego narażenia oraz inne szczegółowe wymagania.

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do stosowania lub wprowadzania przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, zapewniających większą ochronę pracowników, w szczególności dotyczących zastępowania azbestu innymi, mniej szkodliwymi substytutami.

Artykuł 2

Na użytek niniejszej dyrektywy „azbest” oznacza następujące włókniste krzemiany:

- azbest aktynolitowy, nr CAS 77536-66-4 ⁽¹⁾;
- azbest gruenerytowy (amozyt), nr CAS 12172-73-5 ⁽¹⁾;
- azbest antofilitowy, nr CAS 77536-67-5 ⁽¹⁾;
- chryzotyl, nr CAS 12001-29-5 ⁽¹⁾;
- krokidolit, nr CAS 12001-28-4 ⁽¹⁾;
- azbest tremolitowy, nr CAS 77536-68-6 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Numer w rejestrze Chemical Abstracts Service (CAS).

Artykuł 3

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do prac, w czasie których pracownicy są lub mogą być narażeni na działanie pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest.

2. W przypadku jakichkolwiek prac, w czasie których możliwe jest wystąpienie ryzyka narażenia na działanie pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest, ryzyko to należy ocenić, biorąc pod uwagę rodzaj i stopień narażenia pracowników na działanie pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest.

3. Pod warunkiem że narażenie pracownika jest sporadyczne i o niskiej intensywności oraz jeżeli z rezultatów oceny ryzyka, o której mowa w ust. 2, jasno wynika, że dopuszczalna granica narażenia na działanie azbestu nie będzie przekroczona w powietrzu w obszarze pracy, można nie stosować art. 4, 18 i 19, jeśli praca obejmuje:

- krótkie, niewykonywane ciągle prace konserwacyjne, w których wykorzystuje się tylko materiały bez cech kruchości;
- usuwanie bez niszczenia nienaruszonych materiałów, w których włókna azbestowe są mocno związane z podłożem;
- obudowywanie lub zabezpieczanie materiałów zawierających azbest, jeżeli są one w dobrym stanie;
- monitorowanie i kontrolę atmosfery oraz pobieranie próbek w celu sprawdzenia, czy dany materiał zawiera azbest.

4. Państwa członkowskie, po konsultacji z partnerami społecznymi zgodnie z krajowym ustawodawstwem i praktyką, wydają praktyczne wskazówki dotyczące określania narażenia sporadycznego i o niskiej intensywności, o którym mowa w ust. 3.

5. Ocena, o której mowa w ust. 2, konsultowana jest z pracownikami lub ich przedstawicielami w przedsiębiorstwie lub zakładzie i podlega weryfikacji, jeżeli zachodzi podejrzenie, że ocena ta jest nieprawdziwa lub gdy nastąpiła znacząca zmiana warunków pracy.

Artykuł 4

1. Z zastrzeżeniem art. 3 ust. 3, podejmuje się środki, o których mowa w ust. 2–5.

2. Prace, o których mowa w art. 3 ust. 1, muszą być objęte systemem powiadamiania zarządzanym przez odpowiedzialny organ państwa członkowskiego.

3. Pracodawca przedstawia informacje, o których mowa w ust. 2, odpowiedzialnemu organowi państwa członkowskiego przed rozpoczęciem pracy zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi.

Informacja ta musi zawierać co najmniej krótki opis:

- lokalizacji miejsca pracy;
- rodzaju i ilości azbestu, który jest używany lub z którym jest styczność;

- c) przeprowadzanych prac i stosowanych metod pracy;
- d) liczby zaangażowanych pracowników;
- e) daty rozpoczęcia i czasu trwania prac;
- f) środków podjętych w celu ograniczenia narażenia pracowników na działanie azbestu.

4. Pracownicy lub ich przedstawiciele w przedsiębiorstwach lub zakładach mają zgodnie z ustawodawstwem krajowym dostęp do dokumentów, o których mowa w ust. 2, objętych systemem powiadamiania, dotyczących ich przedsiębiorstwa lub zakładu.

5. Każdorazowo, gdy zmiana warunków pracy może spowodować znaczny wzrost narażenia na działanie pyłu azbestowego lub materiałów zawierających azbest, wymagane jest dokonanie nowego powiadomienia.

Artykuł 5

Nakładanie azbestu przez rozpylanie oraz metody pracy obejmujące stosowanie materiałów izolacyjnych lub izolujących dźwiękowo o małej gęstości (poniżej 1 g/cm³) zawierających azbest są zabronione.

Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych w sprawie wprowadzania do obrotu i używania azbestu, zakazane są prace, które narażają pracowników na działanie włókien azbestowych podczas wydobywania azbestu lub podczas produkcji i przetwarzania wyrobów azbestowych albo wyrobów zawierających celowo dodany azbest, z wyjątkiem obróbki i usuwania materiałów powstających z rozbiórki i usuwania azbestu.

Artykuł 6

Przy wszystkich pracach, o których mowa w art. 3 ust. 1, narażenie pracowników na działanie pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest na stanowisku pracy należy obniżyć do minimum, a w każdym przypadku poniżej dopuszczalnej wartości określonej w art. 8, w szczególności poprzez zastosowanie się do następujących wskazań:

- a) liczbę pracowników narażonych lub potencjalnie narażonych na działanie pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest należy ograniczyć do możliwie jak najniższej;
- b) procesy technologiczne należy tak zaprojektować, aby nie powstawał pył azbestowy, lub jeśli okaże się to niemożliwe, aby zapobiegać wydostawaniu się pyłu azbestowego do atmosfery;
- c) musi istnieć możliwość regularnego i efektywnego sprzątnięcia i konserwacji wszystkich miejsc i sprzętu używanych podczas prac z azbestem;
- d) azbest lub materiały zawierające azbest i wydzielające pył należy składować i transportować w odpowiednich, szczelnych opakowaniach;
- e) odpady należy gromadzić i usuwać ze stanowiska pracy możliwie jak najszybciej, w odpowiednich, szczelnych opakowaniach z etykietami wskazującymi na obecność azbestu; zalecenie to nie dotyczy prac w kopalni; odpady

takie utylizuje się następnie zgodnie z wymogami dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych⁽¹⁾.

Artykuł 7

1. Regularne pomiary stężenia włókien azbestowych w powietrzu na stanowisku pracy wykonywane są w zależności od wyników wstępnej oceny ryzyka oraz w celu zapewnienia przestrzegania dopuszczalnej wartości określonej w art. 8.

2. Pobieranie próbek musi odzwierciedlać indywidualne narażenie pracownika na działanie pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest.

3. Pobieranie próbek jest przeprowadzane po konsultacji z pracownikami lub ich przedstawicielami w przedsiębiorstwach lub w zakładach.

4. Pobieranie próbek jest dokonywane przez odpowiednio wykwalifikowane osoby. Pobrane próbki są następnie analizowane, zgodnie z ust. 6, w laboratoriach wyposażonych odpowiednio do liczenia włókien.

5. Pobieranie próbek musi trwać przez taki okres, aby można ustalić reprezentatywne narażenie dla 8-godzinnego okresu odniesienia (jednej zmiany) za pomocą pomiaru albo średnio ważonych obliczeń.

6. O ile jest to możliwe, liczenie włókien jest dokonywane przy pomocy mikroskopu z kontrastem fazowym (PCM) zgodnie z metodą zalecaną w 1997 r. przez Światową Organizację Zdrowia (WHO)⁽²⁾ lub inną metodą dającą równorzędne wyniki.

Przy pomiarach stężenia azbestu w powietrzu, o których mowa w ust. 1, uwzględniane są tylko włókna o długości większej niż 5 mikrometrów, szerokości mniejszej niż 3 mikrometry i stosunku długości do szerokości większym niż 3:1.

Artykuł 8

Pracodawcy zapewniają, aby żaden pracownik nie był narażony na działanie azbestu unoszącego się w powietrzu w stężeniu przekraczającym 0,1 włókna na cm³ jako średnia ważona w przeliczeniu na 8-godzinny okres odniesienia (TWA).

Artykuł 9

Zmiany konieczne do dostosowania załącznika I do niniejszej dyrektywy do postępu technicznego przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy⁽³⁾.

Artykuł 10

1. W przypadku przekroczenia dopuszczalnej wartości określonej w art. 8 ustala się przyczyny przekroczenia oraz możliwie jak najszybciej podejmuje się właściwe działania zmierzające do poprawy sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ Określanie stężenia azbestu unoszącego się w powietrzu. Zalecana metoda, z użyciem mikroskopu z kontrastem fazowym (metoda filtru membranowego). WHO, Genewa 1997 (ISBN 92-4-154496-1).

⁽³⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1.

Nie można kontynuować pracy w obszarze objętym przekroczeniem do czasu podjęcia odpowiednich działań mających na celu ochronę narażonych pracowników.

2. W celu sprawdzenia efektywności działań, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, natychmiast przeprowadza się kolejne oznaczenia poziomu stężeń azbestu w powietrzu.

3. Jeśli narażenia pracownika na działanie azbestu nie można ograniczyć innymi sposobami i przestrzeganie dopuszczalnej wartości narażenia wymaga stosowania indywidualnych środków ochrony układu oddechowego, nie może to być sytuacja stała i ogranicza się ją do absolutnego minimum w odniesieniu do każdego pracownika. W trakcie prac, które wymagają używania takich środków ochrony, zapewniane są przerwy w pracy odpowiednie do warunków fizycznych i klimatycznych oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, po konsultacji z pracownikami lub ich przedstawicielami w przedsiębiorstwach, zgodnie z krajowymi przepisami i praktyką.

Artykuł 11

Przed rozpoczęciem prac rozbiórkowych lub konserwacyjnych pracodawcy podejmują, jeśli to wskazane ze względu na informacje uzyskane od właścicieli budynków, wszelkie niezbędne kroki w celu identyfikacji materiałów mogących zawierać azbest.

W przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do obecności azbestu w materiale lub konstrukcji przestrzegane są odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12

W przypadku prac, takich jak rozbiórka, usuwanie, naprawy lub konserwacja, co do których można przewidzieć, że dopuszczalna wartość określona w art. 8 zostanie przekroczona pomimo używania środków technicznych ograniczających stężenie azbestu w powietrzu, pracodawca określa działania zmierzające do zapewnienia ochrony pracowników podczas takich prac, a w szczególności zapewnia:

- a) wyposażenie pracowników w odpowiednie maski ochronne oraz inne środki ochrony indywidualnej, które muszą być przez nich używane;
- b) umieszczenie znaków ostrzegawczych informujących o przewidywanym przekroczeniu dopuszczalnej wartości określonej w art. 8; oraz
- c) zapobieganie rozprzestrzenianiu się pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest poza teren zakładu lub poza miejsce prowadzenia działań.

Przed podjęciem takich działań przeprowadzana jest konsultacja z pracownikami lub ich przedstawicielami w przedsiębiorstwie lub zakładzie w sprawie podejmowanych środków ochronnych.

Artykuł 13

1. Przed rozpoczęciem robót rozbiórkowych lub przed rozpoczęciem usuwania azbestu lub wyrobów zawierających azbest z budynków, struktur, urządzeń lub instalacji oraz ze statków, sporządza się plan pracy.

2. Plan pracy, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać określenie środków zapewniających bezpieczeństwo i ochronę zdrowia pracowników na stanowisku pracy.

W planie pracy przewiduje się w szczególności, że:

- a) azbest lub wyroby zawierające azbest są usuwane przed rozbiórką, oprócz sytuacji, w których spowodowałyby to większe zagrożenie dla pracowników niż wtedy, gdy azbest lub wyroby zawierające azbest zostałyby pozostawione na miejscu;
- b) w razie potrzeby zapewnia się środki ochrony indywidualnej zgodnie z art. 12 akapit pierwszy lit. a);
- c) po zakończeniu prac rozbiórkowych lub usuwania azbestu brak ryzyka wynikającego z narażenia na działanie azbestu na stanowisku pracy jest zapewniony zgodnie z krajowymi ustawodawstwem i praktyką.

Na wniosek właściwych organów w planie umieszcza się informacje dotyczące:

- a) rodzaju i przypuszczalnego czasu trwania prac;
- b) miejsca wykonywania prac;
- c) zastosowanych metod, gdy prace związane są z wykorzystaniem azbestu lub materiałów go zawierających;
- d) charakterystyki sprzętu użytego do:
 - (i) ochrony i odkażania osób wykonujących prace;
 - (ii) ochrony innych osób znajdujących się w miejscu prac lub w bezpośredniej jego bliskości.

3. Na wniosek właściwych organów plan, o którym mowa w ust. 1, musi być im przekazany przed rozpoczęciem przewidywanych prac.

Artykuł 14

1. Pracodawcy zapewniają odpowiednie szkolenia dla wszystkich pracowników, którzy są lub mogą być narażeni na działanie pyłu zawierającego azbest lub materiałów zawierających azbest. Szkolenia takie muszą być prowadzone w regularnych odstępach czasu i bez ponoszenia kosztów przez pracowników.

2. Zawartość merytoryczna szkolenia musi być łatwo zrozumiała dla pracowników. Musi ono umożliwiać im zdobycie niezbędnej wiedzy i umiejętności w zakresie prewencji i bezpieczeństwa, zwłaszcza w odniesieniu do:

- a) właściwości azbestu i jego skutków dla zdrowia, w połączeniu ze skutkami palenia tytoniu;
- b) rodzajów wyrobów lub materiałów mogących zawierać azbest;
- c) prac mogących spowodować narażenie na działanie azbestu oraz znaczenia środków prewencji w minimalizacji narażenia;

- d) bezpiecznych metod pracy, kontroli narażenia i środków ochrony;
- e) odpowiedniej roli, rodzaju, doboru, ograniczeń i właściwego używania masek ochronnych;
- f) procedur ratunkowych w sytuacjach awaryjnych;
- g) procedur usuwania zanieczyszczeń;
- h) utylizacji odpadów;
- i) wymogów w zakresie badań lekarskich.

3. Praktyczne wskazówki dotyczące szkolenia pracowników zajmujących się usuwaniem azbestu są opracowywane na poziomie wspólnotowym.

Artykuł 15

Przed pracami rozbiórkowymi lub usuwaniem azbestu przedsiębiorstwa muszą przedstawić dowody na posiadanie odpowiednich możliwości w tym zakresie. Dowody takie są określone zgodnie z krajowymi przepisami lub praktyką.

Artykuł 16

1. W przypadku wszystkich prac, o których mowa w art. 3 ust. 1, i z zastrzeżeniem art. 3 ust. 3, podejmuje się odpowiednie kroki w celu zapewnienia, aby:

- a) miejsca, w których odbywają się takie prace, były:
 - (i) w sposób jasny odgraniczone i oznaczone znakami ostrzegawczymi;
 - (ii) niedostępne dla pracowników innych niż ci, od których wymaga się przebywania w nich, z racji ich pracy i obowiązków;
 - (iii) objęte zakazem palenia;
- b) wydzielone były obszary, gdzie pracownicy mogą spożywać posiłki, nie ryzykując zanieczyszczenia ich pyłem azbestowym;
- c) pracownikom przydzielono właściwą odzież roboczą lub ochronną; takie ubrania robocze lub ochronne pozostają na terenie przedsiębiorstwa; można je jednak prac w odpowiednio wyposażonych pralniach znajdujących się poza terenem przedsiębiorstwa, jeżeli przedsiębiorstwo samo nie pierze takich ubrań; wówczas do transportu tej odzieży używa się szczelnych pojemników;
- d) wydzielone były osobne miejsca do przechowywania ubrań roboczych i ochronnych, a osobne do przechowywania własnej odzieży pracownika;
- e) pracownikom zapewniono odpowiednie toalety i umywalnie, włącznie z natryskami w przypadku prac, przy których występuje duże zapylenie;
- f) sprzęt ochronny znajdował się w dokładnie określonym miejscu i musiał być sprawdzany i czyszczony po każdorazowym użyciu; sprzęt uszkodzony musi być naprawiony lub wymieniony przed ponownym użyciem.

2. Pracownicy nie mogą być obciążani kosztami wynikającymi z realizacji działań wskazanych w ust. 1.

Artykuł 17

1. W przypadku wszystkich prac, o których mowa w art. 3 ust. 1, podejmuje się odpowiednie środki w celu zapewnienia pracownikom oraz ich przedstawicielom w przedsiębiorstwach lub zakładach uzyskania wystarczających informacji dotyczących:

- a) potencjalnego zagrożenia zdrowia wynikającego z narażenia na działanie pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest;
- b) istnienia ustawowych dopuszczalnych wartości oraz potrzeby monitorowania powietrza;
- c) wymagań higienicznych, łącznie z powstrzymywaniem się od palenia;
- d) podejmowania środków ostrożności w związku z noszeniem i używaniem ochronnego sprzętu i ubrania;
- e) specjalnych środków ostrożności minimalizujących narażenie na działanie azbestu.

2. Oprócz środków, o których mowa w ust. 1, i z zastrzeżeniem art. 3 ust. 3, podejmuje się odpowiednie środki w celu spełnienia następujących warunków:

- a) pracownicy lub ich przedstawiciele w przedsiębiorstwach lub zakładach muszą mieć dostęp do wyników pomiarów poziomu stężenia azbestu w powietrzu i mogą uzyskać wyjaśnienia co do znaczenia tych wyników;
- b) jeżeli wyniki przekraczają dopuszczalną wartość określoną w art. 8, pracownicy, których to dotyczy, oraz ich przedstawiciele w przedsiębiorstwie lub zakładzie są możliwie jak najszybciej informowani o tym fakcie i jego przyczynach; biorą udział w konsultacjach co do środków, jakie należy podjąć, lub, w nagłych przypadkach, są jedynie informowani o środkach już podjętych.

Artykuł 18

1. Z zastrzeżeniem art. 3 ust. 3, podejmuje się środki, o których mowa w ust. 2–5.

2. Ocena stanu zdrowia każdego pracownika musi być dostępna, zanim pracownik zostanie narażony na działanie pyłu pochodzącego z azbestu lub materiałów zawierających azbest w miejscu pracy.

Ocena ta musi obejmować szczegółowe badania klatki piersiowej. W załączniku I podane są praktyczne wskazówki, do których państwa członkowskie mogą się odwołać, prowadząc badania kliniczne pracowników; zalecenia te weryfikowane są w miarę postępu technicznego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 dyrektywy 89/391/EWG.

Co trzy lata przedstawia się nową ocenę stanu zdrowia, tak długo, jak długo trwa narażenie na działanie azbestu.

Dla każdego pracownika, o którym mowa w akapicie pierwszym, zakłada się kartę zdrowia zgodnie z krajowymi przepisami lub praktyką.

3. W wyniku nadzoru klinicznego, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, lekarz lub organ odpowiedzialny za opiekę medyczną pracowników, zgodnie z prawem krajowym, doradza lub określa indywidualne dla każdego przypadku ewentualne środki ochronne i zapobiegawcze.

Środki te mogą obejmować, w stosownych przypadkach, odsunięcie pracownika od wszelkich prac, przy wykonywaniu których jest on narażony na działanie azbestu.

4. Pracownikowi przedstawia się informacje i porady dotyczące możliwych badań stanu jego zdrowia po ustaniu narażenia na działanie azbestu.

Lekarz lub organ odpowiedzialny za nadzór medyczny nad pracownikami mogą określić, że nadzór taki musi być kontynuowany po zakończeniu narażenia, tak długo, jak uważa się to za konieczne do zapewnienia zdrowia danych osób.

Tego rodzaju dalszy nadzór jest prowadzony zgodnie z krajowymi przepisami i praktykami.

5. Pracownik narażony na działanie azbestu lub pracodawca mogą zażądać ponownego przeglądu oceny, o której mowa w ust. 3, zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

Artykuł 19

1. Z zastrzeżeniem art. 3 ust. 3, podejmuje się środki, o których mowa w ust. 2, 3 i 4.

2. Pracodawca musi wprowadzić do rejestru dane wszystkich pracowników wykonujących prace, o których mowa w art. 3 ust. 1, zaznaczając rodzaj i czas trwania danej czynności oraz stopień narażenia poszczególnych pracowników. Lekarz lub organ odpowiedzialny za opiekę medyczną nad pracownikami mają dostęp do tego rejestru. Każdemu pracownikowi udostępnia się dane dotyczące jego osoby. Pracownikom lub ich przedstawicielom w przedsiębiorstwie lub zakładzie udostępnia się anonimowe zbiorcze informacje z rejestru.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, oraz karty zdrowia, o których mowa w art. 18 ust. 2 akapit czwarty, są przechowywane przez co najmniej 40 lat po zakończeniu narażenia zgodnie z krajowymi przepisami lub praktyką.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, są udostępniane odpowiedzialnemu organowi, w przypadku gdy przedsiębiorstwo kończy swoją działalność, zgodnie z krajowymi przepisami lub praktyką.

Artykuł 20

Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie sankcje, mające zastosowanie w przypadku naruszenia krajowego ustawodawstwa przyjętego stosownie do niniejszej dyrektywy. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 21

Państwa członkowskie przechowują rejestr znanych przypadków azbestozy i mezoteliomy.

Artykuł 22

Co pięć lat państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie z praktycznego wykonania niniejszej dyrektywy, w formie odrębnego rozdziału jednolitego sprawozdania, o którym mowa w art. 17a ust. 1, 2 i 3 dyrektywy 89/391/EWG i które stanowi podstawę oceny dokonywanej przez Komisję zgodnie z art. 17a ust. 4 tej dyrektywy.

Artykuł 23

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie, której dotyczy niniejsza dyrektywa.

Artykuł 24

Dyrektywa 83/477/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku II, traci moc, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 25

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

B. ASK
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Praktyczne wskazówki dotyczące medycznej oceny pracowników, o których mowa w art. 18 ust. 2 akapit drugi

1. Aktualny stan wiedzy wskazuje, że narażenie na działanie uwolnionego azbestu może powodować następujące choroby:
 - pylica azbestowa płuc,
 - międzybłoniak opłucnej,
 - rak oskrzeli,
 - rak żołądkowo-jelitowy.
2. Lekarz lub organ odpowiedzialny za opiekę medyczną nad pracownikami narażonymi na działanie azbestu musi poznać warunki narażenia na działanie lub warunki pracy każdego pracownika.
3. Badanie zdrowia pracowników powinno być prowadzone zgodnie z zasadami i praktykami medycyny pracy. Powinno ono uwzględnić przynajmniej następujące elementy:
 - prowadzenie i przechowywanie dokumentacji medycznej i zawodowej pracownika,
 - osobisty wywiad,
 - ogólne badania kliniczne, w tym szczególnie klatki piersiowej,
 - testy wydolności płuc (objętość i tempo przepływu powietrza przez układ oddechowy).

Lekarz lub organ odpowiedzialny za kontrolę zdrowia powinien, w świetle najnowszej dostępnej wiedzy z dziedziny zdrowia zawodowego, podjąć decyzję w sprawie dalszych badań, takich jak: cytologia płwociny, radiografia klatki piersiowej lub tomodensytometria.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

**Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian
(o których mowa w art. 24)**

Dyrektywa Rady 83/477/EWG
(Dz.U. L 263 z 24.9.1983, s. 25)

Dyrektywa Rady 91/382/EWG
(Dz.U. L 206 z 29.7.1991, s. 16)

Dyrektywa Rady 98/24/WE
(Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 11)

wyłącznie art. 13 ust. 2

Dyrektywa 2003/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 97 z 15.4.2003, s. 48)

Dyrektywa 2007/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 21)

wyłącznie art. 2 ust. 1

CZĘŚĆ B

**Lista terminów transpozycji do prawa krajowego
(o których mowa w art. 24)**

Dyrektywa	Termin transpozycji
83/477/EWG	31 grudnia 1986 r. ⁽¹⁾
91/382/EWG	1 stycznia 1993 r. ⁽²⁾
98/24/WE	5 maja 2001 r.
2003/18/WE	14 kwietnia 2006 r.
2007/30/WE	31 grudnia 2012 r.

⁽¹⁾ W odniesieniu do czynności związanych z górnictwem azbestu niniejszą datę zastępuje się datą 31 grudnia 1989 r.

⁽²⁾ W stosunku do Republiki Greckiej terminem transpozycji dyrektywy jest data 1 stycznia 1996 r. Jednakże terminem transpozycji przepisów dotyczących czynności związanych z górnictwem azbestu jest data 1 stycznia 1996 r. w stosunku do wszystkich państw członkowskich i data 1 stycznia 1999 r. w stosunku do Republiki Greckiej.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Dyrektywa 83/477/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2	—
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 2
art. 2 tiret pierwsze do szóste	art. 2 lit. a)–f)
art. 3 ust. 1–3	art. 3 ust. 1–3
art. 3 ust. 3a	art. 3 ust. 4
art. 3 ust. 4	art. 3 ust. 5
art. 4 wyrażenie wprowadzające	art. 4 ust. 1
art. 4 pkt 1	art. 4 ust. 2
art. 4 pkt 2	art. 4 ust. 3
art. 4 pkt 3	art. 4 ust. 4
art. 4 pkt 4	art. 4 ust. 5
art. 5	art. 5
art. 6 pkt 1–5	art. 6 lit. a)–e)
art. 7 i 8	art. 7 i 8
art. 9 ust. 2	art. 9
art. 10	art. 10
art. 10a	art. 11
art. 11 ust. 1 i 2	art. 12 akapity pierwszy i drugi
art. 12 ust. 1	art. 13 ust. 1
art. 12 ust. 2 akapit pierwszy	art. 13 ust. 2 akapit pierwszy
art. 12 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze	art. 13 ust. 2 akapit drugi lit. a)
art. 12 ust. 2 akapit drugi tiret drugie	art. 13 ust. 2 akapit drugi lit. b)
art. 12 ust. 2 akapit drugi tiret trzecie	art. 13 ust. 2 akapit drugi lit. c)
art. 12 ust. 2 akapit trzeci tiret pierwsze	art. 13 ust. 2 akapit trzeci lit. a)
art. 12 ust. 2 akapit trzeci tiret drugie	art. 13 ust. 2 akapit trzeci lit. b)
art. 12 ust. 2 akapit trzeci tiret trzecie	art. 13 ust. 2 akapit trzeci lit. c)
art. 12 ust. 2 akapit trzeci tiret czwarte	art. 13 ust. 2 akapit trzeci lit. d)
art. 12 ust. 2 akapit trzeci tiret czwarte subtiret pierwsze	art. 13 ust. 2 akapit trzeci lit. d) ppkt (i)
art. 12 ust. 2 akapit trzeci tiret czwarte subtiret drugie	art. 13 ust. 2 akapit trzeci lit. d) ppkt (ii)
art. 12 ust. 3	art. 13 ust. 3
art. 12a	art. 14
art. 12b	art. 15
art. 13 ust. 1 lit. a)	art. 16 ust. 1 lit. a)
art. 13 ust. 1 lit. b)	art. 16 ust. 1 lit. b)

Dyrektywa 83/477/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 13 ust. 1 lit. c) ppkt (i) oraz (ii)	art. 16 ust. 1 lit. c)
art. 13 ust. 1 lit. c) ppkt (iii)	art. 16 ust. 1 lit. d)
art. 13 ust. 1 lit. c) ppkt (iv)	art. 16 ust. 1 lit. e)
art. 13 ust. 1 lit. c) ppkt (v)	art. 16 ust. 1 lit. f)
art. 13 ust. 2	art. 16 ust. 2
art. 14 ust. 1 wyrażenie wprowadzające	art. 17 ust. 1 wyrażenie wprowadzające
art. 14 ust. 1 tiret pierwsze do piąte	art. 17 ust. 1 lit. a)–e)
art. 14 ust. 2	art. 17 ust. 2
art. 15 wyrażenie wprowadzające	art. 18 ust. 1
art. 15 pkt 1–4	art. 18 ust. 2–5
art. 16 wyrażenie wprowadzające	art. 19 ust. 1
art. 16 pkt 1–3	art. 19 ust. 2–4
art. 16a	art. 20
art. 17	art. 21
art. 17a	art. 22
art. 18 ust. 1	—
art. 18 ust. 2	art. 23
—	art. 24
—	art. 25
art. 19	art. 26
załącznik II	załącznik I
—	załącznik II
—	załącznik III

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 30 listopada 2009 r.

w sprawie podpisania i zawarcia przez Wspólnotę Europejską „Zakresu zadań dla międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC)” oraz „Protokołu dotyczącego przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez Międzynarodową Agencję Energetyczną”

(2009/954/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy i ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego, ⁽¹⁾

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z inicjatywy Komisji Europejskiej w czerwcu 2008 r. członkowie grupy G8, a także Chiny, Indie, Korea Południowa oraz Komisja postanowili ustanowić międzynarodowe partnerstwo na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC), którego celem jest ułatwienie działań przynoszących znaczącą poprawę w zakresie efektywności energetycznej. IPEEC będzie stanowić forum do dyskusji, konsultacji oraz wymiany informacji. IPEEC jest otwarte na inne kraje i organizacje międzyrządowe.
- (2) Zakres zadań dla międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej („zakres zadań”) został podpisany przez dwanaście państw, w tym cztery państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej, dnia 24 maja 2009 r. w Rzymie.

(3) W zakresie zadań opisano działania IPEEC dotyczące współpracy, ustalono jego organizację, określono kryteria odnoszące się do ewentualnych nowych członków oraz zawarto ogólne przepisy dotyczące m.in. finansowania partnerstwa oraz praw własności intelektualnej.

(4) Artykuł 4.2 zakresu zadań przewiduje, że IPEEC jest otwarte na organizacje międzyrządowe oraz że ich członkostwo jest uzależnione od podpisania zakresu zadań.

(5) Kwestia funkcji administracyjnych IPEEC zostanie najlepiej rozwiązana przez utworzenie sekretariatu. Protokół dotyczący przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez Międzynarodową Agencję Energetyczną („protokół”) został podpisany w Rzymie przez dwanaście państw, w tym cztery państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w dniach 24 maja 2009 r. i 22 czerwca 2009 r. MAE złożyła podpis w dniu 18 czerwca 2009 r.

(6) W protokole opisano ogólne zasady organizacji sekretariatu oraz zawarto postanowienia dotyczące liczebności personelu sekretariatu i jego rekrutacji, jak również odnoszące się do kwestii finansowania i procedur budżetowych.

(7) Punkt 16 protokołu przewiduje, że każda organizacja międzyrządowa, która pragnie przystąpić do IPEEC, zostanie poproszona o podpisanie protokołu.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego przyjęta 26 listopada 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (8) Celowe jest podpisanie przez Komisję Europejską zakresu zadań oraz protokołu.
- (9) Komisja Europejska powinna płacić składkę na rzecz IPEEC na potrzeby jego wydatków administracyjnych.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej „Zakres zadań dla międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC)”, stanowiący załącznik I do niniejszej decyzji.

2. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej „Protokół dotyczący przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez Międzynarodową Agencję Energetyczną”, stanowiący załącznik II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby(osób) umocowanej(-ych) do złożenia podpisu w imieniu Wspólnoty Europejskiej, aby wyrazić zgodę Wspólnoty na związanie się:

- „Zakresem zadań dla międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC)”, oraz
- „Protokołem dotyczącym przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez Międzynarodową Agencję Energetyczną”.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady
S. O. LITTORIN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

Niżej podpisane krajowe jednostki rządowe (zwane dalej razem „członkami”) ustalają poniższy zakres zadań dla międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC), stanowiący ramy międzynarodowej współpracy w zakresie efektywności energetycznej mającej na celu wspieranie elastycznej i owocnej współpracy międzynarodowej w zakresie promowania efektywności energetycznej i oszczędności energii. W ramach IPEEC podejmowane będą wymiana poglądów oraz starania o współpracę z innymi międzynarodowymi organizacjami i organami w celu osiągnięcia synergii i unikania powielania wysiłków w tej dziedzinie.

1. Cel IPEEC

Celem IPEEC jest ułatwienie działań przynoszących znaczącą poprawę w zakresie efektywności energetycznej. Członkowie mogą podejmować takie działania dobrowolnie w obszarach, w których upatrują dla siebie wartość dodaną, uwzględniając swoje uwarunkowania gospodarcze, technologiczne i inne. IPEEC promuje efektywność energetyczną na świecie, stanowiąc forum wysokiego szczebla dla dyskusji, konsultacji i wymiany informacji. Nie opracowuje ono ani nie przyjmuje standardów ani celów w zakresie efektywności dla swoich członków.

2. Działania IPEEC w zakresie współpracy

2.1. IPEEC może prowadzić działania w zakresie współpracy pomiędzy członkami w następujących obszarach:

2.1.1. wspieranie bieżących prac członków IPEEC w celu promowania efektywności energetycznej, w tym opracowywanie określanych na poziomie krajowym wskaźników efektywności energetycznej, gromadzenie najlepszych praktyk i wzmocnianie krajowych działań w zakresie gromadzenia danych;

2.1.2. wymiana informacji na temat środków, które mogą znacząco poprawić efektywność energetyczną na poziomie sektorowym i międzysektorowym, między innymi takich jak: standardy/kodeksy/normy i etykiety dla budynków, produktów i usług zużywających energię – w celu przyspieszenia wprowadzenia na rynek najlepszych praktyk, z uwzględnieniem uwarunkowań poszczególnych członków; metody pomiaru energii, procedury audytu i weryfikacji, protokoły certyfikacji i inne narzędzia pozwalające osiągnąć optymalną efektywność energetyczną przez cały okres eksploatacji budynków, procesów przemysłowych, produktów, urządzeń i wyposażenia; stworzenie odpowiednich warunków i narzędzi do finansowania środków w zakresie efektywności energetycznej i ustanawianie zasad stymulowania inwestycji w efektywność energetyczną; środki polityki zamówień publicznych zachęcające do szerokiego korzystania z energooszczędnych produktów, usług i technologii; programy wpierające instytucje publiczne w zwiększaniu efektywności w nabywaniu i eksploatacji budynków, pojazdów, produktów i usług; działania na rzecz podnoszenia świadomości konsumentów i zainteresowanych stron poprzez rozpowszechnianie jasnych, wiarygodnych i łatwo dostępnych informacji na temat efektywności energetycznej w celu umożliwienia im podejmowania świadomych decyzji; oparte na najlepszych praktykach wytyczne dotyczące oceny skuteczności polityki i środków w zakresie efektywności energetycznej; współpraca publiczno-prywatna na rzecz wspierania rozwoju badań w zakresie energooszczędnych technologii, ich wykorzystania handlowego i wdrażania w celu przyspieszenia wdrażania, rozpowszechniania i transferu takich technologii; a także działania mające na celu przyspieszenie rozpowszechniania i transferu najlepszych praktyk i energooszczędnych technologii oraz budowę potencjału w krajach rozwijających się;

2.1.3. rozwój partnerstw publiczno-prywatnych w celu poprawy efektywności energetycznej w głównych sektorach zużywających energię i między tymi sektorami w oparciu o odpowiednie inicjatywy;

2.1.4. umożliwianie prowadzenia wspólnych działań badawczo-rozwojowych w dziedzinie kluczowych technologii energooszczędnych, zwłaszcza na potrzeby zastosowań przez członków;

2.1.5. ułatwianie rozpowszechniania produktów i usług związanych z energią, które przyczyniają się do poprawy efektywności energetycznej; oraz

2.1.6. inne działania wspierające osiągnięcie celów IPEEC, określone wspólnie przez członków.

3. Organizacja IPEEC

3.1. Członkowie ustanawiają niniejszym Komitet Polityczny złożony z przedstawicieli wysokiego szczebla każdego z członków oraz Komitet Wykonawczy złożony z przedstawicieli średniego szczebla każdego z członków.

3.2. Zadaniem Komitetu Politycznego jest zarządzanie ogólnymi ramami i środkami polityki IPEEC, w tym ustaleniami finansowymi, dokonywanie przeglądu postępów prac grup zadaniowych, Komitetu Wykonawczego i sekretariatu oraz ukierunkowywanie prac Komitetu Wykonawczego. Komitet Polityczny powinien spotykać się co najmniej raz w roku, w terminie i miejscu ustalonym przez członków.

- 3.3. Do obowiązków Komitetu Wykonawczego należy nadzór nad organizacją corocznych posiedzeń Komitetu Politycznego, analizowanie i przyjmowanie programu pracy oraz budżetu na każdy rok, analizowanie wniosków o członkostwo, formułowanie wytycznych dla sekretariatu i nadzorowanie jego pracy oraz przygotowywanie wniosków dotyczących prac grup zadaniowych i przegląd ich działalności. Komitet Wykonawczy powinien spotykać się co najmniej dwa razy do roku, w terminie i miejscu ustalonym przez Komitet Wykonawczy.
- 3.4. Komitet Polityczny i Komitet Wykonawczy powinny podejmować decyzje w drodze konsensusu, o ile nie przewidziano inaczej.
- 3.5. Komitet Wykonawczy może w miarę potrzeby zatwierdzać tworzenie grup zadaniowych, złożonych z przedstawicieli niektórych lub wszystkich członków, do pracy nad poszczególnymi projektami.
- 3.6. Przedstawiciel każdej grupy zadaniowej, wybrany przez grupę, powinien na piśmie lub osobiście przedstawić Komitetowi Wykonawczemu na jego wniosek sprawozdanie z postępu prac nad projektem. Grupy zadaniowe powinny spotykać się tak często, jak to konieczne w celu dokonania przeglądu postępu swoich działań, określenia obiecujących kierunków przyszłych prac i formułowania zaleceń dla Komitetu Wykonawczego i Komitetu Politycznego na temat koniecznych działań.
- 3.7. Komitet Polityczny i Komitet Wykonawczy powinny spośród wybrać członków swojego przewodniczącego i co najmniej jednego wiceprzewodniczącego na okres dwóch lat.
- 3.8. IPEEC może w razie potrzeby organizować posiedzenia na szczeblu ministerialnym. Posiedzenia takie mają na celu przegląd postępów we współpracy w ramach IPEEC oraz wskazanie ogólnych priorytetowych kierunków przyszłych działań.
- 3.9. Głównym koordynatorem komunikacji i działań IPEEC jest Sekretariat IPEEC. Zadania sekretariatu są następujące: 1) organizowanie posiedzeń Komitetu Politycznego i Komitetu Wykonawczego; 2) przygotowywanie działań specjalnych, takich jak telekonferencje i warsztaty; 3) przyjmowanie i przekazywanie do Komitetu Wykonawczego nowych wniosków o członkostwo; 4) koordynowanie przekazywania informacji dotyczących działań IPEEC i ich stanu, w tym stworzenie i prowadzenie strony internetowej IPEEC; 5) działanie w charakterze biura informacyjnego IPEEC; 6) prowadzenie archiwów Komitetu Politycznego i Komitetu Wykonawczego; 7) przygotowywanie rocznych sprawozdań pod nadzorem Komitetu Wykonawczego; oraz 8) realizacja innych zadań zaleconych przez Komitet Wykonawczy. Sekretariat pełni funkcje administracyjne.
- 3.10. W celu zapewnienia trwałości i spójności działań IPEEC ustanowiony zostanie specjalny sekretariat. Sekretariat IPEEC będzie przyjęty przez Międzynarodową Agencję Energetyczną (MAE), tak by IPEEC mogło w pełni korzystać z wiedzy, doświadczenia i zasobów MAE. Wszyscy członkowie IPEEC będą mogli uczestniczyć w pracach sekretariatu. Będzie on podlegał Komitetowi Wykonawczemu i realizował jego wytyczne. Wszyscy członkowie będą wspierać sekretariat dobrowolnymi wkładami (finansowymi lub rzeczowymi).
- 3.11. Oprócz pracowników zatrudnionych przez sekretariat, sekretariat może, w zależności od decyzji Komitetu Wykonawczego, korzystać z pracy personelu zatrudnianego przez członków i oddanego przez nich do dyspozycji sekretariatu. Personel taki otrzymuje wynagrodzenie od swoich odpowiednich pracodawców i podlega warunkom zatrudnienia określonym przez tych pracodawców.
- 3.12. Każdy członek powinien indywidualnie określić charakter swojego udziału w działaniach IPEEC.

4. Członkostwo

- 4.1. Niniejszy zakres zadań ma charakter administracyjny i nie stwarza żadnych wiążących prawnie obowiązków pomiędzy członkami. Każdy członek powinien realizować działania omówione w niniejszym zakresie zadań zgodnie z obowiązującymi go przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz umowami międzynarodowymi, których stroną jest on sam lub jego rząd, jak również w ramach odpowiednich środków budżetowych.
- 4.2. IPEEC jest otwarte na inne krajowe jednostki rządowe i organizacje międzynarodowe. Decyzję o ich członkostwie podejmuje Komitet Polityczny stanowiąc w drodze konsensusu. Członkostwo w IPEEC jest uzależnione od podpisania zakresu zadań. Kraje członków wymieniono w dodatku A. Dodatek A może być zmieniony w drodze konsensusu przez Komitet Polityczny.
- 4.3. Na zaproszenie Komitetu Wykonawczego w pracach grup zadaniowych mogą uczestniczyć eksperci techniczni i inni, reprezentujący członków lub zewnętrzni.

5. Finansowanie

- 5.1. Z zastrzeżeniem pkt 3.11 każdy członek może wnieść środki finansowe i inne zasoby na potrzeby IPEEC z zastrzeżeniem przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków polityki mających zastosowanie do tego członka. Każda grupa zadaniowa finansowana jest przez członków uczestniczących w pracach tej grupy zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz środkami polityki mającymi zastosowanie do każdego z członków grupy.

- 5.2. Każdy z członków ponosi następujące wydatki powstałe w związku z posiedzeniami Komitetu Politycznego, Komitetu Wykonawczego i grup zadaniowych:
- wydatki na podróże i diety przedstawicieli członków;
 - wydatki na zakwaterowanie przedstawicieli członków; oraz
 - inne odnośne wydatki.
- 5.3. Członków zachęca się do określenia swojego wkładu do IPEEC przed przyjęciem programu pracy i budżetu na każdy rok.
- 5.4. Niniejszy zakres zadań nie jest źródłem żadnych praw ani korzyści, materialnych ani proceduralnych, egzekwawalnych z mocy prawa lub na zasadzie słuszności, wobec członków, ich urzędników lub pracowników lub jakichkolwiek innych osób. Żaden z członków nie może wnosić roszczenia o odszkodowanie wobec innego członka z tytułu działań realizowanych na podstawie niniejszego zakresu zadań. Niniejszego zakresu zadań nie stosuje się bezpośrednio do żadnej osoby spoza grona członków.
- 6. Otwarte badania i własność intelektualna**
- 6.1. Własność intelektualna wytworzona przez IPEEC, poza własnością intelektualną wytworzoną przez grupy zadaniowe, powinna być ogólnodostępna i niezastrzeżona, o ile Komitet Wykonawczy nie ustali inaczej.
- 6.2. Własność intelektualna wytworzona lub dostarczona w trakcie wdrażania projektów w ramach prac grup zadaniowych powinna być odpowiednio i skutecznie chroniona. Przyznanie praw do takiej własności intelektualnej oraz zasady korzystania z informacji zastrzeżonych należy określić w ramach specjalnych ustaleń wdrożeniowych pomiędzy zainteresowanymi członkami.
- 7. Wejście w życie, przedłużenie, zmiana, wycofanie i zakończenie**
- 7.1. Niniejszy zakres zadań wchodzi w życie dnia 24 maja 2009 r. i będzie obowiązywał przez 10 lat, o ile okres jego obowiązywania nie zostanie przedłużony lub zakończony przez członków.
- 7.2. Niniejszy zakres zadań może zostać zmieniony w każdym czasie w formie pisemnej w drodze konsensusu członków.
- 7.3. Członek może wycofać się z IPEEC. Członek powinien dołożyć wszelkich starań, aby powiadomić o tym pozostałych członków na piśmie najpóźniej 90 dni przed przewidywanym wycofaniem się z IPEEC.

Dodatek A: Federacyjna Republika Brazylii, Kanada, Chińska Republika Ludowa, Francja, Niemcy, Włochy, Japonia, Republika Korei, Meksyk, Federacja Rosyjska, Zjednoczone Królestwo, Stany Zjednoczone Ameryki

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Edison LOBAO

Minister Górnictwa i Energetyki Federacyjnej Republiki Brazylii

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Cassie DOYLE

Wiceminister Zasobów Naturalnych Kanady

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

XIE Ji

Przedstawiciel Krajowej Komisji ds. Rozwoju i Reform Chińskiej Republiki Ludowej

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Jean-Louis BORLOO

Minister Stanu, Minister Ekologii, Zrównoważonego Rozwoju i Zagospodarowania Przestrzennego Francji

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Bernd PFAFFENBACH

Sekretarz Stanu w Federalnym Ministerstwie Gospodarki i Techniki Niemiec

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Claudio SCAJOLA

Minister Rozwoju Gospodarczego Włoch

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Toshihiro NIKAI

Minister Gospodarki, Handlu i Przemysłu Japonii

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Young Hak KIM

Przedstawiciel Ministerstwa Gospodarki Opartej na Wiedzy Korei

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Georgina KESSEL MARTINEZ

Sekretarz ds. energii Meksyku

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Siergiej SZMATKO

Minister Energetyki Federacji Rosyjskiej

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Ed MILIBAND

Sekretarz Stanu ds. energii i zmiany klimatu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

(podpisano)

Steven CHU

Sekretarz ds. energii Stanów Zjednoczonych

Data: 24 maja 2009 r.

ZAKRES ZADAŃ DLA MIĘDZYKARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

[Obserwator]

(podpisano)

Andris PIEBALGS

Komisarz ds. energii Komisji Europejskiej

Data: 24 maja 2009 r.

ZAŁĄCZNIK II

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ (IPEEC) PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

Sekretariat Międzynarodowej Agencji Energetycznej („MAE”) oraz krajowe jednostki rządowe i jednostki międzyrządowe, które podpisały niniejszy protokół (zwane dalej razem „członkami IPEEC”); potwierdzając, że członkowie IPEEC podpisali dnia 24 maja 2009 r. zakres zadań IPEEC („zakres zadań”); odnotowując, że IPEEC jest niezależne pod względem finansowania i swojego programu pracy; uznając, że funkcjami administracyjnymi IPEEC można zarządzać w najlepszy sposób poprzez utworzenie sekretariatu („Sekretariat IPEEC”) oraz ewentualnie specjalnych działów na potrzeby poszczególnych grup zadaniowych; uznając, że stworzenie możliwości obopólnie korzystnej współpracy między MAE a Sekretariatem IPEEC przyczyniłoby się do osiągnięcia celów IPEEC i MAE; oraz uznając w tym kontekście konieczność precyzyjnego określenia warunków przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez MAE;

stanowią, co następuje:

Zasady ogólne

1. Sekretariat IPEEC będzie funkcjonował pod merytorycznym nadzorem Komitetu Wykonawczego (zgodnie z definicją zawartą w zakresie zadań). Decyzje o programie pracy Sekretariatu IPEEC podejmuje Komitet Wykonawczy.
2. Członkowie IPEEC przyjmują, że MAE nie będzie ponosić odpowiedzialności finansowej w odniesieniu do IPEEC i Sekretariatu IPEEC. O ile członkowie IPEEC nie zdecydują inaczej, wszelkie koszty związane z funkcjonowaniem oraz personelem Sekretariatu IPEEC, w tym koszty związane z zakończeniem kadencji, pokrywane są z dobrowolnych wkładów członków IPEEC lub innych jednostek zatwierdzonych przez Komitet Wykonawczy.
3. Z zastrzeżeniem dostępności wystarczających środków z wkładów dobrowolnych, celem Sekretariatu IPEEC jest pełnienie funkcji przewidzianych dla Sekretariatu IPEEC w zakresie zadań.
4. Sekretariat IPEEC lub dział w ramach sekretariatu może również pełnić podobne funkcje na rzecz danej grupy zadaniowej (zgodnie z definicją zawartą w zakresie zadań), z zastrzeżeniem dostępności odpowiednich celowych dobrowolnych wkładów członków IPEEC uczestniczących w pracach tej grupy zadaniowej.

Rekrutacja i personel Sekretariatu IPEEC

5. Na wniosek Komitetu Wykonawczego i w porozumieniu z nim MAE przeprowadza rekrutację personelu Sekretariatu IPEEC zgodnie z obowiązującymi w danym czasie zasadami i procedurami MAE oraz w sposób zapewniający równe traktowanie kandydatów z krajów członków IPEEC.
6. Na wniosek Komitetu Wykonawczego oraz zgodnie z prawem kraju przyjmującego MAE oraz obowiązującymi w danym czasie zasadami i procedurami MAE Sekretariat IPEEC może wypożyczać pracowników od członków IPEEC. Każdy członek IPEEC wypożyczający pracownika Sekretariatowi IPEEC pozostaje odpowiedzialny za wynagrodzenie i świadczenia dla tego pracownika, obejmujące podróż i przeniesienie do MAE i z powrotem, ale niekoniecznie do nich ograniczone, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia obowiązków w Sekretariacie IPEEC. MAE i pozostali członkowie IPEEC nie ponoszą żadnej odpowiedzialności finansowej z tytułu takich kosztów.
7. Cały personel IPEEC oraz pracownicy wypożyczeni od członków IPEEC będą pracowali wyłącznie w Sekretariacie IPEEC. Osoby te nie będą świadczyły żadnej pracy na rzecz MAE.
8. Z zastrzeżeniem warunków niniejszego protokołu, MAE powinna zapewnić Sekretariatowi IPEEC powierzchnię biurową z wyposażeniem spełniającym normy MAE. Personel Sekretariatu IPEEC powinien mieć dostęp do usług dodatkowych, które MAE oferuje personelowi MAE, obejmujących usługi prawne, kadrowe, finansowe i informatyczne, usługi w zakresie publikacji i mediów, bezpieczeństwa, sprzątnia i konserwacji, organizacji podróży służbowych oraz zapewniania lokali do celów posiedzeń, ale niekoniecznie ograniczone do tych usług.

Finansowanie i procedury budżetowe

9. Sekretariat IPEEC i jego przyjęcie przez MAE mają być w pełni finansowane z dobrowolnych wkładów członków IPEEC lub innych jednostek zatwierdzonych przez Komitet Wykonawczy. Ustalenia w sprawie liczby pracowników i budżetu Sekretariatu IPEEC przyjmuje Komitet Wykonawczy w porozumieniu z Sekretariatem MAE.

10. Członkowie IPEEC zamierzają ustalić między sobą ewentualne kwoty odpowiednich wkładów finansowych i terminy ich dokonywania. Odnotowują oni, że wkłady przeznaczone na wsparcie przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez MAE muszą być wniesione do MAE zgodnie z zasadami i procedurami finansowymi MAE dotyczącymi wkładów dobrowolnych. Członków IPEEC zachęca się do stosowania wzoru pisma dostarczonego przez MAE w celu ułatwienia przekazywania wkładów dobrowolnych.
11. Jeżeli MAE przewiduje, że wydatki IPEEC mogą przekroczyć wkłady członków IPEEC, powinna ona zawiadomić Komitet Wykonawczy, że wysokość wkładów wydaje się niewystarczająca do zapewnienia kontynuowania przez Sekretariat IPEEC planowanych działań. Komitet Wykonawczy powinien przedstawić MAE wytyczne dotyczące zmniejszenia wydatków Sekretariatu IPEEC lub przekazać MAE dodatkowe środki finansowe, tak by Sekretariat IPEEC posiadał środki wystarczające na dalsze prowadzenie działalności w ramach MAE. Jeżeli członkowie IPEEC nie zapewnią niezbędnych wytycznych lub wystarczających dodatkowych środków lub MAE uzna, że takie wytyczne są niewystarczające, MAE może podjąć decyzję o zakończeniu przyjmowania Sekretariatu IPEEC.
12. Jeżeli na dzień 31 grudnia danego roku pozostają niewykorzystane wkłady dobrowolne na potrzeby Sekretariatu IPEEC, są one automatycznie przenoszone na kolejny rok zgodnie ze zwykłymi procedurami MAE, jednak pod warunkiem że w następnym roku MAE będzie nadal przyjmowała Sekretariat IPEEC.

Data rozpoczęcia, funkcjonowanie, zmiana, kontynuacja i rozwiązanie

13. Działania objęte niniejszym protokołem powinny rozpocząć się dnia [data]. Niezależnie od powyższego ustalenia członkowie IPEEC potwierdzają, że Sekretariat IPEEC nie rozpocznie pełnienia swoich funkcji do czasu zabezpieczenia dobrowolnych wkładów od członków IPEEC w takiej wysokości, aby umożliwić finansowanie Sekretariatu IPEEC do dnia 31 grudnia 2010 r.; kwotę tę MAE szacuje na 1,3 mln EUR.
14. Sekretariat MAE i Komitet Wykonawczy powinny spotykać się w miarę potrzeb w celu omówienia kwestii związanych z praktycznym wprowadzeniem w życie i funkcjonowaniem niniejszego protokołu.
15. Protokół może zostać zmieniony w formie pisemnej w drodze konsensusu między MAE i Komitetem Wykonawczym.
16. Jeśli po rozpoczęciu działalności jakkolwiek krajowa jednostka rządowa lub organizacja międzyrządowa wyrazi wolę zostania członkiem IPEEC, zostanie poproszona o podpisanie niniejszego protokołu i będzie uznawana za członka IPEEC do celów niniejszego protokołu. Nowy członek IPEEC kwalifikuje się do wyznaczenia pracowników do pracy w Sekretariacie IPEEC z zastrzeżeniem ust. 5–8 powyżej.
17. Niniejszy protokół może zostać rozwiązany w dowolnym czasie przez MAE lub Komitet Wykonawczy. W takim przypadku powinny one dołożyć starań, aby powiadomić drugą stronę na piśmie z wyprzedzeniem nie krótszym niż dwanaście miesięcy.
18. Kiedy członek IPEEC wycofuje się z IPEEC zgodnie z zakresem zadań, powiadomienie o wycofaniu przewidziane w zakresie zadań stanowi również powiadomienie w ramach niniejszego protokołu. Niezależnie od powyższego ustalenia członkowie IPEEC powinni dopilnować, by Sekretariat IPEEC poinformował MAE na piśmie niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia o takim wycofaniu. Uczestnik IPEEC wycofujący się z IPEEC nie otrzymuje od MAE żadnego zwrotu wcześniej dokonanych dobrowolnych wkładów.
19. Jeżeli Komitet Wykonawczy i MAE nie zdecydowały o zakończeniu działalności na mocy niniejszego protokołu przed dniem 30 czerwca danego roku, MAE w miarę potrzeby zwraca się do wszystkich członków IPEEC za pośrednictwem Komitetu Wykonawczego o pomoc w zapewnieniu środków finansowych umożliwiających Sekretariatowi IPEEC prowadzenie działalności w następnym roku kalendarzowym. Jeżeli MAE nie otrzyma wystarczających środków finansowych do dnia 30 września tego samego roku, może podjąć decyzję o zakończeniu przyjmowania Sekretariatu IPEEC.
20. Jeżeli niniejszy protokół zostanie zmieniony lub rozwiązany z takim skutkiem, że MAE nie będzie już przyjmować Sekretariatu IPEEC, koszty oddzielenia opłacanego personelu Sekretariatu IPEEC od MAE, jak również wszelkie inne koszty bezpośrednio związane z uporządkowanym zakończeniem podjętych ustaleń, ponoszą w całości członkowie IPEEC lub inne jednostki zatwierdzone przez Komitet Wykonawczy, które wnoszą dobrowolne wkłady do budżetu Sekretariatu IPEEC na kwotę konieczną w tym celu zgodnie z wzajemnymi ustaleniami między MAE a Komitetem Wykonawczym; wkładów takich dokonuje się zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi poszczególnych członków IPEEC. Jeżeli po zaprzestaniu przyjmowania Sekretariatu IPEEC przez MAE pozostanie nadwyżka dobrowolnych wkładów, wszelkie niewykorzystane środki pieniężne rozdziela się pomiędzy członków IPEEC proporcjonalnie do ich odpowiednich wkładów do ówczesnego budżetu. Niniejszy ustęp obowiązuje po rozwiązaniu niniejszego protokołu.

21. Niniejszy protokół nie nakłada ani nie ma na celu nakładania na członków IPEEC ani na MAE żadnych prawnie wiążących zobowiązań lub obowiązków.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

(podpisano)

Ambasador Richard H. JONES

Przedstawiciel Międzynarodowej Agencji Energetycznej

Data: 18 czerwca 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

(podpisano)

Andre CORREA DO LAGO

Przedstawiciel Ministerstwa Stosunków Zewnętrznych Federacyjnej Republiki Brazylii

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

(podpisano)

Kevin STRINGER

Przedstawiciel Zasobów Naturalnych Kanady

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

(podpisano)

XIE Ji

Przedstawiciel Krajowej Komisji ds. Rozwoju i Reform Chińskiej Republiki Ludowej

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

(podpisano)

Pierre-Marie ABADIE

Przedstawiciel Ministerstwa Ekologii, Energii, Zrównoważonego Rozwoju i Zagospodarowania Przestrzennego Francji

Data: 22 czerwca 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

(podpisano)

Detlef DAUKE

Przedstawiciel Federalnego Ministerstwa Gospodarki i Techniki Niemiec

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

(podpisano)

Daniele MANCINI

Przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju Gospodarczego Włoch

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNĄ

(podpisano)

Toru ISHIDA

Przedstawiciel Ministerstwa Gospodarki, Handlu i Przemysłu Japonii

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNA

(podpisano)

Tae Hyun CHOI

Przedstawiciel Ministerstwa Gospodarki Opartej na Wiedzy Korei

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNA

(podpisano)

Aldo FLORES

Przedstawiciel Sekretariatu ds. Energii Meksyku

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNA

(podpisano)

Siergiej MICHAJŁOW

Przedstawiciel Ministerstwa Energetyki Federacji Rosyjskiej

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNA

(podpisano)

Graham WHITE

Przedstawiciel Ministerstwa Energii i Zmiany Klimatu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Data: 24 maja 2009 r.

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY PRZYJĘCIA SEKRETARIATU MIĘDZYNARODOWEGO PARTNERSTWA NA RZECZ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRZEZ MIĘDZYNARODOWĄ AGENCJĘ ENERGETYCZNA

(podpisano)

David SANDALOW

Przedstawiciel Departamentu Energii Stanów Zjednoczonych

Data: 24 maja 2009 r.

V

(Akty przyjęte od dnia 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu EURATOM)

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA JEST OBOWIĄZKOWA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1227/2009

z dnia 15 grudnia 2009 r.

uchylające rozporządzenie (WE) nr 1859/2005 nakładające pewne środki ograniczające w stosunku do Uzbekistanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215 ust. 1,

uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2007/734/WPZiB z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie środków ograniczających wobec Uzbekistanu ⁽¹⁾ zmienione i przedłużone wspólnym stanowiskiem Rady 2008/843/WPZiB ⁽²⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1859/2005 z dnia 14 listopada 2005 r. nakładające pewne środki ograniczające w stosunku do Uzbekistanu ⁽³⁾ zakazuje sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu do Uzbekistanu sprzętu, który mógłby zostać użyty do celów represji wewnętrznych oraz przyznawania pewnych form finansowania, pomocy finansowej lub pomocy technicznej na rzecz jakiegokolwiek osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w Uzbekistanie lub do użytku w Uzbekistanie.

- (2) W dniu 27 października 2009 r. Rada stwierdziła, że środki ograniczające wobec Uzbekistanu, przewidziane we wspólnym stanowisku 2007/734/WPZiB zmienionym i przedłużonym wspólnym stanowiskiem 2008/843/WPZiB, nie powinny być przedłużone po terminie ich wygaśnięcia w dniu 13 listopada 2009 r.
- (3) Jest zatem stosowne uchylić rozporządzenie (WE) nr 1859/2005, ze skutkiem od dnia wygaśnięcia środków ograniczających określonych we wspólnym stanowisku 2007/734/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 1859/2005 zostaje niniejszym uchylone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się je od dnia 14 listopada 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2007, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 23.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1228/2009**z dnia 15 grudnia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 dotyczące środków ograniczających wobec Iranu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215 ust. 1 i 2;

uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2007/140/WPZiB z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólną propozycję Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji;

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2007/140/WPZiB w rozporządzeniu (WE) nr 423/2007 ⁽²⁾ zakazuje się w szczególności dostawy, sprzedaży lub przekazywania Iranowi towarów i technologii, oprócz tych określonych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji, które mogłyby być wykorzystane przez Iran w działaniach związanych ze wzbogacaniem i ponownym przetwarzaniem uranu lub ciężką wodą, opracowaniem systemów przenoszenia broni jądrowej lub do prowadzenia działań związanych z innymi zagadnieniami, co do których Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (MAEA) wyraziła zaniepokojenie lub które określiła jako nierozstrzygnięte.
- (2) Wspomniane artykuły zostały wymienione w załączniku IA do rozporządzenia (WE) nr 423/2007. Niektóre odniesienia w załączniku powinny zostać skorygowane.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 ogranicza również wywóz niektórych towarów i technologii wymienionych w załączniku II. Wykaz, by był skuteczny, musi zostać zmieniony.
- (4) Ze względów praktycznych Komisja powinna mieć uprawnienia do prowadzenia wykazów towarów i technologii zabronionych i kontrolowanych oraz do ich zmiany na podstawie informacji dostarczonych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji, lub też przez państwa członkowskie.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 423/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 423/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Art. 3 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1.a Dla wszystkich wywożonych towarów, w odniesieniu do których na mocy niniejszego rozporządzenia wymagane jest zezwolenie, zostaje ono wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym eksporter ma siedzibę, i jest zgodne ze szczegółowymi przepisami określonymi w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (*). Zezwolenie jest ważne na terenie całej Unii.

(*) Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1”;

- 2) Art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja:

- a) zmienia załącznik I na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych albo Komitet ds. Sankcji,
- b) zmienia załącznik IA i załącznik II na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie;
- c) zmienia załącznik III na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie;
- d) zmienia załącznik IV na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych albo Komitet ds. Sankcji,
- e) zmienia załącznik VI na podstawie decyzji podjętych w odniesieniu do załączników III i IV do wspólnego stanowiska Rady 2007/140/WPZiB”;

- 3) Załącznik IA otrzymuje brzmienie określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

- 4) Załącznik II zastępuje się załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 28.2.2007, s. 49.

⁽²⁾ Dz.U. L 103 z 20.4.2007, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku IA do rozporządzenia (WE) nr 423/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) Opis we wpisie IA.A1.009 otrzymuje brzmienie:

„Następujące »materiały włókniste lub włókienkowe« lub prepregi:

- a. węglowe lub aramidowe »materiały włókniste lub włókienkowe« posiadające przynajmniej jedną z następujących właściwości:
 1. »moduł właściwy« przekraczający 10×10^6 m; albo
 2. »wytrzymałość właściwa na rozciąganie« przekraczająca 17×10^4 m;
- b. szklane »materiały włókniste lub włókienkowe« posiadające przynajmniej jedną z niżej wymienionych właściwości:
 1. »moduł właściwy« przekraczający $3,18 \times 10^6$ m; albo
 2. »wytrzymałość właściwa na rozciąganie« przekraczająca $76,2 \times 10^3$ m;
- c. termoutwardzalne, impregnowane żywicą, ciągłe »przędze«, »rowingi«, »kable« lub »taśmy« o szerokości nieprzekraczającej 15 mm (poprzednio prepregi), wykonane z węglowych lub szklanych »materiałów włóknistych lub włókienkowych«, inne niż wyszczególnione w pozycji IA.A1.010.a. lub b.

Uwaga: Pozycja nie obejmuje »materiałów włóknistych ani włókienkowych« określonych w pozycjach 1C010.a, 1C010.b, 1C210.a i 1C210.b.”.

2) Opis we wpisie IA.A1.010 otrzymuje brzmienie:

„Następujące włókna impregnowane żywicą lub pakiem (prepregi), włókna powlekane metalem lub węglem (preformy) lub »preformy włókien węglowych«:

- a. wykonane z »materiałów włóknistych lub włókienkowych« określonych w pozycji IA.A1.009 powyżej;
- b. węglowe »materiały włókniste lub włókienkowe« impregnowane »matrycą« z żywicy epoksydowej (prepregi) określone w pozycjach 1C010.a, 1C010.b lub 1C010.c, przeznaczone do naprawy konstrukcji lotniczych lub laminatów, pod warunkiem że wymiary pojedynczych arkuszy materiału nie przekraczają wielkości 50×90 cm;
- c. prepregi określone w pozycjach 1C010.a, 1C010.b lub 1C010.c, impregnowane żywicami fenolowymi lub epoksydowymi mającymi temperaturę zeszklenia (Tg) poniżej 433 °K (160 °C) i temperaturę sieciowania niższą niż temperatura zeszklenia.

Uwaga: Pozycja nie obejmuje »materiałów włóknistych lub włókienkowych«, o których mowa w pozycji 1C010.e.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Towary i technologie, o których mowa w art. 3**NOTATKI WPROWADZAJĄCE**

1. O ile nie stwierdzono inaczej, numery odniesienia znajdujące się w kolumnie »Opis« odnoszą się do opisu produktów i technologii podwójnego zastosowania, zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009.
2. Numer odniesienia w kolumnie o nagłówku »Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009« oznacza, że właściwości produktów lub technologii opisanych w kolumnie »Opis« odbiegają od parametrów przedstawionych w opisie produktu podwójnego zastosowania, którego dotyczy odniesienie.
3. Definicje terminów znajdujących się w »pojedynczym cudzysłowie« zamieszczone są w uwadze technicznej do odpowiedniej pozycji.
4. Definicje terminów znajdujących się w »podwójnym cudzysłowie« można znaleźć w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009.

UWAGI OGÓLNE

1. Cel kontroli przewidzianej w niniejszym załączniku nie może być omijany przez wywóz towarów niepodlegających kontroli (łącznie z instalacjami) zawierających jeden lub więcej składników podlegających kontroli, gdy kontrolowany składnik lub składniki są zasadniczymi elementami dostarczanych towarów i możliwe jest ich wydzielenie lub zastosowanie do innych celów.

Uwaga: Rozstrzygając, czy kontrolowany składnik lub składniki mają być uznane za podstawowy element, należy rozważyć czynniki ilości, wartości i technologicznego know-how oraz inne szczególne okoliczności, które mogą decydować o tym, że kontrolowany składnik lub składniki stanowią podstawowy element produkowanego towaru.

2. Towary wymienione w niniejszym wykazie obejmują zarówno towary nowe, jak i używane.

UWAGA OGÓLNA DO TECHNOLOGII (UODT)

(Należy czytać w powiązaniu z sekcją II.B.)

1. Sprzedaż, dostawa, przekazywanie lub wywóz »technologii«, która jest »niezbędna« do »rozwoju«, »produkcji« lub »użytkowania« towarów, których sprzedaż, dostawa, przekazywanie lub wywóz są kontrolowane w poniższej części A (Towary), podlega kontroli zgodnie z przepisami sekcji II.B.
2. »Technologia« »wymagana« do »rozwoju«, »produkcji« lub »użytkowania« towarów podlegających kontroli pozostaje pod kontrolą nawet wówczas, gdy ma zastosowanie do towarów niepodlegających kontroli.
3. Kontrolą nie obejmuje się minimalnej »technologii« wymaganej do zainstalowania, eksploatacji, konserwacji (sprawdzania) i naprawy tych towarów, które nie podlegają kontroli lub na wywóz których uzyskano pozwolenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 423/2007.
4. Kontrole transferu »technologii« nie mają zastosowania do informacji »będących własnością publiczną«, związanych z »podstawowymi badaniami naukowymi« lub minimum informacji koniecznych przy składaniu wniosków patentowych.

II.A. TOWARY**A0. Materiały, instalacje i urządzenia jądrowe**

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A0.002	Izolatory Faradaya o długości fali w zakresie od 500 do 650 nm	—
II.A0.003	Siatki optyczne o długości fali w zakresie od 500 do 650 nm	—

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A0.004	Włókna światłowodowe o długości fali od 500 do 650 nm pokryte warstwami przeciwodblaskowymi o długości fali od 500 do 650 nm i średnicy rdzenia większej niż 0,4 mm, lecz nie przekraczającej 2 mm	—
II.A0.008	Zwierciadła laserowe, inne niż określone w pozycji 6A005.e, składające się z warstw podłoża o współczynniku rozszerzalności termicznej wynoszącym nie więcej niż $10^{-6}K^{-1}$ w temperaturze 20 °C (np. stopionej krzemionki lub szafiru). <i>Uwaga: Pozycja nie obejmuje układów optycznych przeznaczonych do zastosowań w astronomii, z wyjątkiem zwierciadeł zawierających stopioną krzemionkę.</i>	0B001.g.5, 6A005.e
II.A0.009	Soczewki laserowe, inne niż określone w pozycji 6A005.e.2, składające się z warstw podłoża o współczynniku rozszerzalności termicznej wynoszącym nie więcej niż $10^{-6}K^{-1}$ w temperaturze 20 °C (np. stopionej krzemionki).	0B001.g, 6A005.e.2
II.A0.010	Rury, rurociągi, kołnierze, armatura z niklu, stopów niklu lub powlekana niklem lub stopami niklu zawierającymi ponad 40 % wagowych niklu, niewyszczególnione w pozycji 2B350.h.1.	2B350
II.A0.011	Następujące pompy próżniowe niewyszczególnione w pozycjach 0B002.f.2 ani 2B231: pompy turbomolekularne o natężeniu przepływu równym lub przekraczającym 400 l/s; pompy Rootsa do wytwarzania próżni wstępnej, o wydajności ssania przekraczającej 200 m ³ /h. Suche sprężarki śrubowe o uszczelnieniu mieszkowym oraz suche śrubowe pompy próżniowe o uszczelnieniu mieszkowym.	0B002.f.2, 2B231
II.A0.014	Komory detonacyjne o zdolności do absorpcji eksplozji przekraczającej 2,5 kg ekwiwalentu TNT.	

A1. Materiały, substancje chemiczne, »mikroorganizmy« i »toksyny«

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A1.003	Uszczelnienia i uszczelki pierścieniowe o wewnętrznej średnicy nie większej niż 400 mm wykonane z następujących materiałów: a. kopolimery fluorku winylidenu posiadające w 75 % lub więcej strukturę beta krystaliczną bez rozciągania; b. poliimidy fluorowane zawierające 10 % wagowych lub więcej związanego fluoru; c. fluorowane elastomery fosfazenowe zawierające 30 % wagowych lub więcej związanego fluoru; d. polichlorotrifluoroetylen (PCTFE, np. Kel-F ®), e. fluoroelastomery (np. Viton ®, Tecnoflon ®); f. politetrafluoroetylen (PTFE).	
II.A1.004	Wyposażenie osobiste do wykrywania promieniowania o pochodzeniu jądrowym, w tym dozymetry osobiste. <i>Uwaga: Pozycja nie obejmuje jądrowych systemów detekcji, o których mowa w pozycji 1A004.c.</i>	1A004.c
II.A1.006	Katalizatory, inne niż wyszczególnione w pozycji I.1A.003, zawierające platynę, palad lub rod, wykorzystywane do wspomagania reakcji wymiany izotopów wodoru między wodorem a wodą w celu separacji trytu z ciężkiej wody lub w celu produkcji ciężkiej wody.	1B231, 1A225

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A1.007	<p>Aluminium i jego stopy, inne niż wyszczególnione w pozycji 1C002.b.4 i 1C202.a, w formie surowej lub półfabrykatu o jednej z następujących właściwości:</p> <p>a. zdolne do osiągnięcia wytrzymałości na rozciąganie równej 460 MPa lub większej w temperaturze 293 °K (20 °C); lub</p> <p>b. posiadające wytrzymałość na rozciąganie równą 415 MPa lub więcej w temperaturze 298 °K (25 °C).</p>	1C002.b.4, 1C202.a
II.A1.014	Sproszkowane pierwiastki kobaltu, neodymu lub samaru lub ich stopy lub mieszanki zawierające co najmniej 20 % wagowych kobaltu, neodymu lub samaru, o rozmiarach cząsteczek mniejszych niż 200 µm.	
II.A1.015	Czysty fosforan tributylu (TBP) [CAS 126-73-8] lub jakakolwiek mieszanka o zawartości TBP przekraczającej 5 % wagowych.	
II.A1.016	<p>Stal maraging, inna niż określona w pozycjach I.1A.030, I.1A.035 lub IA.A1.012</p> <p><i>Uwaga techniczna:</i></p> <p><i>Stale maraging to stopy żelaza stale charakteryzujące się wysoką zawartością niklu, bardzo niską zawartością węgla, a także wykorzystaniem składników zastępczych lub osadów umożliwiających wzmocnienie i utwardzenie wydzieleniowe stopu.</i></p>	
II.A1.017	<p>Następujące metale, proszki metali i materiały:</p> <p>a. Wolfram i stopy wolframu, inne niż określone w pozycji I.1A.031, w postaci regularnych kulistych lub rozpylonych cząstek o średnicy 500 µm lub mniejszej i zawartości wolframu równej lub większej niż 97 % wagowych;</p> <p>b. Molibden i stopy molibdenu, inne niż określone w pozycji I.1A.031, w postaci regularnych, kulistych lub rozpylonych cząstek o średnicy 500 µm lub mniejszej i zawartości molibdenu równej lub większej niż 97 % wagowych;</p> <p>c. Materiały wolframowe w postaci stałej, inne niż określone w pozycji I.1A.037 czy IA.A1.013 o następującym składzie materiałowym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wolfram i stopy wolframu zawierające 97 % wagowych wolframu lub więcej; 2. Wolfram nasycony miedzią, zawierający 80 % wagowych wolframu lub więcej; <u>lub</u> 3. Wolfram nasycony srebrem, zawierający 80 % wagowych wolframu lub więcej. 	
II.A1.018	<p>Stopy magnetycznie miękkie o następującym składzie chemicznym:</p> <p>a. zawartość żelaza od 30 % do 60 % oraz</p> <p>b. zawartość kobaltu od 40 % do 60 %.</p>	
II.A1.019	<p>Następujące »materiały włókniste lub włókienkowe« lub prepregi, niewyszczególnione w załączniku I lub załączniku IA (w pozycji IA.A1.009, IA.A1.010) do niniejszego rozporządzenia lub też niewymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009:</p> <p>a. węglowe »materiały włókniste lub włókienkowe«;</p> <p><i>Uwaga: pozycja II.A1.019a. nie obejmuje tkanin.</i></p> <p>b. termoutwardzalne, impregnowane żywicą, ciągłe »przędze«, »rowingi«, »kable« lub »taśmy« wykonane z węglowych lub szklanych »materiałów włóknistych lub włókienkowych«;</p> <p>c. poliakrylonitrylowe ciągłe »przędze«, »rowingi«, »kable« lub »taśmy«.</p>	

A2. Przetwarzanie materiałów

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A2.002	<p>Szlifierki o dokładności pozycjonowania z uwzględnieniem »wszystkich możliwych kompensacji« równej lub mniejszej (lepszej) niż 15 µm, zgodnie z ISO 230/2 (1988) (1) lub równoważną normą krajową, mierzoną wzdłuż dowolnej osi liniowej.</p> <p><i>Uwaga: Pozycja nie obejmuje szlifierek określonych w pozycjach 2B201.b oraz 2B001.c.</i></p>	2B201.b, 2B001.c
II.A2.002a	<p>Części i sterowniki cyfrowe specjalnie zaprojektowane do obrabiarek, o których mowa w pozycjach 2B001, 2B201 lub II.A2.002 powyżej.</p>	
II.A2.003	<p>Następujące maszyny do wyważania i powiązany z nimi sprzęt:</p> <p>a. wyważarki zaprojektowane lub zmodyfikowane dla urządzeń dentystycznych i innego sprzętu medycznego, posiadające wszystkie następujące właściwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. nienadające się do wyważania wirników/zespołów o masie większej niż 3 kg; 2. nadające się do wyważania wirników/zespołów przy prędkościach obrotowych większych niż 12 500 obr./min; 3. nadające się do korekcji niewyważenia w dwu lub więcej płaszczyznach; oraz 4. nadające się do wyważenia resztkowego niewyważenia właściwego wynoszącego 0,2 gmm/kg masy wirnika; <p>b. głowice wskaźników zaprojektowane lub zmodyfikowane do wykorzystania w maszynach wyszczególnionych w pozycji a. powyżej</p> <p><i>Uwaga techniczna:</i> <i>Głowice wskaźników określane są czasami jako oprzyrządowanie wyważające.</i></p>	2B119
II.A2.005	<p>Następujące piece do obróbki cieplnej z regulowaną atmosferą: Piece zdolne do pracy w temperaturach powyżej 400 °C.</p>	2B226, 2B227
II.A2.006	<p>Piece do utleniania zdolne do pracy w temperaturach powyżej 400 °C.</p> <p><i>Uwaga: Niniejsza pozycja nie obejmuje pieców tunelowych z przenośnikiem wałkowym lub wózkowym, pieców tunelowych z przenośnikiem taśmowym, pieców przepychowych ani pieców z przenośnikiem zwrotnym, specjalnie zaprojektowanych do produkcji szkła, ceramiki stołowej lub konstrukcyjnej.</i></p>	2B226, 2B227
II.A2.007	<p>»Przetworniki ciśnienia«, inne niż zdefiniowane w pozycji 2B230, zdolne do pomiaru ciśnienia bezwzględnego w dowolnym punkcie z przedziału od 0 do 200 kPa, posiadające obydwie niżej wymienione cechy:</p> <p>a. czujniki ciśnień wykonane z »materiałów odpornych na korozyjne działanie fluorku uranu (UF₆)« lub chronione takimi materiałami; oraz</p> <p>b. posiadające którąś z niżej wymienionych cech:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. pełny zakres pomiarowy poniżej 200 kPa i »dokładność« lepszą niż ± 1 % w całym zakresie; albo 2. pełny zakres pomiarowy wynoszący 200 kPa lub więcej i »dokładność« lepszą niż 2 kPa. <p><i>Uwaga techniczna:</i> Dla potrzeb pozycji 2B230 pojęcie »dokładność« obejmuje nieliniowość, histerezę i powtarzalność w temperaturze otoczenia.</p>	2B230

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A2.008	<p>Urządzenia stosowane w procesie wymiany chemicznej ciecz–ciecz (mieszalniki–odstojniki, kolumny pulsacyjne lub kontaktry wirówkowe); oraz zraszacze, zraszacze parowe lub kolektory cieczy zaprojektowane do takich urządzeń, gdy wszystkie powierzchnie, które wchodzi w bezpośredni kontakt z przetwarzanymi substancjami chemicznymi są wykonane z jednego z następujących materiałów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. stopów o zawartości wagowej powyżej 25 % niklu i 20 % chromu; 2. polimerów fluorowych; 3. szkła (w tym materiałów powlekanych szklami lub emaliowanych lub wykładanych szkłem); 4. grafitu lub »grafitu węglowego«; 5. niklu lub stopów o zawartości wagowej niklu powyżej 40 %; 6. tantalu lub stopów tantalu; 7. tytanu lub stopów tytanu; 8. cyrkonu lub stopów cyrkonu; lub 9. stali nierdzewnej. <p><i>Uwaga techniczna:</i></p> <p>»Grafit węglowy« jest związkiem węgla amorficznego i grafitu, w którym zawartość wagowa grafitu stanowi 8 % lub więcej.</p>	2B350.e
II.A2.009	<p>Następujące wyposażenie i części przemysłowe, inne niż te wymienione w pozycji 2B350.d:</p> <p>wymienniki ciepła lub skraplacze o polu powierzchni wymiany ciepła powyżej 0,05 m² oraz poniżej 30 m², oraz tuleje, płyty, sprężyny lub bloki przeznaczone do takich wymienników ciepła lub skraplaczy, w których wszystkie powierzchnie posiadające bezpośredni kontakt ze znajdującym się w nich środkiem chemicznym (środkami chemicznymi), wykonane są z jednego z następujących materiałów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. stopów o zawartości wagowej powyżej 25 % niklu i 20 % chromu; 2. polimerów fluorowych; 3. szkła (w tym materiałów powlekanych szklami lub emaliowanych lub wykładanych szkłem); 4. grafitu lub »grafitu węglowego«; 5. niklu lub stopów o zawartości wagowej niklu powyżej 40 %; 6. tantalu lub stopów tantalu; 7. tytanu lub stopów tytanu; 8. cyrkonu lub stopów cyrkonu; 9. węgla krzemu; 10. węgla tytanu; lub 11. stali nierdzewnej. <p><i>Uwaga:</i> Pozycja nie obejmuje chłodnic samochodowych.</p> <p><i>Uwaga techniczna:</i></p> <p>Materiały wykorzystane do produkcji uszczelek i uszczelnień oraz inne zastosowania właściwości uszczelniających nie mają wpływu na status wymiennika ciepła pod względem kontroli.</p>	2B350.d

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A2.010	<p>Pompy wielokrotnie uszczelnione i nieuszczelnione, inne niż określone w pozycji 2B350.i, odpowiednie dla płynów agresywnych korozyjnie, o maksymalnym natężeniu przepływu według specyfikacji producenta, powyżej 0,6 m³/h, lub pompy próżniowe o maksymalnym natężeniu przepływu, według specyfikacji producenta, powyżej 5 m³/h [w warunkach znormalizowanej temperatury (273 K lub 0 °C) oraz ciśnienia (101,3 kPa)]; oraz osłony (korpus pompy), preformowane wkładki pomp, wirniki, tłoki oraz dysze pompy rozpylającej skonstruowane do takich pomp, w których wszystkie powierzchnie stykające się bezpośrednio z wytwarzaną substancją chemiczną (substancjami chemicznymi) są wykonane z jakiegokolwiek z następujących materiałów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. stopów o zawartości wagowej powyżej 25 % niklu i 20 % chromu; 2. materiałów ceramicznych; 3. żelazokrzemu; 4. polimerów fluorowych; 5. szkła (w tym materiałów powlekanych szklami lub emaliowanymi, lub wykładanych szkłem); 6. grafitu lub »grafitu węglowego«; 7. niklu lub stopów o zawartości wagowej niklu powyżej 40 %; 8. tantalu lub stopów tantalu; 9. tytanu lub stopów tytanu; 10. cyrkonu lub stopów cyrkonu; 11. niobu lub stopów niobu; 12. stali nierdzewnej; lub 13. stopów aluminium. <p><i>Uwaga techniczna:</i> Materiały wykorzystane do produkcji uszczelek i uszczelnień oraz inne zastosowania właściwości uszczelniających nie mają wpływu na status pompy w zakresie kontroli.</p>	2B350.d
II.A2.013	<p>Maszyny do wyoblania i tłoczenia kształtowego, inne niż wymienione w pozycji 2B009 lub zabronione w pozycjach I.2A.009 lub I.2A.020, które posiadają nacisk wałka większy niż 60 kN, a także specjalnie zaprojektowane elementy.</p> <p><i>Uwaga techniczna:</i> <i>Do celów pozycji II.A2.013, maszyny łączące funkcje wyoblania i tłoczenia kształtowego są uważane za maszyny do tłoczenia kształtowego.</i></p>	

A3. Electronics

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A3.003	<p>Przebiegniki częstotliwości lub generatory, inne niż wyszczególnione w pozycji I.0A.002.b.13 lub I.3A.004, posiadające wszystkie niżej wymienione cechy:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. wyjście wielofazowe umożliwiające uzyskanie mocy równej 40 W lub większej; b. zdolność do pracy w zakresie częstotliwości pomiędzy 600 a 2 000 Hz; <u>oraz</u> c. dokładność regulacji częstotliwości lepszą (mniejszą) niż 0,1 %. <p><i>Uwaga techniczna:</i> <i>Przebiegniki częstotliwości w pozycji II.A3.003 nazywane są również konwerterami lub inwerterami.</i></p>	

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A3.004	Spektrometry i dyfraktometry zaprojektowane do orientacyjnego pomiaru lub analizy ilościowej składu pierwiastkowego metali lub stopów bez rozkładu chemicznego materiału.	

A6. Czujniki i lasery

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A6.002	Następujące wyposażenie i części optyczne, inne niż te wymienione w pozycjach 6A002 i 6A004.b: Optyka podczerwona o długości fal od 9 000 nm do 17 000 nm i jej części składowe, w tym części z telurydu kadmu (CdTe)	6A002, 6A004.b
II.A6.005	»Lasery« półprzewodnikowe i części do nich, w tym: a. Indywidualne »lasery« półprzewodnikowe o mocy większej niż 200 mW każdy, w ilościach większych niż 100; b. baterie »laserów« półprzewodnikowych o mocy większej niż 20 W. <i>Uwagi</i> 1. »Lasery« półprzewodnikowe są powszechnie nazywane diodami »laserowymi«. 2. Pozycja nie obejmuje »laserów«, zdefiniowanych w pozycjach OB001.g.5, OB001.h.6 oraz 6A005.b. 3. Pozycja nie obejmuje diod »laserowych« o długości fali w zakresie 1 200–2 000 nm.	6A005.b
II.A6.007	Następujące »przestrzalne« lasery na ciele stałym oraz części zaprojektowane specjalnie do nich: a. lasery tytanowo-szafirowe; b. lasery aleksandrytowe. <i>Uwaga: Pozycja nie obejmuje laserów tytanowo-szafirowych i aleksandrytowych, o których mowa w pozycjach OB001.g.5, OB001.h.6 oraz 6A005.c.1.</i>	6A005.c.1
II.A6.009	Elementy akustyczno-optyczne, w tym: a. lampy obrazowe i półprzewodnikowe urządzenia obrazowe, mające częstotliwość powtarzania równą 1 kHz lub więcej; b. urządzenia związane z częstotliwością powtarzania; c. komórki Pockelsa.	6A203.b.4.c

A7. Nawigacja i awionika

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.A7.001	Następujące inercyjne systemy nawigacji i specjalnie zaprojektowane do nich podzespoły: I. Następujące inercyjne systemy nawigacyjne certyfikowane do stosowania w »cywilnych statkach powietrznych« przez władze cywilne państwa strony Porozumienia z Wassenaar i specjalnie zaprojektowane do nich podzespoły: a. Następujące inercyjne układy nawigacyjne (INS) (z zawieszeniem kardanowym lub innym) i urządzenia bezwładnościowe, przeznaczone dla »statków powietrznych«, pojazdów lądowych, jednostek pływających (nawodnych i podwodnych) lub »statków kosmicznych« do określania położenia, naprowadzania lub sterowania, posiadające którekolwiek z wymienionych niżej cech, oraz specjalnie do nich zaprojektowane podzespoły:	7A003, 7A103

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
	<p>1. błąd nawigacji (czysto inercyjny) po prawidłowej regulacji, wynoszący 0,8 (lub mniej) mili morskiej na godzinę »krąg równego prawdopodobieństwa« (CEP) lub mniej (lepiej); <u>lub</u></p> <p>2. Przeznaczone do określonych zadań na poziomach przyspieszeń liniowych powyżej 10 g;</p> <p>b. hybrydowe inercyjne systemy nawigacyjne wbudowane w Globalne Globalne Satelitarne Systemy Nawigacyjne (GNSS) lub współpracujące z systemami »Nawigacji opartej na danych z bazy danych« (»DBRN«) do określania położenia, naprowadzania lub sterowania, po normalnym zestrojeniu i odznaczające się dokładnością pozycyjną nawigacji INS po utracie kontaktu z GNSS lub »DBRN« przez okres do czterech minut, mniejszą (lepszą) niż 10 metrów »kręgu równego prawdopodobieństwa« (CEP);</p> <p>c. inercyjne urządzenia pomiarowe do wyznaczania azymutu, kursu lub wskazywania północy, spełniające którekolwiek z poniższych kryteriów, oraz specjalnie do nich zaprojektowane podzespoły:</p> <p>1. zaprojektowane tak, żeby dokładność wyznaczania azymutu, kursu lub północy była równa lub mniejsza (lepiej) niż 6 minut łuku (wartość średnia kwadratowa) na 45 stopniu szerokości geograficznej; lub</p> <p>2. zaprojektowane tak, żeby miały nieroboczy poziom wstrząsów 900 g lub większy przez okres 1 milisekundy lub większy.</p> <p><i>Uwaga: Parametry pozycji I.a i I.b mają zastosowanie wraz z jednym z poniższych warunków środowiskowych:</i></p> <p>1. wejściowe drgania przypadkowe o całkowitej wielkości średniej kwadratowej 7,7 g przez pierwsze 0,5 godziny oraz ogólny czas trwania testu 1,5 godziny na każdą z 3 prostopadłych osi, gdy drgania przypadkowe spełniają wszystkie następujące warunki:</p> <p>a. stała gęstość widmowa mocy (PSD) o wartości 0,04 g²/Hz w przedziale częstotliwości 15–1000 Hz; oraz</p> <p>b. gęstość widmowa mocy malejąca od 0,04 g²/Hz do 0,01 g²/Hz w przedziale częstotliwości 1000–2000 Hz;</p> <p>2. przechylenie i odchylenie równe lub większe niż + 2,62 radian/s (150 deg/s); lub</p> <p>3. zgodnie z normami krajowymi równoważnymi pkt 1 lub 2 powyżej.</p> <p><i>Uwagi techniczne:</i></p> <p>1. Pozycja I.b. odnosi się do systemów, w których INS lub inne niezależne pomoce nawigacyjne są wbudowane w jeden zespół w celu uzyskania poprawy parametrów.</p> <p>2. »Kąg równego prawdopodobieństwa« (CEP) – w kołowym rozkładzie normalnym promień okręgu zawierającego 50 % poszczególnych wyników pomiarów lub promień okręgu, w którym występuje 50 % prawdopodobieństwo, że obiekt zostanie zlokalizowany.</p> <p>II. Systemy teodolitowe zawierające urządzenia inercyjne specjalnie zaprojektowane do cywilnych zastosowań badawczych i zaprojektowane tak, żeby dokładność wyznaczania azymutu, kursu lub północy była równa lub mniejsza (lepiej) niż 6 minut kątowych (wartość średnia kwadratowa) na 45 stopniu szerokości geograficznej oraz specjalnie do nich zaprojektowane podzespoły.</p> <p>III. Urządzenia inercyjne, w których zastosowano akcelerometrię określone w pozycji 7A001 lub 7A101, zaprojektowane i opracowane jako czujniki MWD (pomiar podczas wiercenia) stosowane podczas prac wiertniczych.</p>	
A9. Kosmonautyka, aeronautyka, napęd		
II.A9.001	Sworznie ścinane wybuchowo.	

II.B. TECHNOLOGIA

Nr	Opis	Pozycja z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009
II.B.001	Technologia niezbędna do rozwoju, produkcji lub użytkowania towarów wymienionych w części II A (Towary). Uwaga techniczna: <i>W art. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 423/2007 termin »technologia« obejmuje oprogramowanie. »</i>	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1229/2009**z dnia 15 grudnia 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	48,0
	MA	78,7
	TN	111,3
	TR	71,6
	ZZ	77,4
0707 00 05	EG	155,5
	MA	59,4
	TR	94,2
	ZZ	103,0
0709 90 70	MA	46,5
	TR	119,6
	ZZ	83,1
0709 90 80	EG	175,4
	ZZ	175,4
0805 10 20	MA	52,0
	TR	69,6
	ZA	62,7
	ZZ	61,4
0805 20 10	MA	78,3
	TR	58,0
	ZZ	68,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	38,7
	IL	65,1
	TR	85,2
	ZZ	63,0
0805 50 10	TR	72,1
	ZZ	72,1
0808 10 80	CA	76,2
	CN	85,4
	MK	24,5
	US	91,4
	ZZ	69,4
0808 20 50	CN	73,3
	TR	97,0
	US	163,3
	ZZ	111,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1230/2009**z dnia 15 grudnia 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2009 ⁽⁴⁾.

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 12.12.2009, s. 38.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 16 grudnia 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	40,08	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	40,08	2,88
1701 12 10 ⁽¹⁾	40,08	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	40,08	2,58
1701 91 00 ⁽²⁾	44,38	4,16
1701 99 10 ⁽²⁾	44,38	1,02
1701 99 90 ⁽²⁾	44,38	1,02
1702 90 95 ⁽³⁾	0,44	0,25

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1231/2009**z dnia 15 grudnia 2009 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2009 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 16 grudnia 2009 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 grudnia 2009 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	5,68
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	31,46
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	22,02
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	22,02
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	31,46

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

1.12.2009-14.12.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvca zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvca twarda wysokiej jakości	Pszenvca twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvca twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	151,95	105,28	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	134,05	124,05	104,05	79,70
Premia za Zatokę	—	8,14	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	6,55	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 23,02 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 47,30 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1232/2009**z dnia 15 grudnia 2009 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Wiśnia nadwiślanka (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Polski o rejestrację nazwy „Wiśnia nadwiślanka” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

(2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 z 6.5.2009, s. 21.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

POLSKA

Wiśnia nadwiślanka (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1233/2009**z dnia 15 grudnia 2009 r.****ustanawiające szczególne środki wspierania rynku na rynku mleczarskim**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 186 i art. 188 ust. 2 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny przetworów mlecznych na rynku światowym spadły zauważalnie ze względu na spadek popytu wywołany kryzysem finansowo-gospodarczym. Także na rynku wspólnotowym ceny przetworów mlecznych znacząco spadły w wyniku kryzysu i wahań popytu.
- (2) Spadek cen przetworów mlecznych w Unii Europejskiej wpłynął też znacząco na ceny skupu od producentów. Trwały powrót do normalności wymagać będzie długiego okresu. Należy zatem zapewnić państwom członkowskim pulę środków finansowych przeznaczonych na wsparcie dla producentów mleka, którzy w wyniku kryzysu na rynku mleka ponieśli dotkliwe straty i w zaistniałych okolicznościach mają kłopoty z płynnością.
- (3) Pula środków finansowych dla każdego państwa członkowskiego wyliczana jest na podstawie produkcji mleka w okresie 2008/2009 w ramach kwot krajowych. Państwa członkowskie powinny rozdzielić przypadającą im kwotę na podstawie obiektywnych kryteriów oraz w sposób niedyskryminacyjny, unikając przy tym wszelkiego zakłócania rynku i konkurencji.
- (4) Niniejsze rozporządzenie należy wdrażać, uwzględniając strukturę administracyjną każdego z państw członkowskich.

(5) Wsparcie na rzecz producentów mleka należy przyznawać w formie środka interwencyjnego mającego na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾.

(6) Z przyczyn związanych z budżetem Wspólnota pokryje wydatki poniesione przez państwa członkowskie w związku ze wsparciem finansowym dla producentów mleka jedynie w przypadku płatności dokonanych przed upływem określonego terminu.

(7) Aby zapewnić przejrzystość oraz monitorowanie i właściwe zarządzanie krajowymi pulami środków finansowych, państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o obiektywnych kryteriach stosowanych w celu określenia metod, według których przyznaje się wsparcie, oraz o środkach podjętych w celu zapobieżenia zakłóceniom rynku.

(8) Aby zapewnić jak najszybsze udzielenie wsparcia producentom mleka, państwa członkowskie powinny mieć możliwość jak najszybszego wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Dlatego jest rzeczą niezbędną, aby weszło ono w życie niezwłocznie.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Państwa członkowskie wykorzystują kwoty wymienione w załączniku do udzielenia wsparcia producentom mleka, którzy w wyniku kryzysu na rynku mleka ponieśli dotkliwe straty, na podstawie obiektywnych kryteriów oraz w sposób niedyskryminacyjny, pod warunkiem że płatności te nie prowadzą do zakłócenia konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

Artykuł 2

1. Środki przewidziane w art. 1 niniejszego rozporządzenia uznaje się za środki interwencyjne mające na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

2. Państwa członkowskie dokonują płatności w odniesieniu do wsparcia, o którym mowa w art. 1, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r.

Artykuł 3

W odniesieniu do wsparcia przewidzianego w art. 1 państwa członkowskie przekazują Komisji:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

a) niezwłocznie i nie później niż dnia 31 marca 2010 r. opis obiektywnych kryteriów stosowanych w celu określenia metod, według których przyznaje się wsparcie, oraz środków podjętych w celu zapobieżenia zakłóceniom rynku;

b) nie później niż do dnia 30 sierpnia 2010 r. całkowite kwoty wypłaconej pomocy, liczbę i rodzaj beneficjentów.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK ⁽¹⁾

mln EUR

BE	7,212824
BG	1,842622
CZ	5,792943
DK	9,859564
DE	61,203560
EE	1,302069
IE	11,502500
EL	1,581891
ES	12,792178
FR	51,127334
IT	23,031475
CY	0,316812
LV	1,445181
LT	3,099461
LU	0,597066
HU	3,565265
MT	0,084511
NL	24,586045
AT	6,052604
PL	20,211209
PT	4,084693
RO	5,010401
SI	1,143094
SK	2,034727
FI	4,831752
SE	6,427521
UK	29,260698
EU-27	300,000000

⁽¹⁾ W oparciu o wielkość produkcji mleka w ramach kwot krajowych w okresie 2008/2009.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1234/2009**z dnia 15 grudnia 2009 r.****otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2010 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 i art. 148 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy otworzyć wspólnotowe kontyngenty taryfowe na mięso baranie i kozie na rok 2010. Należności celne i ilości należy ustalić zgodnie z poszczególnymi umowami międzynarodowymi obowiązującymi w roku 2010.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 312/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie wykonania dla Wspólnoty przepisów dotyczących taryfy celnej ustanowionych w Układzie ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony⁽²⁾, przewiduje dodatkowy dwustronny kontyngent taryfowy w wysokości 2 000 ton, zwiększany co roku o 10 %, otwierany dla produktu objętego kodem 0204 od dnia 1 lutego 2003 r. Należy zatem dodać 200 dodatkowych ton do kontyngentu w ramach GATT/WTO dla Chile i w roku 2010 nadal zarządzać obydwojema kontyngentami w identyczny sposób.
- (3) Niektóre kontyngenty ustala się na okres biegnący od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego. Ponieważ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przywozem zarządza się w ramach roku kalendarzowego, w przypadku przedmiotowych kontyngentów ilości określone dla roku kalendarzowego 2010 stanowią sumę połowy ilości ustalonej na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. i połowy ilości ustalonej na okres od dnia 1 lipca 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.
- (4) Należy ustalić ekwiwalent wagowy tusz w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania wspólnotowych kontyngentów taryfowych.
- (5) W drodze odstępstwa od rozporządzenia Komisji (WE) nr 1439/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3013/89 w odniesieniu do przywozu i wywozu produktów sektora mięsa baraniego i koziego⁽³⁾, kontyngentami na produkty z mięsa baraniego i koziego należy zarządzać zgodnie z przepisami art. 144 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Należy tego dokonać zgodnie z art. 308a, 308b i art. 308c ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w zakresie wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁴⁾.
- (6) Kontyngenty taryfowe w ramach niniejszego rozporządzenia należy początkowo uznać za kontyngenty, które nie są bliskie wykorzystania w rozumieniu art. 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, przy zastosowaniu zarządzania zgodnie z zasadą „kto pierwszy, ten lepszy”. Należy zatem zezwolić organom celnym na zniesienie wymogu złożenia zabezpieczenia w odniesieniu do towarów początkowo przywożonych w ramach tych kontyngentów zgodnie z art. 308c ust. 1 i art. 248 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Z uwagi na specyfikę przechodzenia z jednego systemu zarządzania na drugi nie stosuje się art. 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.
- (7) Należy sprecyzować, jaki dowód potwierdzający pochodzenie produktów powinny przedstawić podmioty gospodarcze, aby skorzystać z kontyngentów taryfowych według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”.
- (8) Organom celnym w momencie zgłaszania przez podmioty gospodarcze produktów z mięsa baraniego w celu przywozu trudno jest ustalić, czy produkty te pochodzą z owiec domowych, czy owiec innego pochodzenia, co jest podstawą do stosowania różnych stawek celnych. W związku z tym stosowne jest zapewnienie, aby dowód pochodzenia zawierał takie wyjaśnienie.
- (9) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1150/2008 z dnia 19 listopada 2008 r. otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2009 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego⁽⁵⁾ staje się nieaktualne z końcem roku 2009. Z tego względu należy uchylić powyższe rozporządzenie.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 20.2.2003, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 7.⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 309 z 20.11.2008, s. 5.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie otwiera wspólnotowe kontyngenty taryfowe na przywóz owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 2

Należności celne mające zastosowanie do produktów objętych kontyngentami, o których mowa w art. 1, kody CN, kraje pochodzenia w podziale na grupy oraz numery porządkowe są określone w załączniku.

Artykuł 3

1. Wyrażone w ekwiwalentach wagowych tusz ilości produktów przywożonych w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 1, są określone w załączniku.

2. W celu obliczenia ilości wyrażonych za pomocą „ekwiwalentów wagowych tusz”, o których mowa w ust. 1, masę netto produktów z mięsa baraniego i koziego należy pomnożyć przez następujące współczynniki:

- a) w przypadku zwierząt żywych: 0,47;
- b) w przypadku mięsa z jagniąt i z kozłat bez kości: 1,67;
- c) w przypadku baraniny bez kości, mięsa owczego i mięsa koziego bez kości innego niż z kozłat oraz dowolnej mieszanki tych mięs: 1,81;
- d) w przypadku produktów z kośćmi: 1,00.

„Kozłę” oznacza kozę w wieku do jednego roku.

Artykuł 4

W drodze odstępstwa od tytułu II część A i B rozporządzenia (WE) nr 1439/95, w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r., kontyngentami taryfowymi określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia zarządza się na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy” zgodnie z art. 308a, 308b i art. 308c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Nie stosuje się art. 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia. Nie wymaga się pozwoleń na przywóz.

Artykuł 5

1. Aby skorzystać z kontyngentów taryfowych określonych w załączniku, należy przedstawić organom celnym Wspólnoty

ważny dowód pochodzenia wydany przez właściwy organ w danym państwie trzecim wraz ze zgłoszeniem celnym o dopuszczenie do swobodnego obrotu danych towarów.

Pochodzenie produktów objętych kontyngentami taryfowymi innymi niż te wynikające z umów w sprawie preferencyjnej stawki celnej określa się zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie.

2. Dowodem pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest:

- a) w przypadku kontyngentu taryfowego stanowiącego część umowy w sprawie preferencyjnej stawki celnej – dowód pochodzenia określony w tej umowie;
- b) w przypadku pozostałych kontyngentów taryfowych – dowód pochodzenia ustalony zgodnie z art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 oraz, oprócz elementów przewidzianych w tym artykule, następujące dane:
 - kod CN (przynajmniej cztery pierwsze cyfry),
 - numer porządkowy lub numery porządkowe danego kontyngentu taryfowego,
 - całkowita waga netto dla kategorii współczynnika zgodnie z art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- c) w przypadku kraju, którego kontyngenty wchodzi w zakres lit. a) oraz b) i zostały połączone – dowód, o którym mowa w lit. a).

W przypadku gdy dowód pochodzenia, o którym mowa w lit. b), jest przedstawiany jako dokument towarzyszący tylko jednemu zgłoszeniu o dopuszczenie do swobodnego obrotu, może on zawierać kilka numerów porządkowych. W każdym innym przypadku dowód powinien zawierać tylko jeden numer porządkowy.

Artykuł 6

Rozporządzenie (WE) nr 1150/2008 traci moc.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

MIĘSO BARANIE I KOZIE (w tonach ekwiwalentów wagowych tusz) WSPÓLNOTOWE KONTYNGENTY TARYFOWE NA ROK 2010

Nr grupy państw	Kody CN	Cło „ad valorem” %	Cło specyficzne EUR/100 kg	Nr porządkowy w systemie „kto pierwszy, ten lepszy”				Pochodzenie towarów	Roczna wielkość (w tonach) ekwiwalentów wagowych tusz
				Zwierzęta żywe (współczynnik = 0,47)	Jagnięcina bez kości ⁽¹⁾ (współczynnik = 1,67)	Baranina/ mięso owcze bez kości ⁽²⁾ (współczynnik = 1,81)	Mięso z kością i tusze (współczynnik = 1,00)		
1	0204	Zero	Zero	—	09.2101	09.2102	09.2011	Argentyna	23 000
				—	09.2105	09.2106	09.2012	Australia	18 786
				—	09.2109	09.2110	09.2013	Nowa Zelandia	227 854
				—	09.2111	09.2112	09.2014	Urugwaj	5 800
				—	09.2115	09.2116	09.1922	Chile	6 400
				—	09.2121	09.2122	09.0781	Norwegia	300
				—	09.2125	09.2126	09.0693	Grenlandia	100
				—	09.2129	09.2130	09.0690	Wyspy Owcze	20
				—	09.2131	09.2132	09.0227	Turcja	200
				—	09.2171	09.2175	09.2015	Pozostałe ⁽³⁾	200
2	0204, 0210 99 21, 0210 99 29, 0210 99 60	Zero	Zero	—	09.2119	09.2120	09.0790	Islandia	1 850
3	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90	10 %	Zero	09.2181	—	—	09.2019	Erga omnes ⁽⁴⁾	92

⁽¹⁾ Oraz mięso kozłat.⁽²⁾ Oraz mięso kozie inne niż mięso kozłat.⁽³⁾ „Inne” dotyczy wszystkich miejsc pochodzenia, z wyłączeniem innych państw wymienionych w niniejszej tabeli.⁽⁴⁾ Erga omnes odnosi się do wszystkich miejsc pochodzenia, w tym państw wymienionych w niniejszej tabeli.

DECYZJA RADY 2009/955/WPZiB

z dnia 15 grudnia 2009 r.

zmieniająca wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policynjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policynjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich ⁽¹⁾ (EUPOL COPPS) na okres trzech lat. Faza operacyjna EUPOL COPPS rozpoczęła się 1 stycznia 2006 r. Wspólne działanie 2005/797/WPZiB przedłużono wspólnym działaniem 2008/958/WPZiB ⁽²⁾ do dnia 31 grudnia 2010 r.
- (2) Należy ustalić finansową kwotę odniesienia na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.
- (3) Należy określić warunki, na których EUPOL COPPS może zatrudniać personel na podstawie umów.
- (4) W skład EUPOL COPPS powinna wejść komórka ds. projektów, której zadaniem byłoby przygotowywanie i realizacja projektów.
- (5) Wspólne działanie 2005/797/WPZiB powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2005/797/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się następujący punkt:

- „d) EUPOL COPPS posiada komórkę ds. projektów, której zadaniem jest przygotowywanie i realizacja projektów. Misja, w stosownych przypadkach, koordynuje, ułatwia i udziela porad na temat projektów realizowanych przez państwa członkowskie i państwa trzecie w ramach ich

obowiązków w obszarach związanych z misją i aby wspierać jej cele.”;

2) w art. 8:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Misja EUPOL COPPS w razie potrzeby zatrudnia na podstawie umów obywateli państw członkowskich, jeżeli wymaganych funkcji nie sprawuje personel oddelegowany przez państwa członkowskie.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Misja EUPOL COPPS zatrudnia w razie potrzeby personel miejscowy.”;

oraz odpowiednio dostosowuje się numerację pozostałych ustępów.

Artykuł 2

Kwota odniesienia przeznaczona na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r. wynosi 6 650 000 EUR.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady

E. ERLANDSSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 65.⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 17.12.2008, s. 75.

DECYZJA RADY 2009/956/WPZiB**z dnia 15 grudnia 2009 r.****zmieniająca wspólne działanie 2009/131/WPZiB w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. kryzysu w Gruzji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 września 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/760/WPZiB ⁽¹⁾, mianując Pierre'a MORELA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) ds. kryzysu w Gruzji na okres do dnia 28 lutego 2009 r.
- (2) W dniu 16 lutego 2009 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2009/131/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat SPUE do dnia 31 sierpnia 2009 r., a w dniu 27 lipca 2009 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2009/571/WPZiB ⁽³⁾ dodatkowo przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2010 r.
- (3) Należy przewidzieć nową finansową kwotę odniesienia na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE do dnia 28 lutego 2010 r.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym we wspólnym działaniu 2009/131/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

Art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 517 000 EUR.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

*Artykuł 3*Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 259 z 27.9.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2009, s. 47.

⁽³⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 109.

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUPOL COPPS/2/2009
dnia 15 grudnia 2009 r.
dotycząca mianowania szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich
(2009/957/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie 2005/797/WPZiB z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich ⁽¹⁾ (EUPOL COPPS), w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 11 ust. 1 wspólnego działania 2005/797/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podjęcia odpowiednich decyzji, aby sprawować kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne misji EUPOL COPPS, w tym decyzji o mianowaniu szefa misji.
- (2) Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa złożyła wniosek o mianowanie Henrika MALMQUISTA szefem misji EUPOL COPPS,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Henrik MALMQUIST zostaje niniejszym mianowany szefem Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje notyfikowana Henrikowi MALMQUISTOWI.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

*W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa*
O. SKOOG
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 65.

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUPM/1/2009**z dnia 15 grudnia 2009 r.****dotycząca przedłużenia mandatu szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH)**

(2009/958/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

Artykuł 1

Mandat Stefana FELLERA jako szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 grudnia 2010 r.

uwzględniając decyzję Rady 2009/906/WPZiB z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 1,**Artykuł 2**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na podstawie art. 10 ust. 1 decyzji 2009/906/WPZiB, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podejmowania stosownych decyzji w celu politycznej kontroli i strategicznego zarządzania EUPM, a w szczególności decyzji o mianowaniu szefa misji.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 3Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(2) W dniu 24 października 2008 r. na wniosek Sekretarza Generalnego/Wysokiego przedstawiciela (SG/WP), KPiB przyjął decyzję 2008/835/WPZiB ⁽²⁾ dotyczącą mianowania Stefana FELLERA na stanowisko szefa misji EUPM z dniem 31 grudnia 2009 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

(3) W dniu 13 listopada 2009 r. SG/WP zaproponował KPiB przedłużenie mandatu Stefana FELLERA, szefa misji EUPM o dodatkowy rok tj. do 31 grudnia 2010 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
O. SKOOG
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 7.11.2008, s. 30.

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA NIE JEST OBOWIĄZKOWA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 grudnia 2009 r.

zmieniająca decyzję 2007/230/WE w sprawie formularza dotyczącego przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9895)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/959/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającą dyrektywę Rady 88/599/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 3 i art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podstawowym źródłem informacji w ramach kontroli drogowych są zapisy tachografu. Brak takich zapisów może zostać usprawiedliwiony jedynie w przypadku, gdy zapisy tachografu, w tym wpisy odręczne, nie były możliwe z przyczyn obiektywnych. W takim przypadku należy wystawić zaświadczenie potwierdzające te przyczyny.
- (2) Formularz zaświadczenia określony w załączniku do decyzji Komisji 2007/230/WE ⁽²⁾ okazał się niewystarczający, by objąć wszystkie przypadki, w których sporządzenie zapisu działalności kierowcy przez urządzenia rejestrujące było niemożliwe ze względów technicznych.
- (3) W celu zwiększenia efektywności i skuteczności w zakresie kontrolowania przez państwa członkowskie zgodności z przepisami rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych

przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 ⁽³⁾ formularz ten należy zmienić poprzez uzupełnienie elementów określonych w art. 11 ust. 3 dyrektywy 2006/22/WE dodatkowymi elementami.

- (4) Formularz zaświadczenia powinien być stosowany wyłącznie wówczas, jeśli na podstawie zapisów tachografu, z obiektywnych przyczyn technicznych, nie jest możliwe wykazanie, że przepisy rozporządzenia (WE) nr 561/2006 są przestrzegane.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2007/230/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 35.⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 14.4.2007, s. 14.⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

ZAŚWIADCZENIE O DZIAŁALNOŚCI ⁽¹⁾
(ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 561/2006 LUB AETR ⁽²⁾)

Należy wypełnić na komputerze lub maszynowo i podpisać przed rozpoczęciem podróży.

Należy przechowywać wraz z oryginalnymi zapisami urządzeń kontrolnych zgodnie z odpowiednimi wymogami

Sfałszowanie świadectwa stanowi naruszenie przepisów

Część wypełniana przez przedsiębiorstwo

1. Nazwa przedsiębiorstwa:
2. Ulica i numer, kod pocztowy, miejscowość, państwo:
3. Numer telefonu (w tym międzynarodowy numer kierunkowy):
4. Numer faksu (w tym międzynarodowy numer kierunkowy):
5. Adres e-mail:

Ja, niżej podpisany:

6. Imię i nazwisko
7. Stanowisko w przedsiębiorstwie:

oświadczam, że kierowca:

8. Imię i nazwisko
9. Data urodzenia (dzień-miesiąc-rok):
10. Numer prawa jazdy lub dowodu osobistego, lub paszportu:
11. który rozpoczął pracę w przedsiębiorstwie dnia (dzień-miesiąc-rok):

w okresie:

12. od (godzina-dzień-miesiąc-rok):
13. do (godzina-dzień-miesiąc-rok):
14. przebywał na zwolnieniu chorobowym (*)
15. przebywał na urlopie wypoczynkowym (*)
16. przebywał na urlopie lub odpoczywał w ramach dziennego okresu odpoczynku (*)
17. prowadził pojazd wyłączony z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 561/2006 lub AETR (*)
18. wykonywał pracę inną niż prowadzenie pojazdu (*)
19. był dostępny (*)
20. Miejscowość: Data:

Podpis

21. Ja, jako kierowca, potwierdzam, że w wyżej wymienionym okresie nie prowadziłem pojazdu wchodzącego w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 561/2006 lub AETR.

22. Miejscowość: Data:

Podpis kierowcy

⁽¹⁾ Niniejszy formularz jest dostępny w formie elektronicznej i przeznaczonej do druku na stronie internetowej: <http://ec.europa.eu>

⁽²⁾ Umowa europejska dotycząca pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe.

(*) Można wybrać tylko jedną z rubryk.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 grudnia 2009 r.

zmieniająca decyzję 2004/407/WE w odniesieniu do zezwolenia na przywóz żelatyny fotograficznej do Republiki Czeskiej

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9899)

(Jedynie teksty w języku czeskim, niderlandzkim, angielskim, francuskim i niemieckim są autentyczne)

(2009/960/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4 i art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 zakazuje przywozu do Unii i tranzytu przez jej terytorium produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów przetworzonych, chyba że jest to dozwolone zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) Decyzja Komisji 2004/407/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przejściowych zasad sanitarnych i certyfikacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przywozu żelatyny fotograficznej z niektórych krajów trzecich⁽²⁾ stanowi, że Belgia, Luksemburg, Niemcy i Zjednoczone Królestwo zezwalają na przywóz żelatyny z wyłącznym przeznaczeniem dla przemysłu fotograficznego (żelatyny fotograficznej) zgodnie z tą decyzją.
- (3) Decyzja 2004/407/WE stanowi, że przywóz żelatyny fotograficznej jest dozwolony wyłącznie z krajów trzecich wymienionych w załączniku do tej decyzji, a mianowicie Japonii i Stanów Zjednoczonych Ameryki. Zgodnie z tą decyzją przywożone przesyłki muszą być przewiezione do zakładu przeznaczenia przy zapewnieniu pełnej szczelności dystrybucji, aby uniknąć potencjalnych zagrożeń dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.
- (4) Republika Czeska przedłożyła wniosek w sprawie zezwolenia na przywóz żelatyny fotograficznej z tych krajów trzecich do przedsiębiorstwa na jej terytorium. Republika Czeska potwierdziła, że zgodnie z decyzją 2004/407/WE zastosowany zostanie ścisły nadzór szczelności dystrybucji, aby zapobiec potencjalnym zagrożeniom dla zdrowia.

(5) W związku z tym, do czasu przeglądu wymagań technicznych dotyczących przywozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego na mocy zmienionego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009⁽³⁾ o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego, Republika Czeska powinna otrzymać pozwolenie na udzielenie zezwolenia na przywóz żelatyny fotograficznej zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2004/407/WE. Jednak ze względów geograficznych przywóz ten może się odbywać przez terytorium Niemiec.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/407/WE.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2004/407/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Odstępstwo dotyczące przywozu żelatyny fotograficznej

W drodze odstępstwa od art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Belgia, Republika Czeska, Luksemburg, Niemcy i Zjednoczone Królestwo zezwalają na przywóz żelatyny produkowanej z surowców zawierających kręgosłup bydłocy, zaklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 zgodnie z tym rozporządzeniem, z wyłącznym przeznaczeniem dla przemysłu fotograficznego (żelatyna fotograficzna) zgodnie z niniejszą decyzją.”;

2) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 151 z 30.4.2004, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

3) w załącznikach I i III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

landów oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Sporządzono w Brukseli 14 grudnia 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Nider-

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i III wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Kraje trzecie pochodzenia i zakłady produkcyjne pochodzenia, państwa członkowskie przeznaczenia, punkty kontroli granicznej, przez które przesyłka po raz pierwszy została wprowadzona do Unii oraz zatwierdzone wytwórnie materiałów fotograficznych

Kraj trzeciego pochodzenia	Zakłady produkcyjne pochodzenia	Państwo członkowskie przeznaczenia	Punkt kontroli granicznej, przez który przesyłka po raz pierwszy została wprowadzona do Unii	Zatwierdzone wytwórnie materiałów fotograficznych
Japonia	Nitta Gelatin Inc. 2-22 Futamata Yao-City, Osaka 581 – 0024 Japonia	Niderlandy	Rotterdam	FUJIFILM Europe B.V., Oudenstaart 1 5047 TK Tilburg, Niderlandy
	Jellie Co. Ltd. 7-1, Wakabayashi 2-Chome, Wakabayashi-ku, Sendai-city, Miyagi, 982 Japonia			
	NIPPI Inc. Gelatin Division 1 Yumizawa-Cho Fujinomiya City Shizuoka 418 – 0073 Japonia			
	Nitta Gelatin Inc. 2-22 Futamata Yao-City, Osaka 581 – 0024, Japonia	Zjednoczone Królestwo	Liverpool Felixstowe	Kodak Ltd Headstone Drive, Harrow, MIDDX HA4 4TY, Zjednoczone Królestwo
		Republika Czeska	Hamburg	FOMA BOHEMIA spol. s r.o. Jana Krušinky 1604 501 04 Hradec Králove, Republika Czeska
Stany Zjednoczone Ameryki	Eastman Gelatine Corporation, 227 Washington Street, Peabody, MA, 01960 USA	Luksemburg	Antwerpia Zaventem Luksemburg	DuPont Teijin Luxembourg SA PO Box 1681 L-1016 Luksemburg
		Zjednoczone Królestwo	Liverpool Felixstowe	Kodak Ltd Headstone Drive, Harrow, MIDDX HA4 4TY, Zjednoczone Królestwo
	Gelita North America, 2445 Port Neal Industrial Road Sergeant Bluff, Iowa, 51054 USA			
	Eastman Gelatine Corporation, 227 Washington Street, Peabody, MA, 01960 USA	Republika Czeska	Hamburg	FOMA BOHEMIA spol. s r.o. Jana Krušinky 1604 501 04 Hradec Králove, Republika Czeska”

- 2) załącznik III otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

WZORY ŚWIADECTW ZDROWIA DLA PRZYWOZU Z KRAJÓW TRZECICH ŻELATYNY TECHNICZNEJ STOSOWANEJ W PRZEMYSŁE FOTOGRAFICZNYM

Uwagi

<p>a) Świadectwa weterynaryjne dla przywozu żelatyny technicznej stosowanej w przemyśle fotograficznym wystawiane są przez kraj wywozu na podstawie wzoru zamieszczonego w załączniku III. Zawierają one zaświadczenia wymagane w przypadku każdego kraju trzeciego oraz, zależnie od sytuacji, gwarancje uzupełniające wymagane w przypadku eksportującego kraju trzeciego lub jego części.</p> <p>b) Oryginał każdego świadectwa musi składać się z jednej strony, obu stron kartki lub, w przypadku dłuższego tekstu, musi mieć formę zapewniającą, że wszystkie niezbędne strony stanowią integralną i niepodzielną całość.</p> <p>c) Świadectwo musi być sporządzone przynajmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego UE, w którym w punkcie kontroli granicznej ma być przeprowadzona kontrola, oraz państwa członkowskiego UE przeznaczenia. Jednakże w razie konieczności państwa członkowskie mogą zezwolić na użycie innych języków, jeżeli towarzyszy im oficjalne tłumaczenie.</p> <p>d) Jeśli do celów identyfikacji poszczególnych pozycji przesyłki do świadectwa dołączone zostaną dodatkowe kartki, traktuje się je jako część oryginału tego świadectwa pod warunkiem złożenia na każdej z nich podpisu i pieczęci przez urzędowego lekarza weterynarii.</p>	<p>e) W przypadku gdy świadectwo, wraz z dodatkowymi załącznikami, o których mowa w lit. d), zawiera więcej niż jedną stronę, należy ponumerować każdą stronę – (numer strony) z (całkowitej liczby stron) – na dole oraz wstawić na górze każdej strony numer kodu świadectwa wskazany przez właściwy organ.</p> <p>f) Oryginał świadectwa musi być wypełniony i podpisany przez urzędowego lekarza weterynarii. W ten sposób właściwe władze kraju wysyłającego zapewniają zgodność zasad wystawiania świadectwa z przepisami dyrektywy Rady 96/93/WE.</p> <p>g) Kolor podpisu powinien być inny niż koloru druku. Ta sama zasada dotyczy także pieczęci innych niż pieczęci tłoczone lub znaki wodne.</p> <p>h) Oryginał świadectwa musi być dołączony do przesyłki w punkcie kontroli granicznej UE aż do momentu dotarcia do wytwórni materiałów fotograficznych przeznaczenia.</p>
---	--

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla żelatyny technicznej stosowanej w przemyśle fotograficznym nieprzeznaczonej do spożycia przez ludzi,
przeznaczonej do wysyłki do Unii

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część II: Zaświadczenie	I.1. Nadawca Nazwa		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.			
	Adres		I.3. Odpowiedzialna władza centralna					
	Tel.		I.4. Odpowiedzialna władza lokalna					
	I.5. Odbiorca Nazwa		I.6.					
	Adres							
	Kod pocztowy							
	Tel.							
	I.7. Kraj pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pocho- dzenia	Kod	I.9. Kraj przeznaczenia	Kod ISO	I.10. Region przezna- czenia	Kod
	I.11. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru Nazwa		Numer zatwierdzenia		I.12.			
	Adres							
I.13. Miejsce załadunku				I.14. Data wyjazdu				
I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐				I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE				
Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące:				I.17. Numer(-y) CITES				
I.18. Opis towaru				I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN) 35.03		I.20. Liczba zwierząt/Masa		
I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐				I.22. Liczba opakowań				
I.23. Oznakowanie kontenera/Nr plomby				I.24. Rodzaj opakowań				
I.25. Towar certyfikowany dla				Użycia technicznego ☐				
I.26.				I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐				
I.28. Oznakowanie towaru Gatunek (Nazwa naukowa)		Numer identyfikacyjny placówki Zakład produkcyjny		Waga netto		Numer partii		

PAŃSTWO

Żelatyna techniczna nieprzeznaczona do spożycia przez ludzi stosowana w przemyśle fotograficznym

Część II: Zaświadczenie	II. INFORMACJE ZDROWOTNE	II.a. Numer referencyjny świadectwa	III.b.
	<p>II.1. Poświadczenie zdrowia</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędnik, niniejszym oświadczam, że zapoznałem się ze zrozumieniem z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 ⁽¹⁾ i zaświadczam, że opisana powyżej żelatyna fotograficzna:</p> <p>II.1.1. składa się wyłącznie z żelatyny fotograficznej do zastosowania w przemyśle fotograficznym i nie jest przeznaczona do żadnego innego celu;</p> <p>II.1.2. została przygotowana i była przechowywana w zakładzie zatwierdzonym, uznanym i nadzorowanym przez właściwy organ zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, który nie produkuje żelatyny przeznaczonej na żywność, paszę lub do innych technicznych zastosowań przeznaczonych do wysyłki do Unii;</p> <p>II.1.3. została przygotowana z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 3 lub kręgosłupa bydłowego zaklasyfikowanego jako surowiec kategorii 1;</p> <p>II.1.4. została zapakowana, była przechowywana i została przewieziona w zadowalających warunkach higienicznych;</p> <p>II.1.5. została wyprodukowana w procesie zapewniającym, że nieprzetworzony surowiec jest:</p> <p>(a) przetwarzany zgodnie z metodą 1 ⁽²⁾ określoną w rozdziale III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 lub</p> <p>(b) poddany:</p> <p>(i) obróbce kwasem przez przynajmniej 2 dni, myciu wodą i obróbce roztworem alkalicznym przez przynajmniej 20 dni; wartość pH musi być dostosowana a materiał oczyszczony za pomocą filtracji oraz poddany sterylizacji w temperaturze 138–140 °C przez 4 sekundy; lub</p> <p>(ii) obróbce kwasem przez przynajmniej 2 dni, myciu wodą i obróbce roztworem alkalicznym przez przynajmniej 10–12 godzin; wartość pH musi być dostosowana a materiał oczyszczony za pomocą filtracji oraz poddany sterylizacji w temperaturze 138–140 °C przez 4 sekundy.</p> <p>II.1.6. została zapakowana w opakowania, na których widnieje napis »ŻELATYNA FOTOGRAFICZNA PRZEZNACZONA WYŁĄCZNIE DLA PRZEMYSŁU FOTOGRAFICZNEGO«.</p> <p>Uwagi</p> <p>Część I:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Rubryka I.5: Miejscem zamierzonego przeznaczenia żelatyny fotograficznej może być wyłącznie Republika Czeska, Luksemburg, Niderlandy lub Zjednoczone Królestwo. — Rubryka I.9: Kraj przeznaczenia: ma zastosowanie wyłącznie do Republiki Czeskiej, Luksemburga, Niderlandów lub Zjednoczonego Królestwa. — Rubryka I.15: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek); należy podać informację w przypadku rozładunku i ponownego załadunku. — Rubryka I.23: Wskazanie kontenera/numeru pieczęci: tylko w stosownych przypadkach. <p>Część II:</p> <p>⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.</p> <p>⁽²⁾ Metoda 1 jest następująca:</p> <p>»Rozdrabnianie</p> <p>1. Jeżeli wielkość cząstek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do przetworzenia przekracza 50 mm, muszą one zostać poddane rozdrobieniu przy użyciu właściwych urządzeń, tak nastawionych, aby po rozdrobieniu cząstki nie były większe niż 50 mm. Skuteczność urządzeń musi być sprawdzana codziennie, a ich stan odnotowany. Jeżeli kontrole wykażą istnienie cząstek większych niż 50 mm, przetwarzanie należy wstrzymać i dokonać naprawy przed jego wznowieniem.</p> <p>Czas, temperatura i ciśnienie</p> <p>2. Po rozdrobieniu produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego muszą być podgrzewane do temperatury ich wnętrza powyżej 133 °C nieprzerwanie przez co najmniej 20 min. pod ciśnieniem (bezwzględny) co najmniej 3 barów wytworzonym przez nasyconą parę wodną; obróbka cieplna może być stosowana jako proces samodzielny lub jako proces wstępny poprzedzający fazę sterylizacji lub proces końcowy występujący po niej.</p> <p>3. Przetwarzanie może być prowadzone systemem wsadowym lub ciągłym«.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kolor podpisu i pieczęci musi się różnić od koloru druku. — Uwaga dla osoby odpowiedzialnej za ładunek w UE: niniejsze świadectwo służy jedynie celom weterynaryjnym i musi towarzyszyć przesyłce od punktu kontroli granicznej aż do momentu, gdy przesyłka dotrze do wytwórni materiałów fotograficznych przeznaczenia. 		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć^{a)}</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Podpis:</p>			

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 grudnia 2009 r.

w sprawie pomocy finansowej Unii na rok 2010 na rzecz niektórych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w dziedzinie zdrowia zwierząt i żywych zwierząt

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9965)

(Jedynie teksty w językach angielskim, duńskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim i szwedzkim są autentyczne)

(2009/961/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 31 ust. 1,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽²⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 31 ust. 1 decyzji 2009/470/WE wspólnotowe laboratoria referencyjne w dziedzinie zdrowia zwierząt i żywych zwierząt mogą otrzymywać pomoc unijną.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1754/2006 z dnia 28 listopada 2006 r. określające mechanizmy udzielania pomocy finansowej Wspólnoty wspólnotowym laboratoriom referencyjnym zajmującym się paszami, środkami spożywczymi oraz działalnością w sektorze zdrowia zwierząt⁽³⁾ stanowi, że Unia przyznaje pomoc finansową, jeżeli zatwierdzone programy pracy są skutecznie realizowane, a także pod warunkiem dostarczenia przez beneficjentów wszelkich niezbędnych informacji w określonych terminach.
- (3) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006 stosunki między Komisją a wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi są regulowane w ramach umowy partnerstwa, której towarzyszy wieloletni program prac.
- (4) Komisja oceniła programy pracy i odpowiadające im prognozy budżetowe przedłożone przez wspólnotowe laboratoria referencyjne na 2010 r.

- (5) Zgodnie z powyższym pomoc finansową Unii powinny otrzymać wspólnotowe laboratoria referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę do sprawowania funkcji i wypełniania zadań określonych w następujących aktach prawnych:

- dyrektywa Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni⁽⁴⁾,
- dyrektywa Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu⁽⁵⁾,
- dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególnie środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń⁽⁶⁾,
- dyrektywa Rady 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzająca minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb⁽⁷⁾,
- dyrektywa Rady 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzająca minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży⁽⁸⁾,
- decyzja Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określająca specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliźnie⁽⁹⁾,
- dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka⁽¹⁰⁾,
- dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 29.11.2006, s. 8.⁽⁴⁾ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 19.⁽⁵⁾ Dz.U. L 260 z 5.9.1992, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 69.⁽⁷⁾ Dz.U. L 175 z 19.7.1993, s. 23.⁽⁸⁾ Dz.U. L 332 z 30.12.1995, s. 33.⁽⁹⁾ Dz.U. L 79 z 30.3.2000, s. 40.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 74.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5.

- dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń ⁽¹⁾,
- dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylająca dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 92/46/EWG ⁽²⁾,
- decyzja Rady 96/463/WE z dnia 23 lipca 1996 r. wyznaczająca organ referencyjny odpowiedzialny za współpracę w zakresie ujednolicania metod badania i oceny wyników w odniesieniu do czystorasowych zwierząt hodowlanych z gatunku bydła ⁽³⁾,
- rozporządzenie (WE) nr 882/2004 w odniesieniu do brucelozy,
- dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG ⁽⁴⁾,
- dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽⁵⁾,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 180/2008 z dnia 28 lutego 2008 r. dotyczące wspólnotowego laboratorium referencyjnego ds. chorób koni innych niż afrykański pomór koni, zmieniające załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 737/2008 z dnia 28 lipca 2008 r. wyznaczające wspólnotowe laboratoria referencyjne ds. chorób skorupiaków, wścieklizny i gruźlicy bydła, ustanawiające dodatkowe obowiązki i zadania wspólnotowych laboratoriów referencyjnych ds. wścieklizny i gruźlicy bydła oraz zmieniające załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾.
- (6) Pomoc finansowa na działalność wspólnotowych laboratoriów referencyjnych i organizację przez nie seminariów powinna również być zgodna z zasadami kwalifikowalności określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 1754/2006 ustanawia zasady kwalifikowalności dotyczące seminariów organizowanych

przez wspólnotowe laboratoria referencyjne. Ogranicza ono również pomoc finansową do maksymalnie 32 uczestników seminariów. Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006 odstępstwa od tego ograniczenia powinny być przyznawane tym wspólnotowym laboratoriom referencyjnym, które organizują seminaria wymagające uczestnictwa ponad 32 osób, w celu osiągnięcia jak najlepszych wyników seminariów. Odstępstwa są możliwe w przypadku, gdy wspólnotowe laboratorium referencyjne przejmie prowadzenie seminariów i odpowiedzialność za ich organizację wraz z innym wspólnotowym laboratorium referencyjnym.

- (8) Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) oraz art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽⁸⁾ programy zwalczania i kontroli chorób zwierzęcych (środki weterynaryjne) są finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG). Ponadto w art. 13 akapit drugi wymienionego rozporządzenia przewidziano, że w należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach, w odniesieniu do środków i programów objętych decyzją Rady 2009/470/WE w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii, Fundusz pokrywa wydatki związane z kosztami administracyjnymi i kosztami zatrudnienia, poniesione przez państwa członkowskie i przez beneficjentów otrzymujących pomoc z EFRG. Do celów kontroli finansowej zastosowanie mają art. 9, 36 i 37 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Laboratorio Central de Sanidad Animal de Algete, Algete w Madrycie, Hiszpania, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku III do dyrektywy 92/35/EWG.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 150 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r., z czego maksymalnie 50 000 EUR zostanie przeznaczone na organizację seminarium technicznego poświęconego afrykańskiemu pomorowi koni.

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 2.8.1996, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 56 z 29.2.2008, s. 4.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 201 z 30.7.2008, s. 29.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006 laboratorium określone w akapicie pierwszym jest upoważnione do wystąpienia o pomoc finansową na uczestnictwo maksymalnie 50 osób w seminarium określonym w akapicie drugim niniejszego artykułu, jeżeli laboratorium organizuje wspólne seminarium.

Artykuł 2

W odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Veterinary Laboratories Agency (VLA) w New Haw, Weybridge, Zjednoczone Królestwo, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku V do dyrektywy 92/66/EWG.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 88 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 3

W odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Pirbright, Zjednoczone Królestwo, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku III do dyrektywy 92/119/EWG.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 120 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 4

W odniesieniu do chorób ryb Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Technical University of Denmark, National Veterinary Institute, Department of Poultry, Fish and Fur Animals w Århus, Dania, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku VI do dyrektywy 2006/88/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 255 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 5

W odniesieniu do chorób małży Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz IFREMER w La Tremblade, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku VI do dyrektywy 2006/88/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniany instytut poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 105 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 6

W odniesieniu do badań serologicznych w kierunku wścieklizny Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz AFSSA, Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages w Nancy, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku II do decyzji 2000/258/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 140 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 7

W odniesieniu do choroby niebieskiego języka Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory w Pirbright, Zjednoczone Królestwo, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w części B załącznika II do dyrektywy 2000/75/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 280 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 8

W odniesieniu do klasycznego pomoru świń Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover w Hanowerze, Niemcy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku IV do dyrektywy 2001/89/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniany instytut poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 385 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r., z czego maksymalnie 25 000 EUR zostanie przeznaczone na organizację seminarium technicznego poświęconego klasycznemu pomorowi świń.

Artykuł 9

W odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Centro de Investigación en Sanidad Animal, Valdeolmos w Madrycie, Hiszpania, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku V do dyrektywy 2002/60/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniany ośrodek badawczy poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 140 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 10

W odniesieniu do przyszczyca Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory będącego częścią Biotechnology and Biological Sciences Research Council (BBSRC) w Pirbright, Zjednoczone Królestwo, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku XVI do dyrektywy 2003/85/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 350 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 11

W zakresie współpracy przy ujednoczaniu metod badania i oceny wyników w odniesieniu do czystorasowych zwierząt hodowlanych z gatunku bydła Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz INTERBULL Centre, Department of Animal Breeding and Genetics, Swedish University of Agricultural Sciences w Uppsali, Szwecja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku II do decyzji 96/463/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniany ośrodek poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 150 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 12

W odniesieniu do brucelozy Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz AFSSA, Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses w Maisons-Alfort, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 240 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 13

W odniesieniu do ptasiej grypy Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Veterinary Laboratories Agency (VLA) w New Haw, Weybridge, Zjednoczone Królestwo, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku VII do dyrektywy 2005/94/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 380 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 14

W odniesieniu do chorób skorupiaków Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory, Zjednoczone Królestwo, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w części I załącznika VI do dyrektywy 2006/88/WE.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 140 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r., z czego maksymalnie 30 000 EUR zostanie przeznaczone na organizację seminarium technicznego poświęconego chorobom skorupiaków.

Artykuł 15

W odniesieniu do chorób koni innych niż afrykański pomór koni Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz AFSSA, Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses/Laboratoire d'études et de recherche en pathologie equine, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 180/2008.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 530 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r., z czego maksymalnie 30 000 EUR zostanie przeznaczone na organizację seminarium technicznego poświęconego chorobom koni.

Artykuł 16

W odniesieniu do wścieklizny Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz AFSSA, Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages w Nancy, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 737/2008.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 275 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r., z czego maksymalnie 25 000 EUR zostanie przeznaczone na organizację seminarium technicznego poświęconego wściekliźnie.

Artykuł 17

W odniesieniu do gruźlicy Unia przyznaje pomoc finansową na rzecz Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) działającemu w ramach Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid w Madrycie, Hiszpania, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 737/2008.

Pomoc finansowa Unii obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z ich definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006, które wspomniane laboratorium poniesie w związku z programem prac, i wynosi maksymalnie 150 000 EUR w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 18

Niniejsza decyzja skierowana jest do:

- w odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni: Laboratorio Central de Sanidad Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, Ctra. De Algete km. 8, Valdeolmos, 28110, Algete, Madrid, Hiszpania,
- w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu: Veterinary Laboratories Agency, Weybridge, New Haw, Addelstone Surrey KT15 3NB, Zjednoczone Królestwo,
- w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń: AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, Zjednoczone Królestwo,
- w odniesieniu do chorób ryb: the Technical University of Denmark, National Veterinary Institute, Department of Poultry, Fish and Fur Animals, Høngøvej 2, 8200 Århus, Dania,
- w odniesieniu do chorób małży: IFREMER, B.P. 133 17390 La Tremblade, Francja,
- w odniesieniu do badań serologicznych w kierunku wścieklizny: AFSSA, Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, site de Nancy, Domaine de Pixérécourt, BP 9, F-54220 Malzéville, Francja,
- w odniesieniu do choroby niebieskiego języka: AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, Zjednoczone Królestwo,
- w odniesieniu do klasycznego pomoru świń: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Bischofscholer Damm 15, D-3000 Hannover, Niemcy,
- w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń: Centro de Investigación en Sanidad Animal, Ctra. De Algete a El Casar, Valdeolmos 28130, Madrid, Hiszpania,
- w odniesieniu do pryszczycy: AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, Zjednoczone Królestwo,
- INTERBULL Centre, Department of Animal Breeding and Genetics SLU, Swedish University of Agricultural Sciences, Box: 7023; S-750 07 Uppsala, Szwecja,
- w odniesieniu do brucelozy: AFSSA, Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, 23 avenue du Général de Gaulle, 94706 Maisons-Alfort, CEDEX, Francja,
- w odniesieniu do ptasiej grypy: Veterinary Laboratories Agency, Weybridge, New Haw, Addelstone Surrey KT15 3NB, Zjednoczone Królestwo,
- w odniesieniu do chorób skorupiaków: Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory, The Nothe, Barrack Road, Weymouth, Dorset DT4 8UB, Zjednoczone Królestwo,
- w odniesieniu do chorób koni: AFSSA, Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, 23 avenue du Général de Gaulle, 94706 Maisons-Alfort, CEDEX, Francja,
- w odniesieniu do wścieklizny: AFSSA, Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, site de Nancy, Domaine de Pixérécourt, BP 9, F-54220 Malzéville, Francja,
- w odniesieniu do gruźlicy: VISAVET – Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid, Avda. Puerta de Hierro, s/n. Ciudad Universitaria, 28040. Madrid, Hiszpania.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 15 grudnia 2009 r.****zmieniająca dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do niektórych zakładów mleczarskich w Bułgarii***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9976)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2009/962/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego załącznik VI rozdział 4 sekcja B lit. f) akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Akcie przystąpienia Bułgarii i Rumunii przyznano Bułgarii okresy przejściowe na osiągnięcie przez niektóre zakłady mleczarskie zgodności z wymogami rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾.
- (2) Bułgaria przedstawiła gwarancje, że dwadzieścia jeden zakładów mleczarskich zakończyło proces modernizacji i obecnie spełnia wymogi prawa unijnego. Trzynaście spośród nich jest upoważnionych do odbioru i przetwarzania bez segregacji mleka surowego spełniającego wymagania UE i niespełniającego tych wymagań. Jeden ze wspomnianych trzynastu zakładów został już umieszczony w wykazie w rozdziale I dodatku do załącznika VI. Należy zatem dodać dwanaście zakładów do wykazu w rozdziale I dodatku do załącznika VI.

(3) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

ZAŁĄCZNIK

W rozdziale I dodatku do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii dodaje się pozycje w brzmieniu:

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
„65.	BG 2412037	»Stelimeks« EOOD	s. Asen
66.	0912015	»Anmar« OOD	s.Padina obsht.Ardino
67.	0912016	OOD »Persenski«	s. Zhaltusha obsht.Ardino
68.	1012014	ET »Georgi Gushterov DR«	s. Yahinovo
69.	1012018	»Evro miyt end milk« EOOD	gr.Kocherinovo obsht. Kocherinovo
70.	1112017	ET „Rima-Rumen Borisov”	s.Vrabevo
71.	1312023	»Inter-D« OOD	s.Kozarsko
72.	1612049	»Alpina-Milk« EOOD	s. Zhelyazno
73.	1612064	OOD »lkay«	s. Zhitnitsa osht.Kaloyanovo
74.	2112008	MK »Rodopa milk«	s. Smilyan obsht.Smolyan
75.	2412039	»Penchev« EOOD	gr.Chirpan ul. »Septemvriytsi« 58
76.	2512021	»Keya-Komers-03« EOOD	s. Svetlen”

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 10 grudnia 2009 r.****zmieniające wytyczne EBC/2008/18 w sprawie tymczasowych zmian zasad dotyczących zabezpieczenia kwalifikowanego****(EBC/2009/24)**

(2009/963/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 18 ust. 2 oraz art. 20 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) postanowiła przedłużyć obowiązywanie rozszerzonych kryteriów kwalifikowania zabezpieczeń, określonych w wytycznych EBC/2008/18 z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie tymczasowych zmian zasad dotyczących zabezpieczenia kwalifikowanego ⁽¹⁾.
- (2) Konieczne jest zatem wprowadzenie odpowiednich zmian do wytycznych EBC/2008/18,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

W wytycznych EBC/2008/18 wprowadza się następujące zmiany:

Artykuł 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 1 grudnia 2008 r. do późniejszej z dwóch następujących dat: 31 grudnia 2010 r. lub terminu zapadalności ostatniej 12-miesięcznej operacji refinansującej uruchomionej do dnia 31 grudnia 2010 r.”.

Artykuł 2**Wejście w życie**

1. Niniejsze wytyczne wchodzi w życie dwa dni po ich opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 3**Adresaci i sposób implementacji**

1. Niniejsze wytyczne są skierowane do krajowych banków centralnych (KBC) uczestniczących państw członkowskich.
2. KBC informują EBC o środkach, za pomocą których zamierzają dostosować się do niniejszych wytycznych.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 10 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 314 z 25.11.2008, s. 14.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1233/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. ustanawiające szczególne środki wspierania rynku na rynku mleczarskim	70
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1234/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2010 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego	73
★ Decyzja Rady 2009/955/WPZiB z dnia 15 grudnia 2009 r. zmieniająca wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich	76
★ Decyzja Rady 2009/956/WPZiB z dnia 15 grudnia 2009 r. zmieniająca wspólne działanie 2009/131/WPZiB w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. kryzysu w Gruzji.....	77
2009/957/WPZiB:	
★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUPOL COPPS/2/2009 dnia 15 grudnia 2009 r. dotycząca mianowania szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich	78
2009/958/WPZiB:	
★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUPM/1/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. dotycząca przedłużenia mandatu szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH)	79

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA NIE JEST OBOWIĄZKOWA

2009/959/UE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2009 r. zmieniająca decyzję 2007/230/WE w sprawie formularza dotyczącego przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9895) ⁽¹⁾	80
2009/960/UE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2009 r. zmieniająca decyzję 2004/407/WE w odniesieniu do zezwolenia na przywóz żelatyny fotograficznej do Republiki Czeskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9899).....	82

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2009/961/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2009 r. w sprawie pomocy finansowej Unii na rok 2010 na rzecz niektórych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w dziedzinie zdrowia zwierząt i żywych zwierząt** (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9965) 88

2009/962/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2009 r. zmieniająca dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do niektórych zakładów mleczarskich w Bułgarii** (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9976) ⁽¹⁾ 93

2009/963/UE:

- ★ **Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 10 grudnia 2009 r. zmieniające wytyczne EBC/2008/18 w sprawie tymczasowych zmian zasad dotyczących zabezpieczenia kwalifikowanego** (EBC/2009/24) 95

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

